

UN BĂRBAT DE NĂDEJDE
DEBORAH HARMSE

CAPITOLUL 1

Cel puțin putea să poarte cămașă! Cori McLaughlin zâmbi la comentariul pe care îl făcu cea mai bună prietenă a ei. Deși încercă din greu, nu-și mai amintea ultima dată când Marsha Simpson găsisse ocazia să-i arate un bărbat arătos. De data asta nu trebuia să se deranjeze. Cori îl observase pe piratul cu pieptul dezgolit din clipa în care ajunseseră la petrecerea de *Halloween*. Dar să recunoască acest lucru față de masca ce reprezenta felinarul din dovleac de lângă ea? Poziția ei de pețitoare a lui Marsha această informație benignă ar fi devenit de-a dreptul mortală. Cori sorbi o înghițitură din punciu și privi cum bărbatul în chestiune, vârî un crevet peșters în gură. Se întrebă dacă-și alesese acest costum

ca să atragă atenția asupra trupului lui puternic. Pe de altă parte, ar fi putut face o alegere mai bună. Încerca de câteva minute, fără succes, să nu se holbeze la el.

Înalt cam de un metru optzeci, piratul îi depășea cu mult pe ceilalți oaspeți. Avea umeri largi, iar pieptul imens era acoperit cu păr fin, negru. Era impunător, decise ea. Și dat faptului că avea pielea bronzată, ea își imagină că petrecuse mult timp în aer liber. În teaca centurii late de la brâu, avea o sabie haioasă, și purta o pereche de pantaloni cafenii care arătau exact ca cei la care se refereau romanele de dragoste ca fiind nădragi. Picioare musculoase, talie îngustă, stomac plat, era fie un atlet performer, fie un fanatic al exercițiilor. Probabil amândouă, decise ea.

-Aș spune despre bărbatul ăsta, comentă ea trăgând de o șuviță din părul blond-bej ce i se iveau de sub mască, că știe să se etaleze.

-Chiar așa. Este de parcă l-am avea pe *Conan Barbarul*, aici în Gleudale. Marsha sorbi din paharul cu sifon. Ce mai tip! Mă întreb cine este. Nu l-ai invitat tu?

Ăă... E opera soțului meu. Kevin mi-a spus că a dat peste un vechi coleg de școală și că l-a invitat în seara asta. Marsha apucă un covrig din bolul de lângă ea și apoi flutură mâna în direcția bufetului. Uite, Andrea tocmai l-a zărit. Mai bine te-ai repezi într-acolo.

-Și crezi că Andrea duce o conversație politicoasă cu un tip arătos? Eu n-aș putea. Marsha ridică din sprânceană.

-Andrea n-a dus în viața ei o conversație politicoasă cu cineva. Și bărbatul nu e drăguț, ea înălțând covrigul ca pentru a puncta ceva, fabulos.

Cori luă o mână de alune și le băgă în gură una câte una, gândindu-se că ar fi o idee prostească să se contrazică în privința asta. Piratul era de departe cel mai frumos bărbat de la petrecere.

-E un tip grozav, recunosc Cori. Dar înfățișarea nu e totul.

-Alan Philips e mic copil, se pronunță Marsha clătinându-și buclele negre.

Mic copil? se gândi Cori. Poate. Dar fusese înnebunită luni de zile la rând de când Alan o părăsise, și nu mai dorea să simtă vreodată acest lucru. Marsha continuă.

-Și cine spune că tipul ăsta, arată spre pirat, este ca Alan? Ar putea fi cu adevărat drăguț, dar nu poți ști dacă nu-i dai ocazia. Corect?

Cori îi aruncă prietenei sale o privire bănuitoare.

-Dacă asta e o nouă încercare a ta în calitate de pețitoare...

-Hei, nici măcar nu-l cunosc pe tip. Expresia inocentă de pe fața lui Marsha nu o prosti pe Cori. Marsha subscria la ideea demodată că dacă o femeie se îndrăgostește și se căsătorește, toate problemele ei vor fi rezolvate. Aceeași filosofie o înflăcărase și pe mama ei, și avu nevoie de ambele mâini ca să-i numere pe tații ei vitregi.

Își azvârli paharul gol într-un coș de gunoi,apoi se îndreptă către bucătărie.

-Vrei să-ți mai dau un pahar de punci? Marsha își ridică brațele defensiv.

-În regulă,gata.Am priceput mesajul.Sfârșitui discuției.Cât faci tu asta,eu merg și organizez șaradele.Odată ce își umplu paharul,Cori li se alătură celorlalți oaspeți.Nu mai fusese la o petrecere mascată de ani de zile,și uitase cât de amuzant putea fi.Varietatea costumelor o uimea.Chiar dacă nu petrecuse mult timp făcându-și costumul precum pomul de Crăciun sau Big Ben-ul îi plăcuse să lucreze la el.Și decise bine,îmbrăcându-se precum o femeie de tavernă,din moment ce îi era mai ușor să o ajute pe Marsha la prepararea mâncărurilor și a băuturilor.Mânele mototolite ale bluzei îi cădeau peste umeri și decolteul era destul de adânc cât să-i scoată un pic la iveală sânii.Nu folosise mult fard.Lui Cori îi luase doar câteva minute să-și contureze ochii bleu-verzui cu creionul și să-și perieze genele lungi cu rimel negru.Adăugase câțiva pistrui pe nas și un fard roșu aprins în obraji.În ultima clipă se hotărâse să poarte o fustă mini neagră.Și ce dacă îi rămăsese fidelă costumului din secolul al XVII-lea? Picioarele erau cel mai frumos lucru al ei.De ce să nu le arate din când în când?

-Ascultați cu toții.A venit timpul șaradelor.Vocea lui Marsha întrerupse gândurile lui Cori și își ridică privirea ca să o vadă pe prietena ei ridicându-și brațele portocalii.Costumul ei voluminos ascundea faptul că era gravidă în opt luni.

-Domnilor,veniți aici ca să vă aflați partenera.Doamnelor,rămâneți pe locuri.Partenerul vostru vă va găsi.Cori privi cum ceilalți se grupau.Umorul răutăcios al lui Marsha era într-o formă rară,observă ea râzând.Îi urmări pe un evanghelist și pe Lolita făcându-și numărul.Brusc,două brațe puternice îi încercuiră talia și o trase către trupul lui puternic.Ea își răsuci capul și îl văzu pe pirat învârtindu-se în jurul ei,cu buzele la câțiva milimetri distanță de ale ei.

-Cred că facem echipă în seara asta,fetițo!Vocea îi era profundă și un zâmbet îi mije la colțurile gurii.Mă cheamă Jean Laffite.Și tu cine ai putea fi?

Cori îi dădu brațele în lături și reuși să-i alunece din strânsoare.

-Mary Tifoasa,și dacă nu vrei să te transform în căpitanul Hook ia-ți mâinile de pe mine.Bărbatul își lovi tocurile cizmelor negre unul de altul,își uni palmele și se îndreptă de umeri.

-Am înțeles,doamnă.El veni ușor lângă ea.Ai mai jucat jocul ăsta?

-Sigur,de foarte multe ori.

-Bine,fiindcă eu joc ca să câștig.Gura lui se lărgi într-un zâmbet.Și ajută să ai un partener experimentat,adăugă el,respirația lui mângâindu-i obrajii drăgăstos.În timp ce piratul asculta instrucțiunile lui Marsha,Cori se uita la el mai

îndeaproape. Avea un nas drept și ferm, buze senzuale. Părul lui negru era aproape albăstrui și ușor ciufulit de la briză sau de la degetele unei femei? se întrebă ea. Așa cum îi cădea pe spate i-ar fi trecut peste guler dacă ar fi purtat cămașă. Dar nu purta, și ea nu putu să nu se uite la pieptul lui musculos. Cu un dispreț curios, ea recunoscuse că era la fel de impresionant, atât de aproape cât și de la distanță.

-Cum arăt? Cori își înalță capul. Grozav, acum o prinsese că îl studia ca o adolescentă bolnavă de dragoste.

-Arăți bine, replică ea indiferent, hotărâtă să iasă basma curată. Îți observam cercelul. O notă autentică. Ea își arcui sprâncenele și se uită lung la cercelul de aur, admirându-i tupeul de a-l purta. Chiar dacă lua în considerare caracterul universal al cercelului, ea tot îl vedea ca pe un accesoriu feminin. Dar purtat de el nu părea deloc feminin. Și cu siguranță că nu era nimic feminin în modul în care el îi privea decolteul. Cori își mută greutatea de pe un picior pe altul, cu scopul de a se îndepărta de pirat. Ochii lui stăruiră așa de mult asupra bluzei ei, încât trebui să se întrebe dacă arăta mult mai mult decât știa ea. Nu păruse deloc îndrăzneț atunci când se îmbrăcase. Și nu părea nici acum, când avea un partener mai scund decât ea. Își ridică privirea către el, enervată de faptul că îl lăsase să-i zdruncine atât de ușor încrederea în ea. Aplecându-și capul, îl privi cu colțul ochiului.

-Cum arăt? întrebă ea, sperând că poza ei îl va face să se simtă la fel de jenat. Nu vedea nici un motiv pentru care el să nu o studieze la fel de deschis. Expresia lui deveni răutăcioasă imediat. Își încrucișă brațele peste pieptul gol, apoi își ridică bărbia cu o mână, de parcă o studia cu luare aminte.

-Ești o priveliște tentantă pentru un marinăr care a stat mult timp pe mare. El scoase un sunet pirateresc. Arăți absolut delicios.

-Vai de mine, murmură Cori, simțind cum obrazii i se înroșeau. Ești așa de sigur, pe farmecele tale? De data asta el își dădu capul pe spate și hohoti.

Ce n-ar da să-l pună la punct, se gândi ea. Ar fi trebuit să fie mai atentă decât să se alăture unui pirat. Aștia spun orice. Nu au scrupule.

-E rândul nostru, zise el luându-i mâna mică într-a lui și împingând-o în față. Ea era atât de ocupată să-i critice comportamentul încât nu o auzi pe Marsha chemându-i la prima șaradă.

Întinzându-se către bolul de cristal pe care îl ținea Marsha, Cori trase o carte. Citi cuvintele în tăcere, își roti privirea și îi înmână cartea partenerului ei fără să îl privească. Respiră adânc și, scuturând din cap, se gândi la cel mai bun mod de a mima titlul filmului *Îndrăgostiții și ceilalți străini*. Nu mințise când îi spusese

bărbatului că jucase acest joc de multe ori.Și de vreme ce el juca pentru a câștiga,probabil că va afla cu plăcere că ea dorea să facă orice pentru a juca șarada repede și cu succes.Își privi partenerul cu coada ochiului.O voce ascunsă undeva în mintea ei îi spunea să fie atentă.De data asta era perechea unui pirat.Putea fi periculos.

Cori decise să ignore vocea.Ce se putea întâmpla cu atâția oameni în jurul lor? Apoi,înainte să-și dea seama,partenerul ei dădu semnalul celorlalți oaspeți și jocul începu.

La naiba cu el! Cum vor câștiga dacă ei nu le dăduseră ocazia să pună strategia la punct? Strângând din dinți ca să se abțină să nu spună ceva cu voce tare,ea se gândi că bărbatul nu era numai competitiv,ci și operativ.Exact de ceea ce avea nevoie,un bărbat cu o vervă abundentă.

El îi luă mâna și o trase mai aproape.Își petrecu cealaltă mână în jurul taliei ei și o aduse lângă el.Deși ea era mai înaltă decât media femeilor,îi venea până la bărbie și se simți mică în brațele lui.Ea își dădu capul pe spate și respiră adânc în timp ce îl privea.Banderola neagră de pe un ochi îl făcea să arate chiar ca un pirat.Își imagină pentru o clipă cum ar fi fost să-l întâlnească pe acest bărbat cu sute de ani în urmă.Citise destule ca să afle că pirații nu prea aveau conștiință,că fetele de tavernă le ofereau mult mai multe tentații decât kilogramele de băutură și vasele cu aburi.Un tremur de excitație o trecu pe șira spinării.O secundă mai târziu,un alt gând se chinui să iasă la suprafață: nu erau în anii 1700 și nu erau într-o tavernă.Erau la o petrecere,jucând șarade,iar dacă el se străduia ca ei doi să arate ca niște îndrăgostiți,și era mai mult ca sigură că asta avea în minte, atunci ea nu putea sta ca un manechin,lăsându-l să facă toate mișcărilor.

Își puse mâna liberă peste brațul lui gol și începu să-l mângâie ușor,așa cum ar fi făcut un îndrăgostit,sperând ca el să priceapă aluzia și să își dea seama că erau o echipă.Pielea lui era caldă,aproape fierbinte,acoperit de păr moale și negru.Ea observă cu o oarecare satisfacție cum mușchii lui se încordau sub degetele ei,de parcă nu se așteptase la o anemenea manevră.Probabil că el nu se gândise că ea se va prinde în joc așa de repede.

-Danseză! Ei dansează.Georgia,clovnul,cu nasul roșu imens pe față,flutură din genele false și arată spre cuplu.Sunt Ginger Rogers și Fred Astaire.Este filmul *Top Hat*? O...Ea oftă gânditoare,și sări din nou în scaunul ei.Mi-a plăcut ăla.

Drept răspuns la sugestia lui Georgia,piratul scutură din cap și o trase pe Cori mai aproape.Dar ce zici de Debbie Reynolds și Gene Kelly în *Singing in the Rain*? spuse o cană de Pepsi către una de Pepsi dietetic.

-Mda,sau poate Sandy Duncan și Tommy Tune în *My One and Only* sugeră

Pepsi dietetic. Harry Tipton, îmbrăcat ca un vagabond, în pantaloni sfâșiați și o jachetă șuie, dădu din cap cu vehemență.

-Nu, asta nu e un film. Este o piesă de pe Broadway. De data aceasta, partenerul lui Cori ignoră sugestiile oaspeților, își eliberă mâna care îi îndepărtă unul de altul și începu să-i mângâie spatele pe sub bluză. Pielea i se încrêți când mâna lui coborî de pe umeri în talie și apoi mai jos.

-Urmează-mă, șopti el, în așa fel încât să audă numai ea.

-Așa a spus și generalul Custer înainte să-și ducă oamenii la măcel, murmură ea, încercând fără succes să-i oprească mâna înainte de a ajunge prea departe.

Chicotitul lui slab îi spuse că îi auzise remarca, dar era clar că nu intenționa să înceteze. Primul ei impuls fu să-i dea mâinile la o parte și să-i spună să și le țină acasă. Dar când îi văzu privirea furioasă, îndepărtă această idee. Probabil că el gândea că ea nu avea destul nerv cât să pretindă că erau îndrăgostiți.

Cori ezită mai puțin de o fracțiune de secundă - nimic nu o va incinta mai mult decât să-i șteargă rânjetul ăla de pe față. În afară de asta, nu era singurul care juca pentru a câștiga. Ea își lăsă degetele să-i exploreze încet pieptul gol. Îi mângâie umerii gâtul, fața și urechile înainte să și le vâre în părul lui negru și bogat.

Șuvițele moi i se împletiră între degete în timp ce-i masa încet pielea capului.

Realitatea dispăru. Brusc, nu mai fu Cori McLaughlin, bibliotecara. Era o femeie de tavernă apetisantă, dornică să obțină o monedă de aur, satisfăcându-l pe străinul corsar. Instinctiv se apăsă pe pieptul lui gol și se simți încălzită de pielea lui prin bluza decoltată.

Jake Tanner tremura, dar nu de la briza răcoroasă care sufla prin ușa din hol. Era pus pe jar, dorind mai mult de o mângâiere ușoară, pierzându-și controlul în mai puțin de o secundă. Brusc îi trecu prin minte că își neglijase de prea mult timp viața socială. Cuprinzând gâtul femeii cu mâinile, se întrebă dacă îndrăznea să o sărute cu toți acești oameni de față.

Ea mirosea a flori, se gândi el, inhalându-i parfumul dulce. Ca acelea pe care obișnuia să le culeagă bunica lui de pe câmp din spatele căsuței de la lac. El se gândi că dacă ar fi trăit cu mulți ani în urmă, o grămadă de bărbați ar fi riscat bucuroși doar pentru a-i miroși parfumul dulce. Zâmbi. Întotdeauna apreciasse o femeie care avea trupul la fel de bun ca și mintea. Inteligența femeii fusese evidentă în decursul conversației lor de mai devreme și deja îi văzuse curburile feminine, fusta ei scurtă scotea la iveală niște picioare pentru care dansatoarele de la Las Vegas ar fi invidiate. Cum ar fi să fie țintuit de aceste picioare? se întrebă el, apoi își scutură capul din direcția pe care o luaseră gândurile. Întâlnise această femeie doar de câteva minute. Dar când ea își dădu capul pe spate ca să-l

privească precum o tigroaică seducătoare,el își pierdu controlul.Avea oare ea vreo idee de ceea ce-i făcea? încercă să caute un răspuns pe fața ei,dar ea își lăsă capul în jos.Totuși,el prinse o strălucire de triumf în ochii ei.

Deși,știa.La naiba,o făcea dinadins! Doar un orb ar fi scăpat provocarea ei tăcută.Ei bine,el avusese întotdeauna o înfățișare excelentă și nu fusese capabil să reziste vreunei provocări.Jake îi imită mișcările,lăsându-i capul în jos în timp ce îi mângâia scalpul,la fel de expert cum făcuse ea.Aici e o mătase de milioane de dolari,se gândi el.Mătase moale,scumpă.

El își învârti o șuviță blond-roșcată în jurul încheieturii și o trase încet,privind-o în ochi.Începuse acest joc,dar era evident că ea voia să-l ducă până la capăt.Era mai mult decât dornic să fie cu ea,dar și să vadă ce îi va mai face în continuare.

Voia să-i arate,fără îndoială,că își împărțeau responsabilitatea pentru ce va urma. Cori privi surâsul piratului dizolvându-se într-o dorință fățișă.Deci îi acceptase îndrăzneala,se gândi ea,simțindu-se de parcă urcase în cușca unui leu neîmblânzit.Poate că era nebună,dar nu voia să se întoarcă la siguranță.

Privi,fascinată de el.Acest bărbat o întâlnise doar cu câteva minute în urmă și totuși o privea de parcă își vedea iubita de care fusese despărțit mult timp,de parcă era înfometat de ea.Ca și când l-ar fi cunoscut gândurile intime,fiindcă și le oglindea pe ale lui.Prinsă de fantezie,ea se predă controlului.Poate că va plăti mai târziu pentru decizia ei impulsivă,dar acum își permise să se bucure de moment fără să-și facă griji în privința consecințelor.Și,cu fiecare secundă care trecea se simțea mai vrăjită de el,din ce în ce mai mulțumită să-l vadă stabilind ritmul.Auzi fluierături și bătăi din palme în apate.Și le ignoră,canalizându-și eforturile spre a se concentra asupra gurii lui ce cobora asupra gurii ei cu un calm înnebunitor.Dar în loc să-i prindă buzele,el depuse mai multe săruturi mărunte pe obraji și pleoapele ei și se mută în zona mai sensibilă de după ureche.Tandrețea lui o surprinse.Se presupunea că pirații erau criminali.Luau ce doreau fără să întrebe,păsându-le prea puțin de sentimentele celorlalți,riscând să fie pedepsiți pentru o plăcere de moment.Acest bărbat nu va avea niciodată timp de o crimă.Se făcea vinovat de a o tortura cu tandrețe.El o necăji și o tentă cu sărutări mici.Niciodată nu se simțise așa de vie,sau așa de dorită.Cori simți că se topește lângă el,când o săruta pe frunte și apoi pe buzele pe care le evitase deliberat.

-M-am prins.Sunt îndrăgostiți.Cuvântul străpunse fantezia lui Cori.Deschise ochii și o privi fugar pe Andrea.Vrăjitoarea brunetă stătea pe margine,răsucind un pahar de hârtie între mâini.

-Este filmul Dragoste cu străinul nimerit? Sau...*Îndrăgostiții și ceilalți străini?*

întrebă ea pe un ton dezgustător de dulceag. Pentru Cori vraja fu ruptă. Andrea ghicise filmul corect-și o clipă prea repede. Dar piratul nu se dădu înapoi.

Buzele lui se învârteau în jurul buzelor ei. Doar nu avea de gând să o sărute chiar acum? Jocul se sfârșise. Ea îl îndepărtă, așezându-și mâinile pe obrajii lui.

-Ne-au ghicit șarada. Respiră precipitat și fu surprinsă de cât de greu îi era să vorbească.

-Foarte rău, replică el, respirând la fel ca și ea.

-Dar ăsta este scopul jocului.

-Nu al celui jucat de mine. Tonul lui sugestiv o lovi ca o palmă peste față ștergându-i din memorie minutele de tandrețe de mai devreme. Se simți ca o idioată fiindcă îl lăsase să facă aceste lucruri.

-Adevărat, conchise ea, dar pentru acel joc ai nevoie de o parteneră diferită.

Începând chiar de acum. Cum să se lase amăgită în felul ăsta? Și ce s-ar fi întâmplat dacă Andrea nu ar fi ghicit titlul filmului în acel moment? Cori se cutremură. Simt nevoia să mă îndepărtez de acest fiu dur al lui Sinbad, își spuse ea ca pentru sine, și se răsuci să plece.

Înainte să facă doi pași, piratul îi captură una dintre mâini într-ale lui și o trase înapoi cu ușurință.

-Hai să vedem ce am făcut. Disprețuitoare, Cori se prefăcu să o asculte pe Marsha în timp ce anunța timpul și chemă cel de-al doilea cuplu în față, dar nu se putea gândi decât cum să scape de acest bărbat. De câte ori încerca să-și tragă mâna dintr-a lui, el își întetea strânsoarea.

-Am avut dreptate, îi șopti el în ureche.

-Referitor la ce? Întrebarea îi ieși din gură înainte ca s-o poată opri.

-Ești delicioasă, răspunse el, cu o voce moaie ca mătasea pe pielea goală. Facem o echipă grozavă, nu crezi?

O echipă minunată, recunosc ea în tăcere, amintindu-și cum li se potriveau trupurile ca două bucăți dintr-un puzzle și își mușcă buza de jos ca să nu încuviințeze. Nu era nevoie ca ea să-i măgulească ego-ul.

-Cred că ar fi ieșit mai bine dacă ne-ai fi dat ocazia să stabilim strategia înainte să începi șarada. Ochii lui o măsurară, luându-i în vizor părul ciufulit și roșeața din obraji.

-Iubito, târăgână el, strategia mea a decurs așa cum am dorit.

Doamne, oare acele cuvinte ieșiră din gura lui? se întrebă el. Părea că e un ticălos. Nu-l va surprinde să afle că partenera sa gândea același lucru, și nu o putea învinovăți. Evident își lua prea în serios rolul de pirat. Dacă o va ține așa, nu va avea nici o șansă cu ea. Se uită la părul ei, observând cum cădea într-o cascadă de

bucle pe spate.Își aminti cum îi simțise pielea moale sub degete,și gemu ușor.Ea se simțise atât de bine în brațele lui de parcă îi aparținea.Și chiar dacă tocmai o întâlnise,simți că atracția către ea era mai mult decât fizică.

Îi plăcuse cum îl pusese la punct după ce se prezentase aspru,modul în care îl prinsese că o privea și cum refuzase să-l lase să continue.Dar cel mai mult îi plăcuse felul în care refuzase să-i urmeze ordinele,impunându-și-le pe ale ei.

Nu fuseseră rele,își aminti el surâzând,hotărând să găsească un mod în care să-i arate că rolul său de pirat era un simplu rol,că de fapt nu-i plăcea deloc.

Complet frustrată,Cori încercă încă o dată să se elibereze din strânsoarea lui.

Timp de o fracțiune de secundă se gândi că poate părea un pic prostuță,dar respinse ideea.Nimic din comportamentul lui de până acum nu-i dădea impresia că el va gândi rău despre ea,lăsând la o parte felul în care jucaseră.

-Hei,stai liniștită.

-Natura își cere drepturile.Ea ridică din umeri încercând să arate de parcă regretă că trebuia să plece de lângă el.Corect.În ceea ce o privea,cu cât scăpa mai repede de el,cu atât mai bine.

-Întoarce-te repede.O să bem o cafea când se termină asta.Trebuie să ne cunoaștem mai bine.Ea îi aruncă un zâmbet vesel,sperând ca gestul să-l satisfacă,apoi se îndreptă spre baie.Trecură zece minute până să se alăture petrecerii.O altă echipă era în mijlocul șaradei lor și Cori găsi un loc între un cowboy și un fotbalist vizavi de pirat,hotărâtă să-l ignore,sperând că el va uita de invitație.Cum seara continua să se desfășoare,fu surprinsă să-și găsească ochii ațintiți în direcția lui.Își spuse că îl va urmări,ca să fie sigură că îl poate evita,dar nu era necesar.El nu încercă să se apropie de ea.Ochii li se întâlniră de mai multe ori și de fiecare dată el zâmbea,ridica un pahar în semn de noroc,sau o privea fugar,spre a-i reaminti că nu-și pierduse interesul față de ea.Asta fu tot.

În cele din urmă,se săturase de jocul de-a șoarecele și pisica pe care îl juca el și se gândi să îl uite.Își petrecu următoarea jumătate de ora dansând și distrându-se,neîngăduindu-și să se îngrijoreze în privința lui.Brusc,țipătul unei femei străbătu sunetul muzicii.Împreună cu mai mulți invitați,Cori fugi către bucătărie să vadă ce se întâmplase.Bucățele de pahare sparte erau pe podea.Piratul era în picioare,înconjurând-o cu brațul pe Georgia,clovnul,care își ținea degetul arătător înfipt în palmă.

-Nu știi ce s-a întâmplat,țipă Georgia.Cu o secundă înainte ștergeam paharul și în secunda următoare mi-a alunecat din mână și s-a făcut bucăți pe podea.Am încercat să-l curăț,n-am vrut...

-E-n regulă.Era doar un pahar obișnuit.

Nu-ți face griji în privința asta,îi spuse piratul încet,în timp ce o conducea către un scaun și o așază pe el.Îi zâmbi și îi șterse lacrimile de pe obraji.

-Hai să ne uităm la deget,vrei? Aprobând din cap,Georgia respira sacadat,apoi întinse mâna.

-Dați-mi un șervețel,comandă el fără să se uite în jur.Cineva îi înmână mai multe și el șterse sângele ca să se uite mai bine la tăietură.

-Voi avea nevoie de dezinfectant și de leucoplast.Doi oaspeți merseră să caute bandaje.Cori observă felul în care Georgia tremura și vrând să-i sară în ajutor,își făcu drum prin mulțime,îngenunche și întinse piratului mâna femeii,ca să o inspecteze.

-În regulă,aventura a trecut.Să ne întoarcem la petrecere,anunță Marsha.Ea clipi către Cori,apoi îi direcționează pe ceilalți prin camere și o lăasă singură cu Georgia și cu piratul.Anticipând ceea ce avea el nevoie,Cori strânse ustensilele în jurul ei și i le înmână înainte ca el să i le ceară.Curăță rana cu atenție,spunându-i lui Georgia pe un ton grav și consolator că rana arăta mai rău decât era,și că totul va fi în regulă.Bandajă lovitura cu un antiseptic,apoi înfășură degetul,având grijă să fie blând.Georgia se calmă considerabil când își văzu degetul pansat.

-Gata.Piratul îi prezintă o reînșănătoșire grabnică și o ajută pe femeie să se ridice în picioare Ea râse de maniera lui doftoricească.

-Acum du-te să te relaxezi.O să curățăm noi aici,îi spuse el și o împinse către ușă.În câteva minute curățară bucătăria lună,paharul spart fusese adunat și aruncat la gunoi.Cori se duse la chiuvetă ca să se spele pe mâini.

Un minut mai târziu piratul i se alătură,vârându-și mâinile lângă ale ei,sub apa caldă.Stăteau așa de aproape încât umerii li se atingeau.Aroma puternică a after shave-ului lui se amestecase cu parfumul săpunului.

-Așa cum am mai spus,facem o echipă grozavă,remarcă el,prinzând săpunul când îi aluneca printre degete.Mulțumesc pentru ajutor.

-Cu plăcere.Lucraseră bine împreună,dar Cori nu voia să recunoască fiindcă era la fel de tulburată de această a doua-și cu totul diferită ocazie de a lucra în echipă? Modul blând,atent în care el se purtase cu Georgia o derutase.Acest bărbat părea atât de diferit de cel cu care făcuse echipă mai devreme în această seară.Părea așa...fie drăguț.Din vreun motiv oarecare,ea se simțea mult mai bine gândindu-se la el ca la piratul arogant.

-Mai bine ne-am întoarce la petrecere,spuse ea fără să piardă timpul,își șterse mâinile repede și o porni către ușă.

-Ce-i atâta grabă? De ce nu stai jos o clipă? Merită să ne odihnim.

Cori ee întoarce cu fața spre el.

-Ar trebui...ăă...Ea privi către ușă apoi iar spre pirat.El stătea rezemat de masa din bucătărie,cu o mână pe chiuvetă și cu cealaltă ținând spălătorul de vase.

Picior peste picior,arăta complet relaxat.Pe de altă parte,ea se simțea nervoasă ca o adolescentă la prima ei petrecere cu băieți.

-Marsha ar putea avea nevoie de ajutor.El azvârli prosopul pe masă și se întoarse cu spatele la ea.

-Am apus ceva? Cori se încruntă.

-Poftim?

-Arăți de parcă nu ai putea scăpa de mine îndeajuns de repede.Uite,dacă e șarada...

-Nu.Nu este.Doar că...ăă...Marsha este însărcinată și obosește ușor.Eu sunt cea mai bună prietenă a ei.Ar trebui să merg acolo în caz că are nevoie de ceva,să organizeze un alt joc,din astea.Marsha era cea mai sănătoasă și mai energică gravidă pe care o văzuse Cori,dar piratul nu avea de unde să știe.

Cu o expresie gânditoare,el își încrucișă brațele peste piept.

-Atunci cred că mai bine te-ai întoarce la petrecere.Vorbim mai târziu.

-Bine.Mai târziu.Putea spune după modul în care o privea că văzuse chiar prin scuza ei,dar el nu-i păsa.Părăsi bucătăria fără să se uite înapoi,și în loc să se alătore petrecerii,așa cum spusese că va face,se cufundă în dormitorul stăpânei. Petrecu câteva minute gândindu-se ce va face.Dacă se întorcea la petrecere,el îi va repeta sugestia de a ieși la o cafea.Atunci de ce nu-i refuza invitația politicoasă și să termine cu el?

Chiar și așa,nu se putea ascunde în dormitor pentru tot restul nopții.Și exact asta și făcea.Se ascundea.De cel mai sexy bărbat pe care-l întâlnise vreodată.

Bine,recunoștea.Îl găsea atrăgător,dar nu era nici o lege care zicea să acționezi când ești atras.Totuși,nu era absolut sigură că-i va rezista piratului.Când o ajutase pe Georgia văzuse o latură o lui care o surprinse,nu,o fascinase.Cum putea o femeie să reziste unui bărbat așa de atent și de blând? De ce voia asta? Fiindcă în timpul șaradei lor îi văzuse și altă latură,cea de comandant,latură pe care ar trebui să fie în stare să o înlătore ușor,și nu o făcuse.Nu repede.

Fără îndoială,ar fi inteligent să plece pe ușa din spate fără să-l mai vadă.

Evident,nu se putea încrede în voința ei când el era prin preajmă.Cu un pufăit brutal ea își dădu seama că nu putea să aibă încredere că el va fi un gentleman.

Nu el.De-a lungul anilor citise sute de romane de dragoste și un lucru era clar despre pirați: ei își luau orice doreau.Și acest pirat își făcuse dorința remarcabil de clară.

CAPITOLUL 2

În dimineața următoare Cori își înhață cheile de la mașină într-o mână și își încrucișa degetele de la cealaltă în timp ce se apropia de vechiul ei *Volkswagen*.

-Te rog,pornește.Ea își repetă mantra aleasă de mai multe ori,promise mașinii ei multe recompense dacă va coopera și vâri cheia în contact.După câteva secunde tensionate,ea auzi un huruit și motorul prinse viață.Cori zâmbi și bătu ușurel bordul.

-Mulțumesc,spuse ea și băgă în prima viteză.Mă revanșez.

Curând,adăugă ea,amintindu-și că dacă nu-și făcea timp în viitorul apropiat pentru o revizie,mașina o putea lăsa în pană oriunde.Ca pentru a sublinia acest lucru,motorul tuși de trei ori în drumul ei către serviciu,forțând-o să-și petreacă secunde prețioase pornind-o din nou de fiecare dată.Când în cele din urmă ajunse la librărie,își verifică agenda pe acea zi,apoi se duse direct către biroul de informații și luă loc.

Uitând problemele mașinii timp de o clipă,ea scoase o copie din *Publishers Weekly* și se întoarse la revizuirea cărților,hotărâtă să completeze lista cu cărțile selectate înainte de prânz.Alegerea cărților pe care trebuia să le cumpere biblioteca,fusese întotdeauna activitatea ei preferată,dar cum bugetul i se micșora din an în an,nu-și putea permite să cumpere tot ce dorea,o situație cu care se obișnuise de curând,când făcuse inventarul pentru noua librărie pe care plănuia să o deschidă în câteva săptămâni.

Micul ei împrumut pentru afaceri,împreună cu banii pe care-i economisise ani la rând,nu îi ajungeau ca să cumpere toate cărțile pe care le dorea în stoc.Deși le putea oferi clienților ei o selecție bună,se va simți mai bine când se va extinde.

Tocmai revizuisse jumătate din *Cum să ceri o mărire de salariu când știi că nu o meriți*,când o umbră îi căzu peste pupitru,făcându-i dificilă citirea cuvintelor asupra cărora se concentra.

-Bună,Cori.Cumva se abținu să nu ridice capul la auzul acelei voci,o voce profundă,intens masculină,pe care o recunosc pe loc.

Clătinându-se o clipă,puse creionul jos și închise magazinul.Își încrucișă brațele peste piept,poate fiindcă începuseră să tremure,ridică privirea încet și se uită drept în ochii albaștri strălucitori ai piratului.Nici o sabie.Nici un cercel.Nici o banderolă peste ochi.Cori nu putu să nu se întrebe cum de reușise acest om să arate așa de amenințător fără accesoriile pe care le purtase ieri noapte.Decise că unii bărbați aveau talent în a te intimida.

-Nu mă așteptam să te văd azi.Dacă ea ar fi știut că el va veni la bibliotecă,ar fi găsit un mod de a se îngropa la subsol,să catalogheze cărțile ascunse vederii,în

loc să se planteze într-unul din cele mai deschise locuri ale bibliotecii. Cu un calm exagerat, ea deschise revista și își spuse să se concentreze asupra recenziei celui mai nou roman al lui Daniel Steele. Poate că dacă îl va ignora, va pleca.

-Credeam că îți voi face o surpriză, îl auzi ea spunând o secundă mai târziu, ceea ce îi sugerează că era complet nebună dacă credea că îl putea descuraja atât de ușor. La petrecere îi făcuse foarte clar că nu dorea să aibă de-a face cu el, și iată-l, încercând încă o dată. Trebuia să se descurce cu el, era insistent. Dar deja știa asta, nu? Răbdătoare, își ridică privirea către el.

-Urâsc surprizele. Declarația ei fățișă primi un surâs în schimb. Inima lui Cori stătu în loc. El se instalează la colțul pupitrului arătând de parcă plănuia să stea ceva mai mult.

-De ce mi-ai făcut vânt noaptea trecută? Întrebă el.

Fiindcă nu dorea să-i spună adevărul, și, neputând să zică nimic, îi ignoră întrebarea și încercă să întoarcă foaia revistei. Colțul ei era prins sub piciorul lui. Ea îl înțepă cu creionul în coapsă și eliberă pagina, apoi se uită inexpresivă la articolul din fața ei. El se aplecă mai mult.

-M-ai auzit? Cori își ridică privirea și oftă.

-Îmi pare rău, dar nu pot discuta cu tine acum.

-Nu-i nimic. Aștept.

-Nu. Adică vreau să spun că nu pot vorbi cu tine. Am de lucru. Ea rupse guma de la celălalt capăt al creionului în revistă, de parcă asta i-ar fi întărit afirmația. Drept răspuns, el începu să bată cu degetul în ecusonul cu informații de pe biroul ei.

-Fă-te că mă ajuți. Am venit după niște informații. Ea își ridică din nou capul încet, răbdătoare. Respirația i se opri la fel ca și când îl văzuse stând lângă ea cu câteva minute mai devreme. Noaptea trecută ea pusese o parte din farmecele acestui bărbat pe seama costumului lui. Întregul lucru era făcut să atragă atenția și o atrăsese. Vestimentația lui de azi era complet diferită.

În ciuda intenției ei de a-l ignora, îi luă un moment nemaipomenit de lung să observe croiala frumoasă a blugilor lui înainte să-și mute privirea asupra cămășii cu mâneci lungi. Aceasta era deschisă la gât, cu mânecile rulate ca să expună brațele musculoase. La început ea crezu că modelul îi exagera lățimea umerilor, apoi decise că nu conta prea mult ce purta el. Era un tip uriaș. Și oricât de mult ura să recunoască, nu hainele îl făceau pe el-el făcea hainele. Se forță să respire adânc, apoi se hotărî să pretindă orice ca să-l scoată mai repede de acolo.

-În regulă, ce pot face pentru tine? Vocea lui era moale, catifelată, exact așa cum și-o amintea. Și atitudinea trufașă era aceeași.

-Nu am fugit de tine. El lăsă capul într-o parte și își arcui o sprânceană.

După cum vezi,azi am de lucru,continuă ea,pierzându-și încrederea în explicația ei când expresia lui răbdătoare se transformă într-un zâmbet.Era târziu și eram obosită.Ea ridica ușor din umeri.Deci m-am dus acasă.Încrucicișându-și brațele pe pupitru,îi așteptă răspunsul.Dar el nu răspunse.După mai multe minute își dezlipi privirea de a ei.Ea scoase un oftat dorindu-și ca el să stea în picioare sau să se uite în altă parte în loc să se holbeze la ea cu cei mai frumoși ochi albaștri pe care-i văzuse vreodată.În cele din urmă,ea decise că singurul lucru care mai rămăsese de făcut era să facă pe naiva.

-Și în afară de asta-ea se îndreptă de spate și își înălță bărbia-ce motiv aş avea să fug de tine?

-Frică.Cu un efort,Cori reuși să-și păstreze cumpătul.În ciuda faptului că el o lovise sub centură.Ceva din acest bărbat și reacțiile ei când îl vedea,o speria.De ce nu o lăsa în pace? Hotărându-se că trebuia să se țină de tactica originală de a-l ignora,ea își aranja hârtiile de pe birou și se ridică.Apoi scotoci într-un sertar și scoase o plăcuță pe care o așeză direct în fața lui,înainte de a se răsuci să plece.

-Fugi din nou.Strângând din dinți,ea îi arată plăcuța cu vârful unghiei.

*Biroul de informații închis.Vă rugăm,mergeți la biroul circulare.*El surâse larg, surâs care îi adânci gropițele de la colțurile buzelor.

-Am obținut un A la citire? întrebă el.Ea zâmbi cât mai îndrăzneț,la fel cum zâmbise și el.

-Numai dacă urmezi instrucțiunile.Fără să mai spună vreun cuvânt ea se răsuci și se îndreptă către raftul de referință.

-Cori,stai.

Doar ignoră-l.În cele din urmă va trebui să renunțe și să plece,își spuse ea în sinea ei,în timp ce mergea.Se simțea prost fiindcă era nepoliticoasă,dar dacă asta îl făcea să înțeleagă că nu dorea să aibă de-a face cu el,nu avea de ales.La urma urmei nici el nu era mai manierat.La jumătatea drumului ea îi simți mâna mare prinzându-i încheietura,apoi îi dădu drumul după mai multe clipe.

-Acum ce mai vrei? întrebă ea.

-Ssss.El ridică un deget lung și i-l puse peste buze.Nu țipa.Ești în bibliotecă.

Căutând în buzunarul cămășii,el scoase un plic și i-l înmână.Cori îl deschise și scoase două bilete pentru spectacolul *Frumoasa Adormită* la *Pavilionul Dorothy Chandler*.

-De unde ai luat astea?

-Marsha mi le-a dat noaptea trecută,replică el.De fapt ni le-a dat.Am avut cel mai scurt timp le șarade.Am câștigat premiul întâi.Blestematul.Ea discutase cu Marsha azi de dimineață înainte să plece la lucru și prietena ei nu spusese un

singur cuvânt despre asta, probabil fiindcă fusese ocupată să-i spună lui Cori tot ce aflase despre pirat. Mulțumită lui Marsha, îi știa numele. Jack Tanner; vârsta: treizeci și șapte; ocupație: proprietarul unei companii de construcții, și cel mai important starea civilă: burlac, spre încântarea lui Marsha.

-Premiul întâi, ce să zic, murmură Cori, uitându-se la bilete.

În primul rând ea fusese cu Marsha în ziua în care cumpărase sticle de șampanie nu prea scumpă, pentru a le folosi drept premii la șarade, în mod clar schimbând premiile în ultima clipă, când descoperise că Jack și Cori câștigaseră jocul.

Oricine putea ghici cum de avusese bilete așa de scumpe.

În al doilea rând, Marsha știa al naibii de bine că Cori ar fi făcut pe dracu-n patru să-și vada baletul favorit, ceea ce făcea ca acest premiu să fie inedit. Marsha va insista, să o facă pe Cori să iasă cu acest bărbat. Și pentru o secundă fu tentată să spună că merge. Apoi se uită la Jake.

Noaptea trecută, când ea se răsucise și se zvârcolise în somn ore în șir, decisă că cel mai bine pentru ea era să se țină departe de el. Modul în care îi bătea inima de câte ori se uita la el o făcuse să ia o decizie bună. Ceva din acest bărbat îl făcea irezistibil, și o amenința că putea să devină ușor o distracție uriașă pe care nu și-o putea permite. Nu acum, când avea nevoie să-și concentreze tot timpul și energia asupra deschiderii la 1 decembrie a magazinului de carte.

Încet, vârî biletele la loc în plic și i-l înmână lui Jake.

-Ține tu biletele, spuse ea. Sunt sigură că-ți vei găsi o parteneră.

-Eu vreau să merg cu tine.

-Îmi pare rău, dar nu pot.

-De ce nu? Înainte ca ea să poată găsi un motiv logic pentru a-l refuza, el o luă de mână și porni către ușă, trăgând-o după el. Cori decisă că nu era îmbrăcat ca un pirat azi, dar acționa ca unul.

-Ce crezi că faci?

-Te iau la prânz. Putem mânca ceva și discuta deapre bilete în același timp.

-Nu pot lua prânzul acum. Ea își eliberă mâna și se opri. El se răsuci cu fața la ea.

-Sigur că poți. Biletul de pe pupitrul tău spune că ora de prânz a început-el se uită la ceas-acum două minute. Cori înjură prostul ei obicei de a scrie bilete.

-Dar...nici măcar nu te cunosc. Jake se dădu un pas înapoi, își ridică o pălărie imaginară de pe cap și se aplecă din talie într-un stil galant.

-Mă cheamă...

-Jake Tanner. Asta știu și eu.

-Aha. Te-ai luptat să aflî. El își încrucișă brațele la piept și surâse, părând mulțumit de el.

Cori scutură din cap gânditoare și îndepărta ideea cu o fluturare a mâinii.

-Am întrebat-o pe Marsha cum te cheamă ca să văd dacă ai datorii la bibliotecă.

Încă zâmbind,el dădu aprobator din cap.

-Atunci știi că sunt la zi,așa că mergem să mâncăm acum?

Cori se gândi că Jake Tanner era cel mai tenace bărbat pe care îl întâlnește vreodată.Aceasta observație,legată de faptul că ea căuta scuze,îi spuse că nu are de ales.În afară de asta ea murea de foame și dacă nu mergeau chiar acum va pierde ora de prânz cu totul.

-O,bine,spuse ea.Să mâncăm ceva.

-Grozav.El o luă din nou de mână și o luă spre ușă înainte ca ea să aibă timp să se răzgândească.

-Dar eu aleg restaurantul,îl informă ea în timp ce părăseau biblioteca.Și dacă mai încerci ceva amuzant,o să te pocnesc așa da repede cum mnici n-ai visat.

-Da să trăiești.Îți dau cuvântul că mă voi purta ca lumea.

-Am sentimentul îngrozitor că deja ți-am văzut cel mai bun comportament,murmură ea în timp ce se îndreptau către parcare.Mai bine să luăm mașina ta.A mea este cam retardată.Cu o crispă militărească,Jake salută.

-Tu ești șeful.El arată către camionul negru.Cel puțin ea gândea că era negru.Murdăria făcea greu de ghicit culoarea lui.Noroiul uscat se îmbibase în roțile supradimensionale,acoperind ușile și cea mai mare parte a ferestrelor.Cori se cutremură.Al ei era vechi,vopsea își pierduse luciul,dar întotdeauna îl ținuse deosebit de curat,cum putea cineva să lase un vehicol,fie el și un camion,atât de murdar?

Jake îi deschise ușa și ea se sui înăuntru,grijulie,ca să evite noroiul de pe volan.Când el porni mașina și ieși din locul de parcare,ea se uită pe un ochi de fereastră.

-Îmi cer scuze pentru camion,spuse el când îi prinse expresia meditativă.Îl folosesc și la serviciu.

-Cu ce te ocupi? Furnizezi noroi pentru luptele cu noroi?

Jack își dădu capul pe spate și râse,aparent nici un pic jignit de remarcă ei.

Cori bătu cu degetele în masă în timp ce el se prefăcea că se uită peste meniul de pe masa din fața ei.Fața de masă roșie cu picățele albe amortiza sunetul provocat de unghiile ei scurte care loveau suprafața dură,dar starea ei de agitație se simțea clar.

-Ai mai fost aici,nu? Ochii lui Jake străluciră răutăcios.

-Mă ataci? Răspunsul lui lejer îi domoli furia.

Ea alesese *Butch's Barbecue Pit* fiindcă era un client al casei acolo,de parcă acest fapt ar fi constituit un avantaj,dar strategia ei fusese spulberată de cacealmaua ivită în clipa în care intrară pe ușă.Trei dintre cele cinci ospătărițe îi întâmpinară pe fiecare,chemându-i pe nume.

-Nu,nu este un atac,conchise ea,simțindu-se ca o proastă fiindcă gândise că ar fi avut nevoie de un plan de joc.Era doar un prânz,pentru numele lui Dumnezeu.

-Credeam că te voi duce la cel mai bun restaurant cu sos barbecue din oraș,dar se pare că deja cunoști localul.

-Sigur că da,remarcă el în timp ce o femeie micuță cu păr alb,cârlionțat așeză două pahare și un ibric cu ceai cu gheață pe masă.Familia mea vine aici de ani de zile,nu-i așa,Harriet? Cori privi în tăcere cum chelnerița ei preferată își petrecu brațul peste umerii lui Jake și-l îmbrățișă familiar.

-Sigur,dragule.Zâmbind amabil,Harriet îl eliberă pe Jake și își vârî mâna în buzunarul șorțului el după bloc-notes și creion,ca să ia comanda.

-Sora ta mai mică a trecut pe-aici.A comandat un sandviș cu șuncă și o chiflă franțuzească...

-Cu cartofi prăjiți și fasole uscată,ca de obicei,continuă Jake râzând împreună cu Harriet.O undă de gelozie o străbătu pe Cori când Jake își menționează familia.

Asculta tăcută în timp ce Harriet îl chestiona pe Jake cu privire la mama și surorile lui.Pe când vorbea,ceva din vocea lui îi atrase atenția.Tonul lui cald și moale îi spuse că ținea foarte mult la ele.Asta era drăguț.Bărbatul era agresiv,dar își aprecia familia.

-Tu ce vrei,Cori dragă? Întrebarea lui Harriet întrerupse gândurile lui Cori chiar când stomacul îi chiorăia ascuțit,amintindu-i că sărise peste micul dejun.

-Vreau un sandviș,cu sos barbecue și carne de vită,anunță ea,salivând la perspectiva acelor cartofi prăjiți și la sandvișul cremos.Jake îi repeta comanda. Harriet se îndepărtă,apoi se răsuci brusc.

-Sper să nu spun tâmpenii,șopti ea,aplecându-se atât de aproape peste Jack,încât îi mângâie fața cu bucelele.Dar bărbatul cu care Susie a venit ieri aici era un diavol fermecător.M-a făcut să-mi doresc să fiu cu câțiva ani mai tânără.Se pare că Susie a găsit în sfârșit pe cineva special,nu?

Înainte ca Jake să comenteze,Harriet se răsuci și o porni spre bucătărie.Cori măsură dintr-un ochi trăsăturile lui Jake.Deci remarca lui Susie lovise sub centură?Susie era oaia neagră a familiei? se întrebă ea.Sau Jake ura pur și simplu gândul că acest bărbat se întâlnea cu sora lui mai mică?

-Povestește-mi despre familia ta,zise ea împinsă de curiozitate.

Jake trase aer în piept și zâmbi larg când se gândi la surorile lui.

Alți bărbați ar fi văzut responsabilitățile de familie o povară; el le vedea o binecuvântare. Da, chiar și când era chemat să o apere pe Susie de un bărbat arătos cu un libidou superactiv.

Susie este cea mai mică și cel mai greu de ținut în frâu începutul ei. Destul de răsfățată, trebuie să recunosc. Era doar un copil când tata-Jake se uită în zare pentru câteva clipe; când întâlnește privirea lui Cori, aceasta nu vede nici urmă din umorul de dinainte. Când tatăl nostru ne-a părăsit acum douăzeci de ani. De atunci i-am fost ca un tată. El zâmbi timid. Am reușit cumva să fiu indulgent și protector în același timp. Cori oftă ușor, amintindu-și de vremea când ar fi dat orice să aibă un frate mai mare pe care să se sprijine. Acum știa cât era de periculos să depinzi de cineva, dar în urmă cu câțiva ani simțise diferit.

-Susie e norocoasă că te are. Spune-i asta când o vei întâlni, da? Îi sugeră Jake chicotind. Ea nu apreciază întotdeauna grija mea frățească, spune că fac pe șeful și o dădăcesc peste măsură.

-Tu? Îl necăji Cori. Ochii lui se măriră.

-Îți poți imagina? Ea se pomeni râzând, dar încă simpatiza cu Susie. Îl cunoștea pe Jake doar de câteva ore și aflase că nu era genul care să se piardă cu firea.

Luase lucrurile asupra lui de când se întâlniseră, semnalând începutul șaradei fără s-o întrebe. Ea nu avusese dificultăți în a-și imagina bătăile dintre Susie și Jake, cât Susie fusese copil.

-Sever și prea grijuliu, hm? Întrebă ea părând să mediteze asupra acestor caracteristici. Susie poate avea dreptate în privința asta. Ea zâmbi, plătându-i expresia încurcată de pe fața lui. Mai ai și alte surori?

-Mda, încă două. Mary, cu cinci ani mai mică decât mine. Ea are treizeci și doi de ani, e văduvă și are trei copii mici.

-Văduvă? Deja? Jake își întoarse capul și privi afară, la traficul de pe Walnut Avenue.

-A fost destul de greu pentru ea un timp, dar a învățat să se adapteze.

Cori zâmbi compătitor.

-Și cea de-a treia soră a ta?

-Elizabeth. Ea are douăzeci și opt de ani, e căsătorită și are un copil.

Jake sorbi adânc din paharul său cu ceai cu gheață și le umplu din nou.

-Ele nu prea mai au nevoie de mine, dar câțiva ani de zile am fost ocupat din plin. Când Martin Tanner dispăruse la câteva zile după ce Jake absolvise liceul, Jake își amânase imediat plecarea la colegiu, îi explică el. Se înscrieseră la cursurile serale ale colegiului comunității Glendale și își petrecuse timpul lucrând pentru bunicul său la Construcțiile Tanner.

-Nu puteam să o las singură pe mama ca să aibă grijă de două fete mici și un bebeluș de trei luni. Cori fu ca trăsniță pentru o clipă. Asta este o atitudine foarte matură pentru cineva așa de tânăr. Eram destul de mare ca să știu că un bărbat trebuie să aibă grijă de familia lui, și asta am și făcut. El luă mai multe înghițituri de ceai, arătând da parcă trebuia să-și clătească gura după un gust amar.

-Dar tu? Tu ai familie?

Cori se gândi la tatăl ei, care murise într-un accident de mașină când ea avea zece ani, și la mama ei cu care nu vorbise de luni de zile și care acum locuia la New York cu actualul ei soț. Și se gândi la șirul nesfârșit de tați vitregi pe care îi cunoscuse de-a lungul anilor.

-Familie? Nu chiar, spuse ea ridicând din umeri, apoi se uită rapid la cuplul de la masa de alături. Jake îi observă răspunsul vag. În ceea ce-l privea, fie aveai familie, fie nu aveai, dar era clar că Cori nu simțea același lucru, i-ar fi plăcut să o întrebe mai multe, dar se hotărî să nu insiste asupra subiectului. Evident, ea nu era pregătită să discute ceva atât de personal. Era dornic să aștepte până când vor putea discuta. Un moment mai târziu, Harriet sosi cu două platouri pline cu mâncare. Jake mușcă încet din sandvișul lui și privi fascinat cum Cori își lingeă sosul de pe degete entuziasmată. Părea așa de diferită azi.

Părul ei roșcat auriu prin care el își trecuse mâinile era prins pe spate într-o coadă de cal, care o făcea să arate proaspătă și inocentă ca o adolescentă.

Costumul provocator al fetei de tavernă fusese înlocuit cu haine de stradă conservatoare, și un pulover gros îi acoperea umerii unduioase. Nu conta. El și le amintea bine și aceste amintiri erau răspunzătoare pentru o noapte de nesomn. Privirea lui poposi peste fața ei, observându-i cearcănele ușoare de sub ochi. Se întrebă dacă nici ea nu putuse să doarmă azi-noapte. Poate că de asta îl repezise când îl văzuse la bibliotecă. Jake luă o bucată de sandviș și mestecă vesel. Mai mult ca sigur că fusese șocată să-l vadă acolo, și încercase să-și mascheze surpriza. Trebuia să o avertizeze. Ea își revenise repede.

Iar acum aproape că cedase total. El o privi cum vârî un cartof prăjit în ketch-up înainte să-l bage în gură. Uitându-se acum la ea, nu ar fi crezut că fusese mai devreme așa de dură. O secundă era foc și pară, în următoarea era relaxată și fericită. Un semn sigur de femeie pasionată, decise el, gândindu-se că nu se plictisise nici o clipă alături de ea. Mulțumit de concluzie, Jake zâmbi.

Cori își alesese acel moment ca să-l privească.

-Ce e așa de amuzant? întrebă ea. Încă zâmbind, Jake scutură din cap. Nimic. El se opri, observând modul în care o şuviță de păr căzuse pe fața ei. Cu un efort, el rezistă tentației de a i-o da în lături. Dar am făcut bine să vin când am venit.

Ai fi murit de foame.Cori privi în jos,comparând cei trei cartofi prăjiți de pe farfuria ei cu sosul din farfuria lui aglomerată.Ea puse furculița jos,se îndreptă de umeri și își încrucișă mâinile în fața de masă.

-Cred că mi-era foame.Chiar și așa,nu trebuia să încerci să mă tragi afară din bibliotecă.M-ai fi putut ruga să iau masa cu tine.El dădu din cap aprobator și vârî un cartof prăjit în gură.

-Poate,dar Marsha m-a avertizat în legătură cu tine.

-Marsha? Ce-a spus?

-Am discutat mult după ce tu...ai plecat de la petrecere,replică el aproape evitând întrebarea.O discuție cu Marsha-Cori închise ochii o clipă,gândindu-se că ar fi trebuit să prevadă acest lucru.Cum ar fi putut Marsha să-i furnizeze toată detaliile de azi-dimineață dacă nu ar fi aflat chiar de la sursă?

-Ai discutat,hm?

-Îhî.Marsha este foarte vorbărețată odată ce-o stârnești.Dar presupun că deja știi acest lucru.Dându-și farfuria deoparte,Cori zâmbi strâns.

-O persoană foarte prietenoasă,prima mea prietenă Marsha.Ce ți-a spus?

Jake se lăsă pe spate și își întinse picioarele lungi sub masă,atingându-i coapsele.Contactul întâmplător îi dădu un fior care i se duse până în gât.Cori respiră adânc și recunoscu un fapt pe care voise să-l evite toată dimineața.Deși acest bărbat era plictisitor, chiar enervant uneori,ea îl găsea atrăgător.Bănuia,de asemenea,că era mai mult decât atracție fizică.El era tandru și bun.Și al naibii de periculos,se gândi ea.Cori dădu din cap în timp ce el îi furniza fiecare informație.Treburile nevinovate până acum.Nu era deloc genul lui Marsha.Ea făcu un semn rapid cu mâna.

-Și...

-A spus că te-ar interesa să ieși cu mine,serios.Oricum,de fapt,adăugă el încet,grăbindu-și privirea de safir către ea.Ea își încleșta pumnul pe masă.Asta era Marsha.

-Are dreptate,știi.Un sentiment de groază o cuprinse pe Cori văzând surâsul de pe fața lui.El nu ar fi aici,luând masa cu ea,dacă asta îi spusese Marsha.

-Bine,las-o baltă.Ce altceva ți-a spus?

Ea așteptă răbdătoare în timp ce Jake își șterse gura cu șervețelul,îl aruncă în farfurie și o dădu la o parte.

-Marsha,mi-a spus că toți tipii cu care te întâlnești sunt niște neserioși și crede că așa fi bun pentru tine.Am aprobat-o,normal.Fierbând,Cori se hotărî pe loc.O va fierbe pe femeie de vie până când va deveni la fel de crocantă ca un cartof prăjit,apoi va turna peste ea untură și își va hrăni pisica.Chicotind la expresia

dezaprobatore de pe fața lui Cori, Jake se întinse și îi acoperi mâna cu a lui. Pielea ei era catifelată sub palma lui aspră. Își imaginează timp de o clipă cum ce ar simți dacă ar mângâia-o peste tot, cum părul ei i-ar gâdila pieptul când s-ar apleca să-l sărute. Brusc, pânțelele i se încorda de dorință. Își îndepărtă acest sentiment, forțându-se să-și amintească faptul că erau într-un local public, și că de-abia o cunoștea.

-Nu fii prea severă cu prietena ta, îi sugerează el, ținându-și imaginația bogată în frâu. Am impresia că a spus-o fiindcă ține la tine și vrea să te vadă fericită.

Cori își trase mâna și înșfacă paharul rece cu gheață, simțindu-i răceala ca pe un șoc binevenit după căldura tulburătoare a degetelor lui.

-M-ar putea vedea râzând cu gura până la urechi dacă și-ar ține gura câteodată. Ca noaptea trecută, de exemplu.

-A încercat, recunosc eu el tăcut. Într-un fel am forțat-o să-mi spună tot ce știe despre tine. Cori ridică paharul și se uită peste buza lui.

-Ești bun la tras de limbă, nu? Jake ridică din umeri și zâmbi. Dumnezeu Tatăl ar putea folosi un om cu stilul tău.

Jake nici măcar nu încerca să râdă. Chiar dacă era o glumă pe seama lui, o acceptă. Asta era unul din lucrurile care îi plăcuseră la Cori de la bun început - simțul umorului ei. Apoi observă că ea nu zâmbea, că era serioasă și își dădu seama că era foarte mult adevăr în ceea ce spusese. El folosise tactici dure din clipa în care o întâlnise, întâi la petrecere, apoi azi, când intrase în bibliotecă de parcă ar fi fost a lui. Doamne, dacă vreun tip i-ar fi făcut una ca asta surorilor lui, l-ar fi plesnit ca pe un ticălos.

-Chiar am fost îngrozitor, nu? recunosc eu el, sperând că nu era prea târziu ca ea să-și schimbe părerea despre el. Dă-mi o șansă ca să mă revanșez față de tine. El pescui biletele pentru balet din buzunar și i le înmână. Lasă-mă să te duc la balet. Am câștigat biletele împreună, îți amintești?

Ea se uită la biletele scumpe, apoi la Jake, întrebându-se cum de un tip care trebuia să țină sub control orice situație se lasă manevrat așa de ușor.

-Jake, începu ea, răbdătoare, pari un bărbat inteligent.

-Vai Cori, asta este singurul lucru drăguț pe care mi l-ai spus.

Neintimidată de surâsul lui amuzat și de modul lejer în care îi răspunsese la compliment, ea hotărî să-și facă auzit punctul de vedere.

-Acum trebuie să-ți imaginezi ce s-a întâmplat aici. Jake ridică întrebător dintr-o sprânceană, dar Cori bănuia că știa exact ce dorea ea să-i spună. Ea va nega, sunt sigură, dar Marsha a aranjat toată treaba asta. Doar ca să mă forțeze să mă întâlnesc cu tine.

Ea se dădu pe spate și îi așteptă replica furioasă,sperând că aversiunea lui de a avea prieteni în societate o va egala pe a ei.Jake se aplecă înainte uitându-se rapid spre dreapta,apoi spre stânga.

-Trebuie să-ți mărturisesc ceva.Privi din nou în jur,ca pentru a se asigura că era o conversație intimă.Nimeni nu m-a forțat vreodată să ies cu o femeie frumoasă. Complimentul,prefăcut în glumă dar complet sincer,făcu să se topească și bruma de rezistență a lui Cori.Brusc nu mai conta că atracția ei puternică față de el, amenința să dărâme straturile de protecție pe care și le construisese în jurul ei de-a lungul anilor.Pentru prima dată de mult timp,se simțea bine în compania unui bărbat.Încerca să reziste sentimentelor ei,dar nu reuși.Și acum nici nu mai știa dacă dorea.Când era alături de Jake o strălucire caldă se împrăștia în ea,și îi plăcea,îi plăcea cu adevărat.Îi găsi zâmbetul irezistibil,și abilitatea de a face haz pe seama lui relaxantă.Și știa când el avea o atitudine agresivă care o irita al naibii de tare,nu putea să nu-l admire.

La vremea când prietenii lui erau pe cale să devină membri ai generației lor,Jake punea bunăstarea familiei lui mai presus de a sa.Nu putea fi ușor să ajute la creșterea surorilor sale când el însuși era un copil.Cori nu auzi nici un fel de resentiment în vocea lui cu privire la acest lucru.

Înainte să vorbească de asta,luă un șervețel curat și scrise adresa pe el.Probabil că făcea prea mare caz dintr-o mică întâlnire.Bărbatul nu-i ceruse să-l ia acasă și să-l păstreze lângă ea.Îi cerea să petreacă o seară,o singură seară,la baletul ei preferat.Ar fi nebună să piardă ocazia.Îi înmână șervețelul.

-În regulă,Jake.Ai obținut întâlnirea pentru balet.

-Grozav.Jake zâmbi,întrebându-se dacă avea curaj să-i ceară să cineze împreună într-o zi,înainte de spectacol.La urma urmei,era peste două săptămâni și păreau două luni.

-Mai bine să ne întoarcem,spuse ea.Este aproape ora unu.

El îi înmână biletele lui Cori.

-Ca să stea în siguranță,o informă el și făcu semn să vină nota de plată.

Făcură o excursie scurtă până la bibliotecă,tăcuți.Câteva minute mai târziu,Jake parcă camionul în spațiul de parcare de lângă ușă.El opri motorul și se întoarse cu fața către ea,rezemându-și brațul pe spătarul scaunului ei.

-Ce-ai zice să te iau la șase și jumătate?

-Ar fi grozav.Ea se întinse către ușă,dar când încercă să o deschidă,nu reuși.

Jake își smulse brațul de pe spătar și îl aduse prin fața ei ca să o ajute.Pe când deschidea ușa,brațul i se frecă de sânii ei.Cori îngheță.Cu capul plecat,își fixă ochii pe mâna lui care apucă de clanță,refuzând să se uite la el.Dacă se uita,el ar

fi văzut ceea ce îi provocase contactul nevinovat. Brațul lui, ferm și fierbinte, încă se odihnea peste sâni ei. Interiorul camionului păru brusc cu douăzeci de grade mai încins. În cele din urmă, Jake dădu drumul respirației pe care nu știa că o reține. Cu cealaltă mână o prinse de bărbie apoi îi răsuci capul, ca ea să îl privească. Buzele lor erau apropiate. El vru să o sărute, mai mult decât orice altceva. Deci, de ce nu o făcea?

Fiindcă instinctul îi spunea că ar face o mare greșeală dacă ar proceda astfel. În ochii ei văzu că și ea dorea la fel de mult, dar mai văzu îngrijorarea din ei, și asta îl avertiză. Bunicul lui îl avertizase întotdeauna să aibă în vedere instinctele cu care Dumnezeu îl înzestrase. Până acum se dovedise a fi fost un sfat bun. Dacă ea avea nevoie de timp ca să accepte ce se întâmplă între ei, el i-l acorda. Dar va fi unul dintre cele mai grele lucruri pe care avea să le facă. În silă, ea se dădu pe spate și el o eliberă, amintindu-și că bunicul lui îl sfătuisese să învețe ce este răbdarea. Încă un sfat bun și el știu că dacă asculta de bătrân cu mult timp în urmă, nu ar fi dus-o așa de greu acum.

-Ușa asta înțepenește uneori, spuse el în cele din urmă. O deschid de afară.

El coborî din camion, îl ocoli și deschise ușa. Simpla activitate îi dădu timp să-și recâștige stăpânirea de sine. De asemenea, avu timp să ia o hotărâre; va găsi un mod să fie răbdător pentru un timp, dar afurisit să fie, dacă va sta două săptămâni fără s-o vadă.

CAPITOLUL 3

-Aș putea pune misterele acolo. Cu vârful creionului ei, Cori bătu în secțiunea alăturată celei pentru materialul documentar cartonat. Crezi că va merge? Drept răspuns, pisica ei mieună. Dormitul la soare fusese întotdeauna activitatea preferată a lui Max, și astăzi era o zi perfectă pentru un pui de somn. Vremea călduță de la Santa Ana adusese un val de căldură în California de Sud și o temperatură de treizeci de grade.

-Nu, nu e destul spațiu aici. Oricum, trebuie să găsesc un loc în care să pun misterele aici, împreună cu celelalte genuri de ficțiune. Timp de câteva minute ea studie schița detaliată a librăriei ei, apoi scutură din cap. Ar fi mult mai ușor de aflat dacă nu ai sta drept pe mijlocul planșetei. Ea îndepărtă pisica ușor.

Evident insultată de remarcă, Max își reaseză trupul blănos pe colțul mesei de picnic până ce veni față în față cu stejarul uriaș și cu spatele la ea și la desenul ei. Cori reuși să ignore insulta deși obișnuita răbdare îi scădea. Lucrase la revizia parterului mai bine de o oră și încă nu găsisese o soluție la problema ei, care era așa de greoaie. Tâmplarii erau în urmă-nimic de care să se îngrijoreze și plănuiau

să mai întârzie câtva timp construcția rafturilor. Dar până atunci ea trebuia să aibă macheta gata ca să poată începe stocarea rafturilor cu inventarul depozitat în garajul ei de mai bine de câteva săptămâni.

Mai hotărâtă ca oricând să termine proiectul ea își ascuți creionul pe marginea masei de lemn și se gândi la posibilitatea de a strânge cărțile pentru cadouri și cu cele de artă pe gondolă. Asta ar putea rezolva problema care se ivise odată cu apariția spațiului mai mic decât cel pe care îl anticipase. Apoi încercă să-și concentreze atenția asupra spațiilor centrale. În schimb, mintea ei imagina o pereche de ochi albaștri, mărginiți de gene lungi și negre. Își azvârli creionul.

-La dracu! Trecuse mai mult de o săptămână de când nu-i văzuse pe Jake, dar avea imaginea lui clară în minte, gata să-i risipească concentrarea. Ajungând la culmea frustrării, își propti coatele pe masă și bărbia în palme. Intensitatea soarelui îi încălzea fața și ea închise ochii, întrebându-se de ce acest bărbat o distrăgea așa de ușor.

Trecu peste farmecul și înfățișarea lui plăcută care erau evidente, știind cu siguranță că nici un bărbat nu-i putea capta atenția mai mult de un minut dacă era superficial. Și în timp ce câteva reprize de râs și câteva glume istețe le făcuseră prânzul amuzant, spiritul iute al lui Jake și simțul umorului nu puteau realiza ce efect aveau asupra ei. Într-un interval de timp uimitor de scurt el reușise să-i provoace insomnii și zile agitate; el atrăsese atenția lucrătorilor din bibliotecă asupra noului ei iubit, până când începu să evite să meargă la bufet de teamă să nu fie acostată și chestionată în legătură cu tipul strașnic care o vizitase săptămâna trecută. Și deși încercase pe cât putuse mai bine să-l descurajeze, el o făcuse să accepte să iasă cu el, de două ori. Cel mai rău era că o tulburase emoțional și sexual, sentimente pe care și le suprimase de câtva timp.

Fără îndoială, bărbatul ăsta era o belea. Și ea nu-și va termina treaba niciodată dacă se va tot gândi la el. Așa cum era, deja petrecuse mai mult timp făcând speculații în privința bărbatului. Mai decisă ca oricând să-l uite, ea își luă creionul și își îndreptă din nou atenția asupra desenului.

Ceva mai târziu, sunetul unui motor îi risipi concentrarea încă o dată.

Tresărind, Max sări de pe masă și dispăru în gardul viu din curtea vecinului. Cori ridică privirea la timp ca să vadă un camion murdar familiar, tras în stradă.

-Vorbești de lup, murmură ea, privindu-l pe Jake în timp ce cobora din camion și trăgea ușa după el. Ar fi trebuit să fie surprinsă că îl vede dar nu era.

El purta o pereche de blugi decolorați și un tricou care se mula pe pieptul lui musculos. O caschetă de baseball a lui *Los Angeles Dodgen* îi acoperea părul bogat și cârlionțat. Culoarea caschetei se asorta cu cea a ochilor: albastră.

Se gândi că arăta adorabil,atrăgător,sexy.

-Erai prin vecinătate? îl întrebă ea când îi reveni glasul.Jake trecu pe lângă ea și se așeză în colțul opus.Își spusese că era un prost chiar pe când trăgea mașina în stradă.Ea îi dăduse de înțeles destul de clar că nu dorea să-l vadă înainte de balet.Dar apoi,nu îi dăduse și el la fel de clar de înțeles că nu intenționa să o aștepte atât de mult până să o vadă?

-Am venit să te invit la un picnic.

-Vai,Jake.Asta sună aproape ca o invitație.Vrei să spui că o să mă iei de mână și o să mă tragi după tine? El scutură din cap.

-Încerc o nouă tehnică.Expresia ei curioasă îl zburli.

-Este apropierea din trei pași pe care am citit-o în *Popular Caveman*.

Ea zâmbi,un alt semn încurajator,apoi decise.

-Pasul unu,continuă el,pretinzând că citează dintr-un articol al revistei,cuvânt cu cuvânt.Rugați doamna politicos să iasă cu dumneavoastră.

-Incredibil de civilizată.

-Exact.

-Dar mi-e teamă că...

-Aha.El pretinse că se uita într-o copie imaginată a revistei.

-Aici spune că pasul numărul unu nu funcționează întotdeauna,în care caz ar trebui să apelați la cel de-al doilea pas.Implorați.El își uni palmele și încercă să arate umil.Cori,vrei,te rog,să ieși la picnic cu mine? întreaga mea familie va fi acolo,și le-ar plăcea să te cunoască.Și eu vreau să-i cunoști.

Cori râse.El făcea pe dracu în patru,dar trebuia să admită că îi mergea.Fără să-și dea seama,el spusese un cuvânt care făcu dificilă refuzarea invitației.Familie.Ar fi grozav să facă parte dintr-o familie,chiar și pentru câteva ore și ideea de picnic i se păru amuzantă.În afară de asta,în ultimele câteva minute reușise să lucreze asupra detaliilor planului pentru parter și își putea permite o pauză.

-Cu plăcere.Lasă-mă doar să mai fac niște schimbări pe-aici și apoi termin cu astea.Ea mângăli mai multe observații înainte să pună creionul jos,satisfăcută de rezultate.Gata.

-Ia să ne uităm.Jake răsuci schița ca să vadă mai bine.Librăria ta?

Cori dădu din cap afirmativ și privi cu mândrie în timp ce Jake inspecta planul parterului.Fusese o luptă,dar în final reușise să găsească loc pentru toate.Nu trebuia să mai elimine revistele sau cărțile de gătit,sau altceva.

-E al naibii de bun,comentă el,evident impresionat.Cum merge fixarea construcției pe dinăuntru?

-Ei...suntem cu câteva zile în urmă,dar nu cred că trebuie să încep să mă

îngrijorez.

-Dacă ai nevoie de ajutor,îți pot trimite niște oameni de-ai mei.

-Mulțumesc,dar nu vreau să te încurc.

-Nu-ți face probleme.Întotdeauna mă pot debarasa de doi,trei oameni pentru un proiect special.Ți-i trimit mâine.

-Nu,serios.Nu te pot lăsa să faci asta.

-De ce nu? Cori nu știi exact cum ar reacționa el dacă i-ar spune că nu-și putea permite să cheltuiască cu o echipă de constructori profesioniști.Adolescenții pe care-i angajase la recomandarea atelierului de tâmplărie erau ieftini și lucraseră bine.Erau un pic mai înceți decât sperase ea că vor fi.

-Îți apreciez oferta,dar adevărul este că am un buget limitat,îi mărturisii ea, sperând că nu-l va jigni.Marsha mi-a spus că ai o companie,și sunt sigură că este foarte bună.Dar eu nu-mi pot permite.

-Înțeleg.Ce-ai zice să facem o învoială? îți trimit oamenii ca să recuperezi,iar noi doi putem...

-Jake Tanner,spuse ea,întrerupându-l înainte ca el să-și facă clară intenția.În puținul timp de când te știi,nu cred că ai fost refuzat vreodată de cineva.

El surâse.

-Trebuie să fie un defect genetic.Cori râse,gândindu-se că era adevărat că unii oameni nu suportau să audă cuvântul nu și Jake era cu siguranță unul dintre ei.Rulând planul parterului ei,ea spuse:

-Nu ar fi mai bine să mergem la picnic? Jake se uită la ceas.

-Mda,cred că da.

-Vin într-o clipă.Ea dădu buzna în casă,punând planul parterului într-un sertar, înainte de a înșfăca un tricou.Când se întoarse afară,Jake aștepta lângă camionul său.El deschise ușa și îi făcu semn să se suie lângă șofer.

-În legătură cu articolul acela din *Popular Caveman*,zise ea suindu-se.

Jake se sui după ea.

-Ce-i cu el?

-Primii doi pași erau să întrebii politicos și să implori,dar al treilea?

El închise ușa și porni motorul,apoi îi aruncă un zâmbet tandru,care ar fi putut înmuia și un iceberg.

-Ignoră toate protestele și trage-o afară de păr,zise el băgând în viteza întâi.

-Iau eu răcitorul.De ce nu aduci alea două genți aici? Jake luă cubul de gheață enorm din portbagaj de parcă nu ar fi cântărit mai mult ca o minge de bumbac.

Cori deja se bucura că acceptase invitația lui Jake.

Vremea era perfectă pentru un picnic duminică după-amiază, și fiindcă avusese o dimineață așa de productivă era gata să se distreze. Trase sacoșele cu hot dogs și cartofi prăjiți din portbagaj și o luă pe urmele lui Jake. El își făcu drum către pâlcul de copaci unde se aflau mesele de picnic, înainte să fie opriți de un băiețel blond care căra o minge fosforescentă de fotbal.

-Unchiule J.T., uite ce am adus. Ai avut dreptate. E mai ușor pentru mine să prind pasele. Jake puse răcitorul jos și luă mingea de la băiat.

-Ia să vedem. Pregătește-te pentru una lungă, Ricky. Ricky fugi în zigzag, prefăcându-se că se apără de un atac invizibil, apoi se răsuci cu mâinile întinse, gata pentru pasă. Mingea îi lovi pieptul și ateriză în brațele lui.

-Vezi, am prins-o! Jake râse.

-Ești bun de sport. O să te facem un portar bun în scurt timp.

Ricky zâmbi mândru și o luă la fugă către mesele de picnic, unde erau un bărbat și mai multe femei, țipând despre pasa pe care i-o dăduse unchiul J.T. și cum el o prinsese ca un adevărat portar. Cori îl urmă pe Jake acolo unde era strâns grupul și căuta un loc în care să-și pună bagajul. Două mese, acoperite cu fețe de mese din plastic erau deja umplute cu diferite provizii pentru picnic.

-Uite aici un loc. O femeie brunetă tunsă scurt dădu deoparte un bol cu salată de fructe ca să facă loc bagajului lui Cori. Zâmbea cald și prietenos. Cori o plăcu pe dată.

-Sunt Mary și aceștia... sora lui Jake arată către trei copii care scotoceau prin răcitor după băuturi răcoritoare, sunt copiii mei. Hei, copii, ce v-am spus să cereți voie mai întâi?

-Iartă-ne mamă, ziseră ei la unison. Putem lua niște floricele?

-Am putea... îi corectă Mary răbdătoare, trăgând de marginea tricoului ei roșu care, așa larg cum era, nu-i putea ascunde curbele generoase.

-Am putea lua, te rugăm, niște floricele? Zâmbiră cu toții dulce, văzându-se după zâmbetele lor angelice și vocile muzicale, că mai trecuseră prin asta de multe ori.

-Câte un pumn fiecare. Dar, câte unul. Mary scutură din cap într-o exasperare bine intenționată. Trebuie să-i păzesc ca un polițai. Cori se prezentă și ea și îi oferii lui Mary un zâmbet înțelegător. Trebuia să fie greu să fii unicul părinte, dar Mary părea să se priceapă destul de bine. Modul vesel în care își disciplinase copiii îi spuse lui Cori că Mary era o mamă iubitoare, acomodată cu rolul ei de ofițer de corecție. Interesată de cei mici, Cori trecu peste cubul de gheață și se lăsă pe vine până la nivelul copiilor.

-Bună. Cum te cheamă? Ea își îndreptă întrebarea către fetița cea mai înaltă, al cărui păr blond era strâns într-o coadă de cal subțire într-o parte.

-Eu sunt Jennifer și sunt cea mai mare,o informă ea pe Cori mândră.Ea este sora mea,Christy,și el fratele meu Ricky.El are doar șase ani.Ultima informație fusese spusă de parcă era nemaipomenit de importantă.Cori dădu din cap gânditoare, apoi se răsuci către Ricky.

-Ai prins pasa grozav acum câteva minute.Ricky dădu din cap încet și îi trase un zâmbet care spunea că era de acord cu ea.

-Vino să-ți prezint restul familiei.Jake o conduse.Arătându-i o femeie subțire,el spuse.

-Aceasta este sora mea Elizabeth.Părul castaniu al lui Elizabeth era cu câteva nuanțe mai deschis decât cel al lui Mary.Purta breton și avea părul tăiat drept pe umeri.Aerul ei tăcut și sofisticat era complet contrar entuziasmului exuberant al lui Mary.Arătând către un alt bărbat din grup,el zise:

-Acesta este cumnatul meu,Tom,și micuțul de aici este fiul lor,Timothy.Astăzi îi sărbătorim prima zi de naștere.Timothy se legăna pe genunchii mamei lui, evident,bucurându-se de toată atenția.Apoi Jake ocoli mesele ca să se oprească în spatele unei femei al cărei păr negru,buclat și ai cărei ochi albaștri semănau cu ai lui.

-Și aceasta este....

-Dacă mă mai numești cea mai bătrână Tanner în viață o să te pun pe genunchi și o să te bat,spuse femeia uitându-se feroce la el.Odihnindu-și mâinile pe umerii ei,el se aplecă și o sărută pe obraz.

-Așa cum spuneam,continuă el exagerat de politicoș,aceasta este frumoasa mea mamă Virginia.Mamă,aș vrea să ți-o prezint pe Cori.

-Să nu iei de bună ce spune,domnișoară,o sfătui ea,bătând ușurel mâna fiului ei.Își pierde ușor controlul.

-Nu cred că trebuie să te îngrijorezi în privința lui Cori,își asigură el mama.S-a ținut bine până acum.Cori privi în jur amintindu-și că Jake avea trei surori.

-Unde este Susie?

-Uite-mă.Susie acoperi în fugă ultimii treizeci de metri,apoi se aruncă într-unul din scaunele de pe plajă.Își dădu pe spate părul buclat și închise ochii timp de câteva clipe.

-Îmi cer scuze că am întârziat,spuse ea,încetinindu-și respirația înainte de a i se prezenta lui Cori.

-Ești singură? întrebă Virginia.Am crezut că îl vom cunoaște pe noul tău prieten.

-Robert a fost chemat la o audiență pentru o reclamă.

-Este actor? întrebă Cori.Ce emoționant! Deși crescuse la câteva mii de Hollywood,încă găsea fascinant misterul industriei.

-Cam așa ceva.Tonul jalnic al lui Jake o făcu pe Cori să tresară.Susie oftă frustrată.

-Jake...Singurul cuvânt sună ca o cruce între o rugă și o avertizare.

-Este un ospătar care are minimum de salariu,continuă Jake cu privirea fixată în cea a lui Susie.Cearta amenința să tulbure starea calmă a adunării.

-Ei,cred că mi-e sete,declară Virginia tare.Ricky,vrei să-i faci buncii un serviciu și să-i aduci o răcoritoare? Ricky fugi către răcitor și scoase o apă minerală,apoi luă și pentru ceilalți.Anunțul vesel al lui Virginia spulberase tensiunea și în câteva secunde toată lumea râdea și vorbea din nou.Următoarele câteva minute fură umplute cu întrebări,în timp ce femeile își întoarseră atenția către Cori.

-Locuiești în zonă?

-Unde ai făcut liceul?

-Unde lucrezi?

-Ți-ai deschis propria afacere?Ce emoționant!Cori de-abia avea timp să răspundă la o întrebare că îi și puneau alta.Le răspunse pe cât de cinstit putu, amuzată de intensitatea întrebărilor lor rapide,surprinsă că interesul lor viu pentru ceea ce le spunea o făcu să se simtă ca în familie.

-Cum l-ai întâlnit pe Jake? întrebă Elizabeth.Mormăind ceva,cum că nu vrea să mai audă restul interogatoriului, Tom îl luă pe Ricky ca să așeze fileul de volei. Jake nu se băga.Stătea deoparte,dându-i de înțeles că era la fel de interesat de răspunsurile ei ca și ceilalți.Când Cori le povesti doamnelor cum se întâlniseră ea și cu Jake,și cât de bine făcuse el pe piratul arogant,se uitară unul la altul și izbucniră în râs.

-Pare a fi Jake al nostru,spuse Susie,sprijinindu-și bărbia în palme într-o atitudine meditativă.Tinde să acționeze de parcă ar fi stăpânul mărilor.

Zâmbetul sec pe care i-l aruncă Jake o făcu pe Cori să se gândească că poate pe Susie nu o supărau tacticile de șef ale fratelui său.Cori îi aruncă o privire care spunea că pe ea cel puțin,se putea conta în disputarea autorității lui.

-Fileul este gata,spuse Jake.Hai să ne facem poftă de mâncare.

Femeile se ridicară la unison și o luară către terenul de volei,râzând pe seama povestirii lui Cori,despre șarada pe care ea și cu Jake o jucaseră în seara când s-au întâlnit.Cori era uimită.Ei tocmai îi confirmaseră atitudinea de șef și totuși nimeni nu crâcnise când el le sfârșise discuția așa de brusc.Nu era de mirare că reacționa ca un dictator.Nimeni nu se lupta cu el.

Restul după-amiezei trecuse rapid.După meciul rapid de volei și masa de prânz care constase din mâncăruri tipice pentru picnic, Tom și Elizabeth l-au ajutat pe Timothy să deschidă cadourile.

Când i-au prezentat primul tort de ziua lui,el și-a înfipt ambele mâini în glazură. Toată lumea a râs.Nu au mai fost incidente între Jake și Susie.Ba din contră.Cei doi păreau să aibă un soi de apropiere deosebită.Evident,Jake își iubea foarte mult sora mai mică,ceea ce o făcu pe Cori să se întrebe care era adevăratul motiv pentru care explodase mai devreme.Își aminti cât de urât se uitase când Harriet pomenise de noul prieten al lui Susie zilele trecute la masă,dar îi venea greu să creadă că Jake era așa de supărat doar fiindcă Susie avea un bărbat în viața ei.Ea nu părea să mai fie supărată din cauza atitudinii lui Jake.Când veni timpul ca Susie să plece,ea o surprinse pe Cori rugând-o să o conducă până la mașină.

-Voiam să mă scuz pentru fratele meu căpos.Am văzut că spusele lui despre Robert te-au supărat.

-Pe mine? Dar pe tine? Cori își dădu seama cât de personală era întrebarea,iartă-mă.N-ar fi trebuit să spun una ca asta.Nu e treaba mea.Susie zâmbi.

-O,cred că e cinstit să pui două trei întrebări după modul în care te-am încolțit. Râseră amândouă și Cori se pomeni admirând stilul lejer al lui Susie.În mod clar,nu fusese jenată de felul în care Jake îi făcuse o scenă în fața unei străine.

-Jake ține la tine,replică ea.Îți spun eu.Și nu vreau să gândești altfel despre el fiindcă a spus fățiș ce a crezut.

-Cam prea fățiș,replică ea.La urma urmei,nu e treaba nimănui cu cine te întâlnești.

-Ai absolută dreptate.

-Ei,nu te deranjează că încearcă să-ți conducă viața?

Ochii lui Susie se îngustară și zâmbi cu buzele strânse.

-M-am obișnuit să mă scoată din pepeni,dar cred că singurul motiv pentru care o face este că mă iubește.Știu că vrea ce este mai bun pentru mine,și în cele din urmă își va da seama că numai eu pot spune ce este bun.Până când...Susie se întrerupse ridicând din umeri.Cori scutură din cap,minunându-se de modul în care lua Susie lucrurile.

-Cum de reușești să rămâi calmă când se poartă astfel? Susie deschise ușa mașinii,își aruncă geanta și puloverul pe scaunul din față,apoi se răsuci către Cori din nou.

-Experiența,spuse ea clipind din ochi.Nu-ți face griji,cu un pic de practică te vei obișnui.Cu această remarcă specială se sui în mașină și o luă din loc,lăsând-o pe Cori să se întrebe de ce crezuse că nu avea practică deloc.Ea trăsesese concluzia bună.Jake nu era un monstru,ci doar un frate mai mare protector.Dar Cori știa genul lui de iubire-și nevoia evidentă de a controla totul-care nu se potrivea cu dorința ei de independență.Statisticile și experiența mamei ei cu bărbații,o

învățaseră că o femeie nu-și putea permite luxul să depindă de un bărbat, ceea ce era degradant pentru ea, de vreme ce bărbații stăteau doar o perioadă de timp. O doamnă isteță învăța să-și poarte singură de grijă. Nu va lăsa niciodată pe cineva să preia conducerea. Niciodată. Și Jake era un astfel de tip de prima mână. Ar trebui să fie isteță și să mențină legătura la un nivel strict platonice.

-Hei, ce discutați? Cori se răsuci și îl văzu pe Jake venind spre ea, cu câte un scaun de plajă în fiecare mână și o pungă plină sub un braț.

-Discuții ca între fete. Ea îi luă punga și îl privi încercând camionul. Sora ta este o tânără remarcabilă. Ar trebui să fii foarte mândru de ea.

-Are capul pe umeri, spuse el. În cel mai mult timp.

-Fă loc pentru echipa de volei, unchiule J.T. Iată-i că vin. Ricky sări în sus și în jos în timp ce Tom ducea echipamentul către camion. Restul familiei își împacheta lucrurile și spuseră la revedere, proces care dură un sfert de oră. Cori primi numeroase invitații să li se alăture oricând dorea, și ei îi păru rău că se terminase. Fusesse amuzant să facă parte din familia lor. Pe când ea și cu Jake ieșeau din lotul de parcare și intrau pe bulevardul Canada, soarele intrase în nori și aerul se răcise. Cori se chină să-și îmbrace puloverul, se lăsă pe spate și își sprijini capul pe tetieră, dându-și seama cât de obosită era. Simți că adoarme pe loc.

-A fost o petrecere pe cinste. Credeam că Timmy o să sară cu capul în tortul de ziua lui. Jake privi spre Cori, așteptând un răspuns. Ea era adormită.

Trebuie să fie obosită, se gândi el, și decise să o lase să se bucure de somn. Era bucuros că se hotărâse să o cheme la picnic. Din ce o vedea, de-aia dorea să o vadă mai mult. Când luă curba și ajunse în traficul de pe bulevardul Vergudo, trupul ei alunecă într-o parte, venind mai aproape de el. Curba la dreapta pe Mountain Avenue o făcu să cadă tot restul drumului, până când ajunse cu capul în poala lui. Părul i se răspândi pe blugii lui, ca mătasea moale pe pânza dură. Coborându-și mâna se jucă cu vârfulurile șuvițelor ei, încolăcindu-și una pe deget în timp ce conducea liber pe Glendale. Părea normal ca ea să-l folosească drept pernă, de parcă mai făcuseră excursia asta de o sută de ori înainte exact la fel, ca un cuplu căsătorit care se întorcea acasă după o zi grozavă în parc.

El ajunse la stop. Când lumina se schimbă, el ridică piciorul de pe frână și accelerează. Cori ridică mâna și o vârî sub obraz, atingându-i îmbinajul blugilor cu vârfulurile degetelor. El se încordă.

Mișcându-se reflex, ea se ghemui în el, de parcă ar fi căutat o poziție mai bună.

El scoase un geamăt ușor. Cori dormi mai departe, inconștientă de tortura la care îl supunea. Plantându-și ambele mâini pe volan, el se gândi cum naiba să fie atent la condus când ea îi mângâia penisul cu creștetul capului.

Era al naibii de bine că erau aproape ajunși acasă.În cele din urmă el coti ușor și ajunsese în stradă,scoțând un imens suspin de ușurare.Ar jura că condusese ultimele câteva mile cu respirația la gură.

-Scoală-te,somnoroaso.Cori deschise ochii încet.Era întuneric.Pentru moment nu-și dădea seama unde era.Apoi își aminti de picnic,și de faptul că se suise în camionul lui Jake când se terminase.

Dar unde era acum? încă amețită,își vârî degetele într-un testicol.Sau cel puțin încercase.Mâna ei dreaptă cuprinse o umflătură tare ca piatra prin blugi.Își înălță capul automat și dădu cu el în volan.

-Auu!

-Ai pățit ceva? Ridicându-se cu grijă de data aceasta,Cori își frecă tâmpla și aruncă o privire prin jur,încercând să-și revină.Recunoscu luminile pâlpâitoare ale orașului de sub ei și decise că trebuia să fie pe undeva pe dealurile de deasupra lui Glendale.Ochii ei scanară peisajul din fața ei,luând în vizor pajiștea întinsă,casa gen fermă și garajul dublu.

-Unde suntem? El opri motorul și deschise ușa larg.

-Bine ai venit la casa lui Jake.

CAPITOLUL 4

Jake deschise răcitorul cu piciorul.

-Friptură,pui,pește.El scoase felurile din acel compartiment,apoi închise ușa și se uită cu coada ochiului în frigider,trecând în vedere conținutul.

-Sau...omletă cu brânză topită și cu maioneză și avocado.Cori stătea pe un taburet de bar la masa din bucătărie,cu un pahar de *Chenin Blanc* în mână.Nici unul dintre ei nu spusese nici un cuvânt despre momentul straniu în care ea se trezise cu mâna pe coapsele lui.Ea avea un motiv strașnic pentru care să rămână tăcută,era jenată de faptul că adormise.Sau mai specific,peu loc în care adormise,și nu putea să nu se gândească la faptul că scuzele ar fi înrăutățit situația.Așa că pretinse că nu se frecase intim de el ca și când ar fi fost îndrăgostiți de ani de zile.Ignorase modul în care mâna ei îi cuprinsese coapsa,se forța să blocheze memoria greșelii care îi apăsa mintea,gândindu-se că nici el nu fusese afectat de somnul ei neașteptat.În schimb făcuse o remarcă prostească,cum că nu-și dăduse seama cât de obosită era și râse într-un mod caraghios.Jake îi răspunse cu un comentariu egal despre cum o zi în parc putea dărâma pe cineva,apoi insistase să pregătească cina.Ca ea să-și recapete puterile,zisese el. Mai mult ca oricând nu dorea să rămână singură cu el.Dar dacă refuza,el ar fi putut să o acuze că făcea caz dintr-o chestiune neînsemnată.Nu doar că nu dorea

să discute nimicul din care făcea caz,dar nu voia nici să audă,că lui i se părea normal ca o femeie să-i stea cu capul în poală.Că el nu reacționase în nici un fel când o simțise așezată astfel.

Deci iat-o aici,stând în bucătărie,bând vin dintr-o cupă de cristal,și încercând să reacționeze de parcă era încă o seară de duminică.Decise că dacă mai juca mult acest joc,va reuși să pară prietenoasă și ușurată,așa cum simțea nevoia să fie.

-Cum vor fi preparate felurile,domnule? Jake închise ușa și se uită la ea.

-Friptura va fi tăiată în felii subțiri și băgată la cuptor.Puiul copt în sos de sherry și ciuperci,servit cu orez și cu alune.Voi face peștele prăjit și vom adăuga mujdei de usturoi și lămâie.Ridicând din umeri el adăugă:

-Omleta e omletă.O s-o fac în tigaie.Cori îl privi sceptic.

-Poți face vreunul din toate aceste lucruri? El se aplecă elegant.

-*Oui,mademoiselle*.Petrecându-și timpul meditănd,aruncă o privire prin bucătărie.Arăta de parcă stătea un bucătar gurmand prin împrejurimi-cea mai nouă carte de bucate,o mașină de făcut paste modernă,tigăi emailate și oale ce atârnav pe un raft circular deaupra cuptorului.Totuși,îi părea ciudat că el știa să folosească toate acele ustensile.Probabil că avea o menajeră care venea de mai multe ori pe săptămână și făcea curat,îi spăla lenjeria și îi pregătea mesele.

Zâmbetul lui încrezător o dădu gata.Ea alese felul de mâncare cu pui,în parte fiindcă se simțea mai prejos și sunase ca fiind felul cel mai greu de preparat,și în parte fiindcă nu putea rezista acestei cacialmale.

O oră mai târziu strălucirea lumânărilor pâlpâitoare făcea umbrele să joace pe perete.Un veritabil banchet li se întindea în fața ochilor pe masa din lemn de trandafir.Fiindcă îi urmărise ușurința cu care preparase mesele,refuzându-i repetatele oferte de ajutor,ea avea idee cam la ce să se aștepte.El putea să nu fie Julia Child,dar se pricepea la bucătărie.Curioasă,ea luă prima înghițitură de pui. Carnea era moale,sosul de vin și ciuperci fin asortat cu ierburi și arome.Nu mai gustase niciodată ceva atât de delicios.Fiindcă nu gătise niciodată ceva așa de bun.

-Ar fi trebuit să-ți cer să gătești o cioară,comentă ea cu timiditate.Jake râse.

-Probabil că ai un recipient pentru așa ceva pe aici.Ea mai curăță o bucată de pui.

-Nu m-am îndoit o clipă de asta.Cori nu se așteptase să aibă poftă de mâncare după masa bogată de picnic,dar avea.În cele din urmă,după ce mai termină o porție mică de mazăre cu ceapă tăiată cubulețe puse furculița jos.

-Dacă mai iau o înghițitură n-o să mă mai mișc din loc.

-Ce zici de niște vin,îi oferi el,ținând sticla în mâna întinsă.

Masa fusese nemaipomenită, compania plăcută. Cori se simțea voioasă, fără griji și un pic indiferentă. Întinse paharul și mai acceptă un pahar, apoi privi cum el și-l umplea pe al lui înainte de a pune sticla în frapiera cu margini de argint.

-Îmi place familia ta, comentă ea, rotind lichidul încet înainte să soarbă din el.

-Și ei te plac pe tine. Dându-se pe spate, ea își ghemui picioarele sub ea, aruncându-și pantofii pe undeva pe sub scaun.

-Cum de ți-ai dat seama? El nu răspunse timp îndelungat. Pur și simplu se uita lung la ea, privirea adâncindu-i-se asupra gurii ei. O senzație caldă o năpădi. Își spuse că de vină era vinul pe care de-abia îl sorbise, și nu privirea lui profundă.

-Sper că surorile mele nu te-au jenat cu interogatoriul lor de astăzi. Vocea lui suna aspră și sexy, ca nisipul pe catifea. Se simți cutremurată.

-Au personalitate. Ea ridică din umeri.

-Curiozitate prietenească. Nu m-am supărat, serios.

-Te-ai descurcat foarte bine. Cori zâmbi modest.

-Mulțumesc. Trebuie să recunosc, păreau să aibă rutină. Gândul că ele le mai interogaseră și pe alte femei aduse de el o zgândări. Dar trebuia să afle. Fac asta des? Jake scutură din cap.

-Niciodată.

-Ei, hai acum, îl necăji ea păstrând un ton moale pentru a-și ascunde interesul. Îmi spui că nu le-au întrebat nimic pe nici una din prietenele tale în stilul lor inchizitor? El aproape că zâmbi.

-Nu. Vreau să spun că este... el se opri, uitându-se la vinul său, apoi la farfuria goală, apoi înapoi la ea, nu au întâlnit-o pe nici una dintre prietenele mele. Tu ai fost prima.

-Ah!

-Când fetele erau mici, continuă el înainte ca ea să rumege implicațiile celor spuse de el, eram prea ocupat ca să duc mai departe afacerea pornită de bunicul meu și să merg la colegiu seara să-mi iau diploma, ca să am timp pentru o relație serioasă.

-Încă mă uimește faptul că ți-ai luat o așa mare responsabilitate de tânăr.

-Am făcut ce trebuia să fac. El dădu pe gât restul vinului, de parcă ar fi fost whisky. Și când reușeam să găsesc timp pentru întâlniri, puneam familia pe primul plan. Lui Cori îi merse la inimă.

-Întotdeauna ai fost acolo pentru ei. El ridică din umeri.

-Trebuia să fiu. Eram capul familiei. Încă mai sunt.

-Dar ele nu mai sunt fete.

-Nu, cred că nu.

-Par așa de luminoase, așa de capabile să aibă grijă de ele, încât probabil acum nu mai au nevoie de prea mult ajutor. El se lăsă pe spate și își încrucișă brațele la piept. Începutul unui zâmbet îi mijea la colțurile gurii.

-De ce te tot ascunzi pe după degete și nu spui ce ai în minte. Ea ezită o clipă, întrebându-se dacă era posibil să-l facă să înțeleagă că se amesteca în viața surorilor lui, apoi se gândi să încerce.

-În regulă, spuse ea. Susie este destul de mare ca să-și aleagă prietenii. De ce ai făcut așa mare caz de noul ei prieten azi?

-Fiindcă e o lichea. Cori îl privi îndoielnic.

-L-ai întâlnit pe Robert?

-Nu, dar cunosc genul.

-Și ce gen e el?

-E un visător. Vânează cai pe pereți. Și dacă se căsătorește și are copii, ei vor fi ca el. Fiindcă visul înseamnă mult mai mult pentru astfel de indivizi, decât să aibă grijă de familia lor. Jake se uită în zare pentru o clipă. Așa cum am spus mai înainte, cunosc genul. Brusc păru așa de serios încât, pentru scurt moment, ea se întrebă dacă încă mai vorbeau despre Robert.

-Poate că surorii tale îi place acest gen, spuse ea încet.

-Mda, mă rog, ea e tânără și habar nu are. Dar într-o zi va dori să se așeze și să-și întemeieze o familie, și va avea nevoie de un soț cu care să împărtășească responsabilitățile. Asta e genul cu care ar trebui să se întâlnească.

-Poate, conchise ea, dându-și seama că era un adevăr în spusele lui. Dar cert este că e destul de mare ca să decidă singură, și nu e treaba ta pe cine alege.

-Pe dracu nu e. Jake își aruncă șervețelul și se ridică. Părăsi camera fără un cuvânt. Cu gura căscată pe jumătate, Cori îi privi ieșirea în tăcere, apoi își strânse buzele. În câteva secunde el se înfuriase ca naiba. Pe undeva reușise să clarifice subiectul probabil fiindcă propria-i luptă pentru independență îi era remarcabil de proaspătă în minte. Fusesse tânără, o elevă la colegiu care se întâlnea cu studentul absolvent Alan Philips, dar destul de mare ca să ia decizii singură, și determinată să facă astfel. Își amintea de parcă ar fi fost ieri certurile pe care le aveau când ea refuza să-i accepte edictele în privința ei, frustrările pe care le simțea de fiecare dată când el îi spunea că știa mai bine decât ea. Da, știa exact prin ce trecea Susie încercând să-l convingă pe Jake că era în stare să ia propriile decizii și să-și controleze viața.

Cori se pomeni simpatizând cu Robert. Momentul deschiderii librăriei ei bătea la ușă fiindcă, în ciuda numeroaselor obstacole cu care se confruntase de-a lungul anilor, nu renunțase niciodată la visul de a avea propria ei afacere. Sigur, se

luptase,lucrând peste program la bibliotecii,luându-și slujbe secundare ca să câștige un ban în plus.Nu i-a fost ușor să convingă banca să-i dea un împrumut.

Dar o făcuse pentru că era hotărâtă să-și atingă țelul.Normal,să sară și să apere pe oricine tot încerca ceva,indiferent de cât de ciudat îi era succesul.

Dar indiferent de cât de legată era de lupta lui Susie pentru independență sau de nevoia lui Robert de a-și realiza visul,nu era treaba ei să-i spună lui Jake cum să o abordeze pe sora lui,recunoscă ea.De fapt,modul în care își exprimase ea părerea era complet diferit de cel în care încerca Jake să-i spună lui Susie ce să facă.Zâmbind mohorât,ea se ridică și respiră adânc.Fără îndoială,îi datora scuze lui Jake.Întrecuse măsura.

Îl găsi în biroul lui.Stătea la capătul unei canapele căptușite cu piele,cu picioarele sprijinite pe o masă de cafea din lemn de stejar,citind dintr-o revistă. Un covor persan pufos acoperea o mare porțiune a podelei și a bibliotecii ticsite cu cărți,reviste,și trofee de tot felul și măsurile,aliniată pe un perete întreg.

Camera,cu furnirul din stejar și obloanele din pai era ca și bărbatul,teribil de masculină.Încă stând în pragul domeniului său,ea se simți foarte feminină.

-Dacă încă mai vorbești cu mine aș vrea să-mi cer scuze,spuse ea abia șoptit.

Jake își ridică privirea,apoi se aplecă în față și aruncă revista pe masă.

-Pentru ce?

-Am spus ceva ce n-ar fi trebuit.Ea zâmbi,sperând să încălzească atmosfera.Cred că merit o bătaie bună,nu?

El își ridică picioarele de pe masă și le așează pe podea aplecându-se înainte ca să-și odihnească coatele pe genunchi.Împreunându-și mâinile o măsură din cap până în picioare pe femeia care stătea în pragul biroului său.

Ea avea obraji roșii,probabil fiindcă consumase ceva mai mult vin,sau poate fiindcă se certase cu el.Părul îi cădea în valuri ușoare pe umeri și pe pieptii bluzei ei roz,vârfurile acoperindu-i despicătura sânilor.Blugii strânși i se mulau frumos pe șoldurile subțiri și picioarele lungi,făcându-l să se întrebe dacă era posibil ca un om sănătos mental să fie gelos pe o curte sau pe niște blugi albaștri.Mai mult de o duzină de lucruri îi veniră în minte în același timp când se gândi cam ce ar vrea să-i facă acelei porțiuni din anatomia ei,dar nici unul dintre ele nu era o bătaie peste fund.

-În momentul ăsta,spuse el,nu cred că ar fi nimerită pedeapsa corporală.El bătu ușurel într-o pernă de alături,la loc.Poate putem negocia.Cori veni și se așează lângă el.Probabil că nu intenționase să se așeze așa de aproape,dar se cufundă în pielea moale ca puful și se rostogoli spre el până când coapsele li se atinseră.Lui Jake îi plăcuse întotdeauna canapeaua asta.Ocupa un loc special în inima lui.

-Nu ești supărat? întrebă ea, ridicând sprâncenele neîncrezătoare.

El scutură din cap.

-Nu, și îmi pare rău că am țipat la tine, din moment ce ai spus ceva cu care eram obișnuit.

-De la Susie?

-Mda, recunosc dând din cap. Am discutat lucrul ăsta de atâtea ori încât nu-mi mai amintesc. Când Cori deschise gura ca să vorbească, el o luă de mână. Nu încerc să-i conduc eu viața. Doar că ia prea în serios relația cu Robert ăsta, și mă îngrijorează. El este actor, pentru numele lui Dumnezeu. Șansele ca să ducă o viață bună alături de el sunt slabe. Încruntându-se, Cori trebui să recunoască că Jake pusese punctul pe „i”. Citise destul de multe

Statistici despre afaceri ca să știe că actorii câștigau atâția bani cât să nu știe ce să facă cu ei. Restul mureau de foame dacă rămâneau doar cu meseria de actor.

Pentru cei mai mulți era greu de supraviețuit.

Și în timp ce Jake părea să se agate de ideea învechită cum că bărbatul trebuia să fie stâlpul de sprijin al familiei sale, grija lui cea mare era pentru bunăstarea surorii lui. Cori nu-l putea condamna că judeca astfel. De fapt, îl admira. Totuși era un punct de vedere pe care Jake nu-l luase în considerație.

-N-ai vrut niciodată ceva așa de mult încât să tot încerci, îl întrebă ea, indiferent de câte ori ai eșuat, indiferent de câte ori ți s-a spus că nu-ți vei realiza visul?

Jake se ridică. Merse către barul construit în oolțul biroului și deschise o ușă de cristal. Fără să apună un cuvânt el scoase un pahar din dulap și turnă coniac în el. Întinzând mâna, i-l oferii lui Cori. Ea scutură din cap. El știa că aștepta să-i răspundă la întrebare. El își luă paharul cu băutură și merse mai încolo ca să se așeze în fața șemineului. Cu un picior pe cămin, sorbind încet, se gândi la ceea ce spusese ea. Se gândi la aluziile pe care i le făcuse la petrecere atunci când se întâlneau, aluzii care trebuiau să-l fi convins clar că ea nu dorea să iasă cu el. Și se gândi la reacția ei când el venise la bibliotecă în acea zi, cum îi dăduse de înțeles că nu voia să vorbească cu el. Și se gândi la modul în care îi refuzase invitația la prânz și biletele la balet. Dar nu conta cât de des îl refuzase, el tot încercase. Un bărbat care se descuraja ușor ar fi renunțat demult.

Jake luă ultima gură de coniac apoi așeză paharul jos pe măsuță și se duse către canapea. Fără să se întrebe cam ce era să facă, el se așeză lângă ea și îi luă fața în palme.

-Da, Cori, îi spuse el sincer, în cele din urmă înțeleg nevoia lui Robert de a tot încerca. Îmi doresc ceva foarte mult. De-abia respirând, Cori privi cum el își apropie gura de a ei.

Închise ochii încet,refuzând să se gândească la ce făcea,sau cum se va sfârși.

El îi depuse pe buze mai multe săruturi,pline de promisiuni.Ea nu se răsuci și presiunea crescuse așa de ușor cum nici nu și-ar fi imaginat.Se întrebă de ce nu o săruta mai adânc,apoi își dădu seama cu o tresărire că îi dădea timp să se răzgândească.Asta era ultimul lucru pe care ar fi dorit să-l facă.

Învăluită într-un nor de colonie,ea se dădea sentimentelor care o copleșeau.Își lăsă brațele să hoinărească peste brațele lui,simțind cum mușchii ei se încordau drept răspuns.Își aminti că făcuse la fel la petrecerea de Halloween.Îi simțea pielea goală.Îi testase puterea cu degetele și îl găsi încântător.

Acum,înconjurându-i gâtul cu brațele îl trase mai aproape.Ea îi simți mâinile asprite de muncă mângâindu-i pielea moale de pe obraji,dându-i o senzație aparte.Totuși,o sărutase de parcă era fragilă,mișcându-și buzele într-un ritm slab, leneș,până când ea se gândi că voia să o scoată din minți intenționat.Se apropie mai mult,lipindu-se de el,vrând mai mult decât orice ca el să o sărute de-a binelea.Un geamăt ușor îi scăpă de pe buze,dar din motive pe care nu și le putea imagina el prelua controlul.Într-un ultim efort de a-l înnebuni,ea își trecu limba peste buza lui de sus.Simți un gol în stomac.Parcă îi împrăștiase foc în tot corpul.Timp îndelungat limbile lor s-au duela în joacă,întâi în gura ei,apoi într-a lui.El își trecu degetele prin părul ei și îl ținu strâns și ferm în timp ce-i mușca buza de jos.Anii în care își refuzase această plăcere se topiră.

Ea știa motivul,sau motivele pentru care evitase situațiile de genul acesteia în care se afla acum,dar nu-și aducea aminte de nici una acum.

Încet,ea se lăsă în jos,acoperindu-i trupul cu al ei.Pielea moale a canapelei scârțâi sub ea în timp ce gura lui o asalta încontinuu.Mâinile îi alergară peste umerii lui largi și peste spatele său,bucurându-se de fiecare senzație,sărutându-l.

Jake își ridică mâna ca să-i cuprindă sânii în palme.Prin pulover,tricou și sutien ea îi răspunse atingerii,sfârcurile străpungând materialul care le acopereau.

Aplecându-și capul el luă sfârscul sensibil în gură prin straturile de bumbac.

O auzi strigându-i numele.Mâinile lui se încleștară în părul ei.Ea se arcuri de spate.Mâinile lui erau acum pe pielea ei goală,înlăturând hainele,căutând să o atingă fără bariere,într-o misiune proprie,gura lui le urma,gustând pielea încinsă de pasiune.Își spuse să înceteze.În câteva secunde ar putea fi prea târziu.Va fi incapabil să se desprindă de ea și în final își va regreta lipsa de control.Fiindcă era prea curând pentru asta.Îi răspunseseră la sărutări,aruncându-se nerăbdătoare ca să-i întâlnească mângâierea.Îl trase mai aproape,cerând mai mult.Dar el știa că ea nu era gata.Dacă făceau dragoste în seara asta,ea va regreta în zori.Va găsi un mod în care să-și dea seama că făcuseră dragoste și o va reduce la simpla

atracție fizică.Și era mult mai mult.Încet,dureros,el se trase din brațele ei și se ridică.Cu ochii închiși el căzu din nou pe canapea,respirând greoi,șocat de efortul pe care i-l luase simpla mișcare.

-Uau! Asta fu tot ce putu spune.Un moment mai târziu el auzi cum scârțâia pielea de pe canapea.Deschise ochii,dar nu trebui să se uite la ea ca să vadă că se ridicase și se dusesse la capătul opus al canapelei.Departe de atingerea lui.

Cori respiră adânc,trăgând de tricoul și de puloverul ei ca să se acopere.Încercă să se gândească să spună ceva,dar era așa de năucă încât nu putea vorbi.În seara asta descoperise că Jake știa cum să termine o discuție,fie izolându-se îmbufnat într-o cameră,fie făcând dragoste.Cea de-a doua metodă a lui era cu mult mai plăcută.Și o speriasse ca dracu.

-Aș vrea să merg acasă acum,îi spuse ea în final,abia șoptit.

El înjură încet drept răspuns.Când își ridică picioarele și le dădu drumul peste măsuța de cafea canapeaua se cutremură.Îl privi trecându-și mâinile prin păr de mai multe ori și împreunându-le sub cap.Și îi auzi respirația precipitată.Era frustrat.Ei,la fel era și ea.O înspăimântase modul în care îi răspunsese.

Înspăimântată de modul în care avea nevoie de atingerile,de sărutările lui.

-Te rog,spuse ea,sperând că el nu o va contrazice și nu va face situația și mai grea.Jake își întoarse capul în cele din urmă și o privi.În ochii albaștri care se uitau la el văzu pasiune și surpriză.Și confuzie și îngrijorare.Fără să-i pese de cum ea se topise lângă el,de modul în care gura ei ceruse mai mult,el fusese tâmpit și lăsase lucrurile să iasă de sub control.La dracu!,ar fi trebuit să știe.

Risca să se uite rapid spre ea,apoi se ridică în picioare,întrebându-se tot timpul cum va trebui sa plătească pentru această greșeală.

CAPITOLUL 5

Jake își descheie cămașa gri,se uită la ceas și înjură în surdina.Era aproape ora șase și el încă era la birou.Nu era de mirare,având în vedere că întâlnirea lui cu Samuel Kennedy din San Diego durase de două ori mai mult față de cât calculase.Chiar și așa,Kennedy nu luase încă o decizie în privința schimbărilor celui de-al treilea etaj al clădirii ce se construia.Dacă nu se hotăra cât de curând, construcția va stagna într-un punct și vor fi forțați să amâne data terminării pentru o altă perioadă,situație pe care Jake dorea să o evite cu orice preț.

De parcă nu ar fi avut destule pe cap,se gândi el,întinzându-și picioarele lungi sub pupitrul său vechi de două sute de ani.Când se lăsă pe spate în scaunul său,lemnul antic trosni,ca în urmă cu zeci de ani,când bunicul său stătuse acolo.Imaginea bătrânului îi era clară în minte și Jake își dori ,să fie acolo cu el

acum.I-ar fi putut da sfaturi într-o anume problemă,cea care îi zbârnâia în minte de când plecase din San Diego.Trecuseră cinci zile de când luase masa împreună cu Cori la el acasă,cinci zile de când își pierduse controlul cu ea.Încă se mai dojenea.Dacă ar fi dat atenție instinctelor,ar fi luat lucrurile ușurel,cu răbdare. Dar nu.El practic o atacase pe canapeaua din biroul său.Și în timp ce își putea justifica acțiunile spunându-și că și ea a vrut la fel de mult ca și el,nu o făcea. Știuse tot timpul că ea nu era pregătită să accepte sentimentele care se înfiripau între ei.Pentru un anume motiv anume,ei îi era teamă să se apropie prea mult de el.O speriasse mergând prea departe și prea repede.Nu fusese o mișcare isteată. Acum avea nevoie de o căruță de răbdare dacă voia să ajungă undeva cu ea. Și voia.O voia în viața lui,și în patul lui.După cum îi era obiceiul,Jake nu pierdea timpul luând decizii.Indiferent de cât timp îi va lua,va avea răbdare cu Cori până ce aceasta se va obișnui cu ideea că era îndrăgostită de el.Și se va obișnui.Era doar o chestiune de timp.O bătaie ușoară în ușă îi întrerupse gândurile.Își ridică privirea și o văzu pe Susie vârându-și capul pe ușă.

-E-n ordine? întrebă ea.La încuviințarea lui ea păși înăuntru și îi dădu o cutie cu apă minerală.Fericită oră.Jake prinse apa minerală cu o mână,apoi o desfăcu.

-Ei,nici o întâlnire vineri noaptea? Susie se întinse către presse-papier-ul lui ca să găurească tabla cutiei de apă minerală fără să-și rupă unghiile.

-Nu mă ia decât la opt.Jake duse cutia la gură și sorbi lung.

-Cu cine te întâlnești de data asta?

-Cu Robert.

-Este a treia oară săptămâna asta,nu?

Susie aprobă din cap.În timp ce el îi asculta planurile detaliate pentru seară,îi dădu prin cap că suna de parcă îi raporta unui părinte.Pentru prima dată fu conștient de faptul că el nu era tatăl ei.Jucase rolul unei necesități ani de zile,dar conversația încinsă cu Cori,îl făcuse să vadă că nu mai era nevoie să facă așa ceva.

-Pare amuzant.Apropo,cum merge Robert cu audițiile pentru reclame? A obținut slujba? Susie se uită la el de parcă își pierduse mințile.

-Aaa...nu,nu a obținut-o,spuse ea în cele din urmă.

-Foarte rău,dar dacă ține la asta ar putea-o obține,nu crezi?

-Ei...da.Așa cred.El nu o putea învinovăți pentru faptul că era așa de uimită,de vreme ce era prima dată când o întreba ceva despre noul ei prieten fără ostilitate și sarcasm.Ea se aplecă înainte,își înălță capul și îl privi intens.

-Jake,parcă n-ai fi tu azi.Te simți bine? Poate că ar trebui să mergi la urgen...

-Hei,ce mare lucru? Am pus câteva întrebări cu privire la prietenul tău și ce fel

de săptămână ai avut iar tu crezi că mi-a sărit o doagă.Încet,ea își ridică o sprânceană perfect sculptată,transformându-și privirea îngrijorată într-una bănuitoare.

-În regulă,ai motive să fii sceptică.Am fost un ticălos în privința întâlnirii tale cu Robert.Aș vrea să-mi cer scuze.Susie își trecu limba în interiorul obrazului drept.

-Ce-i cu schimbarea asta bruscă și neașteptată aș putea spune,a stării tale sufletești? O secundă mai târziu fața i se lumina.Cori!Jake se foi jenat în scaunul său.

-Ce-i cu ea?

-Ea este cea care te-a dat gata în final,nu?

-Ce mare lucru? M-am gândit,asta-i tot.

-Îhî.Nu mă duci tu pe mine.A discutat cu tine și te-a convins...

-Ce te face să crezi că am discutat măcar...

-Fiindcă,Susie își ridică ambele sprâncene de mai multe ori,am avut un tete-ă-tete după picnicul de duminică atunci când m-a condus la mașină.

-Serios?

-Serios.Era foarte supărată pentru lucrurile pe care le-ai spus despre Robert și m-a întrebat de ce nu te-am pus la punct.Cuvintele mele,nu ale ei,adăugă ea în pripă.

-Ce i-ai spus?

-I-am spus că eram obișnuită cu interferența ta brutală.Jake clipi.

-Oh.Am fost chiar așa de rău? Susie râse.

-Mai rău,dar nu-ți face griji,încă te iubesc.Jake se ridică în picioare și făcu un ocol ca să vină alături de sora sa.

-Cori a avut dreptate.Ești o tânără remarcabilă și vreau să știi că sunt mândru de tine.Susie se ridică și ea.Cu un oftat pași mai aproape și îl cuprinse cu brațele.

-Te iubesc,Jake.Ești cel mai grozav frate căpos pe care l-a avut vreodată o fată.Ea îl îmbrățișa călduros și când în cele din urmă se trase din îmbrățișare avea lacrimi în ochi.Ascunzându-și emoțiile,el îi șterse fața.

-Mulțumesc.Ești o surioară drăguță chiar dacă ești o ștrengăriță,îi spuse el zâmbind.Și mai bine nu ai sta toată noaptea,mă auzi? zise el.

Ea îi trase un pumn în umeri,înainte să se îndepărteze de el.

-Vezi-ți de treburile tale.Ea își îndreptă spatele,apoi merse către ușă.În prag se opri și se răsuci către el.Vorbind de statul până târziu,mâine seară este întâlnirea ta cu Cori,nu? întrebă ea.Jase se lăsă pe spate și se întinse după apa minerală.

-Mergem la balet,remarcă el serios,apoi goli cutia înainte s-o arunce în coș.

Nu avea intenția să lase întâlnirea de mâine să se transforme într-una de dragoste. Luase lucrurile încet și ușor, așa cum plănuse. Și se ruga lui Dumnezeu ca ea să nu poarte ceva sexy.

Mușcându-și buzele, Cori stătea în fața dulapului cu haine, cu mâinile în șolduri. Acum câteva săptămâni, când se simțise rațională și în controlul emoțiilor sale, acceptase să iasă o dată cu el. La vremea aceea păruse ceva inofensiv. Acum nu mai era sigură. În loc să aleagă ceva simplu de îmbrăcat pentru o seară la teatru, ea alegea ceva pentru o seară care se va dovedi vitală pentru relația ei cu primul bărbat la care ținea după atâția ani.

Și era nervoasă. În legătură cu ce să îmbrace. Cum să se poarte. Dacă seara se va termina cu ei... Refuzându-și gândul complet, ea închise ochii și băgă mâna în dulap pentru a suta mia oară. Trase un compleu, i-l dădu lui Marsha spre inspecție, și când prietena ei dădu din cap, îl aruncă pe pat fără alte obiecții.

Oftând din greu, Marsha se ridică de pe pat și păși către dulap. Trecu peste o duzină de perechi de pantaloni și trei rochii, apoi își vârî trupul rotunjit în dulapul strâmt. Câteva secunde mai târziu făcu un zgomot care sună suspicios ca Evrika, și ieși cu descoperirea.

-Ușurel, ușurel, spuse ea fluturându-și degetul încoace și încolo. M-ai păcălit.

Cori își păstră expresia neutră.

-Nu-i adevărat. Vechitura aia ar fi trebuit scoasă de acolo cu ani în urmă.

Marsha scoase rochia de pe umerasă. Întinse materialul de jersey peste stomacul ei și oftă.

-Doamne, m-am săturat să fiu grasă. Aș renunța definitiv la hot dogs dacă aș putea îmbrăca asta chiar acum. Fără mâneci și căzând până la genunchi, rochia purpurie, avea un decolteu adânc și o despicătură adâncă într-o parte. Marsha o răsuci și fluieră încet.

-Asta vei purta în seara asta. I-o aruncă lui Cori. Cori o aruncă de parcă era jar.

-Aah. Nici gând. Dădu din cap. Nu pe asta. Alege altceva. Orice. Marsha se aplecă și o ridică de pe podea.

-Dar asta este perfectă. Grozavă. Jake n-o să poată să nu te ia în brațe.

Cori închise ochii.

-De-asta mi-e teamă.

Jake stătea lângă ușa de la intrare și ezită înainte de a bate. Ținea florile pe care le cumpăraseră sub un braț și pentru a treia oară în la fel de multe minute își folosi ambele mâini ca să-și îndrepte cravata. Cu o smucitură își trase manșetele

cămășii pe sub mâneca hainei, apoi își scutură niște fire de praf imagine de pe guler. Poate că ar fi trebuit să-și pună costumul gri în loc de cel bleumarin. Prea târziu, amice. El își netezi părul negru și își dădu seama pentru prima dată de foarte mult timp că era nervos. Grijuliu, trase florile de sub braț și verifică aranjamentul. Fusese la șase florărese până să găsească un buchet din flori de câmp. Uitându-se atent la buchetul de margarete pe care-l alesese, decise că nu suferiseră în timpul excursiei pe bancheta din față. Erau frumoase. Iar el era blocat. Ascunsese buchetul la spate și bătu în ușă.

Când Cori deschise ușa, Jake răsuflă ușurat. Dacă ar fi purtat ceva scurt ar fi dat de necaz. Deși materialul îi punea în valoare curbele feminine, decolteul modest era o salvare. Relaxându-se ușor, îi întinse florile.

-Astea sunt pentru tine. Ea făcu ochii mari de surpriză.

-Margarete. Expresia de încântare de pe fața ei era evidentă. El era bucuros că nu alesese trandafirii cu tulpini lungi.

-Mulțumesc. Intră, spuse ea și se răsuci intrând în camera de zi.

Jake se simți de parcă îl lovise cineva în stomac.

-Ce s-a întâmplat cu rochia ta? Cori se răsuci și se uită peste umăr.

-Ce vrei să spui?

-Nu are spate, la naiba. El își vârî un deget în guler și trase, eliberându-și gâtul și clipind din ochi.

-O, aa... asta este stilul ei. Nu-ți place?

O iubesc. O urăsc. Doamne, ce încercă să-mi facă? El respiră adânc.

-E... drăguță. Ai ceva rece de băut?

-Sigur. Doar să pun astea în apă, bine? Ea se duse în bucătărie.

Privirea lui căzu peste spatele ei gol o clipă.

Lumina slabă de la o lumânare de lângă fereastră îi dansa pe pielea catifelată în timp ce căuta o vază. Își simți stomacul încordându-se de dorință și decise că ea încerca dinadins să-l tortureze. Era de parcă ea ar fi știut că el avea o slăbiciune pentru stilul sexy subtil al unei rochii fără spate.

Se întrebă cât va trece până când își va pierde răbdarea și o va lua în brațe.

Calm, își reaminti că de data asta trebuia să fie diferit. Cu hotărâre reînnoită, el se forță să-și ia ochii de pe ea și studie camera sperând că îi va oferi mult dorita distracție. O masă mică de lemn înconjurată de patru scaune separa bucătăria de camera de zi. Peretele din spatele canapelei era pictat în tonuri pale de albastru, dând camerei senzația că era vie și calmă. Jake simți că începe să se relaxeze.

Fiindcă nu văzu nici urmă de pat el își imaginează că sofaua bej, de tweed, decorată cu perne verzi de culoarea mentei era extensibilă. Jake recunoscuse măsuțele care

flancau sofa de o parte și de alta ca fiind măsuțe de cafea.

La stânga lui un balansoar vechi de stejar era așezat în fața șemineului. Ghemuită pe un scaun, refractară la lumea din jur era o pisică portocalie. Jake se aplecă și scărpină urechile felinei. Pisica își înălță capul și deschise un ochi, apoi se întoarse la postura anterioară torcând ușor. Zâmbind, Jake scutură din cap. Nu putea să nu-l mire faptul că Cori avea pisică.

Cu mâinile în buzunare el dădu din cap gânditor și studie camera încă o dată. Fusese în case unde designerii lucraseră pentru un salariu de sute de ori mai mare și nu reușiseră să dea o senzație de căldură. Fără îndoială, cel mai valoros lucru din casă era biblioteca ei.

O bibliotecă din perete în perete, construită din lemn cenușiu cu douăsprezece dulăpioare, cuprindea sute de cărți. Pășii mai aproape, inspectând titlurile cu interes. Volume cartonate, simple, un set complet de enciclopedii, avea de toate, totul de la cel mai recent roman al lui Robert Ludlum la romanul *Ultimul Mohican*, al lui James Fenimore Cooper. Și-o imagina ghemuită în patul ei cu o carte în poală, părul lung și blond căzându-i într-o masă de bucle în jurul ei.

-Îți place să citești? El nu o auzise venind în spatele lui. Parfumul ei proaspăt și suav, ca și margaretele pe care i le adusese, îl învălui. Se întoarse cu fața spre ea.

Stătea așa de aproape. Mai multe şuvițe de păr i se desprinseseră din claiă mătăsoasă și îi cădeau neglijent pe umeri, ispitindu-l. Murea de dorința de a-l elibera pe tot, ca să-l vadă căzând pe spate. Cumva, rezista dorinței de a-i scoate agrafele din păr una câte una.

-Da. Citesc în fiecare seară, adăugă el. Înainte să mă bag în pat.

Ea își linse buzele și înghiți.

-Și eu. În fiecare seară.

-Ai din ce să alegi. El arătă către rafturile din spatele lui, nedezipindu-și ochii de pe ea când ea se răsuci să pună sticla de lapte cu margarete pe măsuța de cafea.

El se pomeni comentând best-seller-urile actuale, dând din cap automat când ea îi răspundea. Dar gândul nu îi era la cărți, sau la citit. O privi, fascinat cum aranja o floare ca să stea ca lumea. Dorea mai mult ca oricând atingerea acelor mâini magice. El înghiți în sec.

-Aș putea să beau ceva acum?

-Sigur. Ceai cu gheață? Vin? Ca și când erau de capul lor, ochii lui se fixară asupra sandalelor ei negre cu barete și asupra picioarelor lungi în timp ce ea se ducea către bucătărie. Când se întoarse ca să ia două pahare din dulap, el își odihni privirea pe pielea catifelată, lucioasă a spatelui ei. Simți un gol în stomac.

-Scotch, dacă vrei. Cu gheață. Cu mâinile tremurându-i vizibil, Cori turnă

băutura.Cuburile de gheață căzură cu zgomot când turnă lichiorul peste ele și vărsă la fel de mult și pe de lături.Îi înmână paharul.Când el îl luă,degetele lui le atinseră pe ale ei,o atingere ușoară,și totuși ea simți un fior până în creștet.

Oftă,întrebându-se dacă toată seara va fi un lanț de suferințe.Spera să nu fie,și ocoli măsuța de cafea ca să se așeze pe canapea.

Jake o urmă.Ea se așteptase ca el să se așeze alături de ea,și fu ușurată când îl văzu așezându-se la capătul opus,punând un pic de distanță între ei.Timp de o clipă își băură scotch-ul în tăcere.Cori simți cum stomacul începe să i se calmeze.Jake se sprijini pe spate și își puse un braț pe speteaza canapelei,apoi se răsuci ca să o privească.Din nou nervoasă,Cori se așeză picior peste picior.

Asta fu o greșală.Uitase de despicătura de pe un picior.Jerseul se dădu la o parte dezvelindu-i o bună bucată din coapsă.Ochii li se întâlniră și ea se uita cum privirea lui cădea și se fixa asupra piciorului expus.Cori sări în picioare netezind materialul și trăgând de tiv în timp ce ținea băutura cu cealaltă mână.

Ca și când ar fi simțit tensiunea din cameră,Max își alese acel moment ca să se trezească.Mișcările lui le atraseră atenția așa cum sperase Cori.Somnoros,el se întinse tacticos și sări de pe balansoar ca să-l inspecteze pe noul venit.

-Cum îl cheamă? Jake se aplecă ca să mângâie spatele lui Max.Zâmbi când pisica toarse.

-Max.Max Zăpăcitul.Vezi astea? Cori arătă către mai multe cicatrice de pe capul pisicului,ușurată că nu mai trebuia să-și facă griji în privința rochiei ei.Când l-am găsit arăta de parcă se luptase la Thunderdome și ieșise învingătoare Tina Turner.Își aminti cum blana îi fusese pătată de sânge,și nasul lui julit.Era ca naiba.Nu-i așa,șmechere? Max toarse mai tare apoi se apropie de Jake și se frecă de piciorul lui,lăsându-și părul portocaliu.

-Max,nu! Cori puse băutura jos și bătu din palme,alungându-l pe motan.

-Îmi pare rău.Te curăț imediat.Ea se repezi în bucătărie și se întoarse cu o perie.

-Ridică-te.Supus,Jake se îndepărtă de pe canapea și veni în mijlocul camerei.

Cori se aplecă și începu să frece pantalonii,cu lovituri puternice.Pantalonul aluneca.Înainte ca el să o poată opri,ea își așeză mâna pe coapsa lui ca să țină materialul.Brusc,mușchii lui Jake se tensionară sub atingerea ei fierbinte.Se simți străbătut de un val cald și știu că ajunsese la limita autocontrolului.Fără Să se gândească,se aplecă și o apucă de brațe ridicând-o în picioare.

-Destul.Tonul lui sever o surprinse iar el își spuse să nu fie aspru cu ea.Poate că nu-și dăduse seama ce anume îl provocase.O împinse cu tandrețe de lângă el și îi eliberă brațele.

-Cred că l-ai luat pe tot.Mulțumesc.Cori dădu din cap aprobator.

-Cred...că mai bine am pleca.Se răsuci ca să-și ia haina.Când se aplecă rochia îi arătă pielea delicată a pulpelor și tivul ridică ușor,oferindu-i o altă priveliște fugară.Jake închise ochii și respiră adine.Timp de o clipă se întrebă cum dracu' va rezista toată seara fără să o atingă.Apoi se întrebă de ce dorise facă asta din prima clipă.

CAPITOLUL 6

Jake deschise ușa mașinii și îi oferi mâna lui Cori ca să o ajute la coborâre.Putea vedea prin oglindă luna reflectată.Un Porsche argintiu.Omul era plin de surprize.

-Ce s-a întâmplat cu camionul murdar? întrebă ea zâmbind ironic în timp ce el se așeză la volan,știind că nu-i scăpase expresia mirată de pe fața ei când văzuse mașina strălucitoare.

-I-am împrumutat-o șefului meu de echipă în după-amiaza asta,răspunse el.Soția lui e pe cale să nască și camionul lui a rămas în pană de trei ori săptămâna asta. Avea nevoie de o mașină de încredere.

-Cunosc sentimentul.Jake porni motorul și băgă în viteza întâi.Sper că nu te deranjează asta.Când ea nu-i răspunse imediat,el se aplecă mai aproape și întrebă.

-Chiar credeai că te voi duce la balet într-un camion murdar,nu-i așa?
Cori avu bunul-simț să se arate jenată.

-Cred că te-am subestimat.Atent pe drum,el se aplecă și-i luă mâna într-a lui, apoi duse degetele la buze și depuse sărutări ușoare pe vârfurile lor.

-Nu e o idee bună să mă subestimezi,Cori.Fără să glumească,ea îi răspunse calm. Acțiunile lui neașteptate,împreună cu vorbirea lui joasă,îi creară senzația de gol în stomac.În ciuda serii reci de noiembrie ea era caldă.Foarte caldă,își luă mâna din a lui și și-o așeză pe geantă.Cu colțul ochiului observă că mâinile lui Jake erau din nou ancorate pe volan.Acum se putea relaxa,se putea bucura de călătorie.Merseră în tăcere,mașina plutind pe pavaj când intrară în pasajul Pasadena.Farurile aruncau o lumină slabă în interiorul mașinii.Ea trecu în vedere casetofonul,căptușeala din piele,telefonulcelular care semăna cu cel din camion.

-E o mașină frumoasă,Jake.Și imaculată,adăugă ea surâzând în timp ce îi studia bordul.

-Cred că și eu o tratez special,recunosc el chicotind.Dar nu cred că șeful meu de echipă se va supăra că va folosi...camionul murdar,așa cum ai spus tu.

Cori râse.

-Ai fost drăguț că l-ai lăsat să-ți ia camionul.El scutură din cap.

-Atât am putut face.

Mi-a fost teamă că primul lor copil se va naște în drum spre spital.

-Destul de rău,nu? Jake încuviință din cap.

-Omul e un șef de echipă strașnic,dar nu știe cum să îngrijească o mașină.

-Nici eu.Știu cum să pun aer în anvelope și benzină în rezervor dar mă pricep doar la atât și nu e de-ajuns.

-Mașina îți dă de furcă?

-Da.Ea începu să-i descrie toate situațiile prin care trecuse cu *Volswagen-ul* ei săptămânile trecute.Jake ascultă,scoțând zgomote compătimitoare și întrebând-o mai multe lucruri înainte de a o anunța că probabil avea nevoie doar de o revizie.

-Asta speram.Nu-mi puteam permite o reparație serioasă.

-Nu-ți face griji.Jake o bătu ușurel pe mână.E ușor de reparat.Și ieftin.

Sala era aproape plină ochi când Cori și cu Jake ajunseră.Peste tot în jurul lor oamenii vorbeau în șoaptă,tonurile răgușite adăugând o atmosferă emoționantă atmosferei încărcate.Cori simți anticipația crescând în ea în timp ce plasatoarea le înmână biletele și îi conducea la locurile lor.

Cori fusese la pavilionul lui Dorothy Cahandler de mai multe ori în anii trecuți,la o piesă,la un concert și la un spectacol cu Spărgătorul de Nuci anul trecut de Crăciun.De fiecare dată fusese la cele mai ieftine matinee,ocupând un loc cu zece minute înainte să cadă cortina ca să economisească niște bani.Chiar dacă fusese în stare să-și permită un bilet aici,sub cupolă,ele nu prea se găseau.

-Miroase a șoareci!Aplecându-se ușor înainte,Jake se uită discret pe sub scaune.

-Aici? Mă îndoiesc.El se îndreaptă de spate,fără să-și ascundă zâmbetul.

-În tot timpul ăsta am încercat să aflu cum de a reușit Marsha să însceneze toată povestea asta,dar nu a făcut-o singură,nu?

-Ce vrei să spui?

-Biletele astea nu erau deloc un premiu,nu? El ridică mâna dreaptă.

-Pe onoarea mea de cercetaș.Le-am câștigat cinstit.Cori îl privi suspicios.

-De unde le-a luat Marsha? Jake o luă de mână,și desenă cercuri în palma ei.

Năucită de atingerea lui,ea îl privea cum trasă o linie până la bărbia ei.Cu o presiune ușoară el o forță să-i întâlnească privirea albastră.

-Mi le-a dat un prieten de-al meu,spuse el încet,iar eu i le-am dat lui Marsha ca să le folosească drept premiu.Apoi...tu și cu mine am făcut o șaradă foarte bună...și am câștigat.Acum,Zise el trecându-i degetul mare peste buza de jos,mai vrei să mă întrebi ceva înainte să te sărut? Un tremur de dorință o năpădi.

-Da.Când?

-Chiar acum.Ca la comandă,luminile începură să se stingă și Jake își aplecă fața

spre ea.Fură înconjurați de beznă în timp ce el îi prinse gura și o sărută devastator.Buzele lui erau hotărâte așa cum se mișcau ușor peste ale ei, înflăcărand-o de tot.Inima ei bătea cu putere.El își modelă buzele după ale ei și își vârî limba în căldura gurii ei,întâmpinându-i venirea cu bucurie.În întunericul calm,înconjurați de oameni,Cori se simți răutăcioasă,deosebit de răutăcioasă. Orchestra începu să cânte.Jake se retrase,încetând sărutul ușor.O singură lumină slabă fu lăsată pe scenă și cortina se dădu la o parte.

În timpul baletului,Cori vru să-și îndrepte atenția asupra baletului pe care dorise așa de mult să-l vadă,dar eșuă.Fiecare scenă era interferată cu amintirea lui Jake,a mângâierilor lui calde în timpul lui Rose Adagio,a sărutului furat când bunica lui Aurora își flutură mâna de bun-rămas și cortina se ridică.Corri se simțea de parcă era fermecată de Jake.Nu folosisse o baghetă ca cea a vrăjitoarei Carabosse,sau un băț magic ca al Zânei Liliac,dar efectul fu la fel de puternic,și încântător.Indiferent de câte ori își spuse că era prinsă în atmosfera baletului, Cori știa că nu era adevărat.

Ceea ce simțea ea nu avea de-a face cu costumele drăguțe sau cu dansatorii neîntrecuți ai piesei glorioase a lui Ceaikovski.Când umărul lui se lipi de al ei, simți un fior prin tot corpul.Când ea se așeză picior peste picior,genunchii ei atinseră coapsa lui și pulsul i se zbatu la gât.Când el se aplecă ușor ca să-i spună comentarii la ureche,respirația lui caldă îi mângâie pielea și făcu să o treacă fiorii pe spinare.Pentru prima dată în viață,Corri își dori ca baletul să se termine. După cum o sărutase el când fură înconjurați de oameni trebuia să se întrebe ce se va întâmpla când vor fi din nou singuri.Răspunsul care îi veni în minte îi dizolvă surpriza în acceptare.De acum știa exact la ce să se aștepte de la acest bărbat.Începuse să o seducă încă de când îi oferise buchetul de margarete și continuase fără milă,cu un zâmbet sexy,o atingere discretă pe ici pe colo,un sărut atunci când se aștepta mai puțin,până când nu-și mai putea ignora dorința din ea.Din clipa în care îl întâlnește pe Jake încercase să-și definească sentimentele pentru el ca pură atracție fizică,dar ceea ce simțea era mult mai complicat decât atât.Cu cât îl cunoștea mai mult,cu atât mai mult îl admira.Era un om de afaceri plin de succes,ea începuse să vadă semnele companiei sale prin tot orașul.Era un fiu iubitor și un bărbat responsabil pe care surorile și mama lui învățaseră să se bazeze după ce Martin Tanner le părăsise.Corri trebui să recunoască.Jake era un tip grozav.Cele mai multe femei nu ar fi ratat șansa de a fi cu el.Ceea ce va face și ea.Îl privi pe personajul masculin principal executând un jete remarcabil și inima îi sări din loc.De ce să nege? îl dorea pe Jake.Îl dorea curând.Jake își coborî privirea spre limbile luminate ale ceasului pe care îl

moștenise de la bunicul său și căscă lung. Prostia asta nu avea de gând să se mai termine? Nu știa cât va mai putea răbda. De câte ori o atingea pe Cori inima îi bubuia în piept. Orice contact cu ea, cât de inocent, părea să-i dea fiori.

Se gândi să o smulgă de acolo în mijlocul celui de-al treilea act și să o sărute nebunește în lobby, dar respinse ideea imediat. Asta nu va merge, Oricât de mult ura el baletul, știa că lui Cori îi plăcea. Nu-l va ierta niciodată că o va face să piardă duetul lui Bluebird și al prințesei Florine. Și câteva săruturi în holul pavilionului lui Dorothy Chandler nu-l vor satisface. Avea nevoie să o strângă în brațe, să o atingă, să-i simtă pielea goală în palme. Avea nevoie să facă dragoste cu ea. Curând. Jake auzi vocea bunicului său spunându-i răbdare și scoase un oftat de frustrare. Așteptase prea mult. Ce mai conta o jumătate de oră în plus sau în minus?

Lumina lunii pătrundea pe fereastra din bucătărie. Tăciunii strălucitori erau tot ce mai rămăsese din focul viu pe care îl făcuse Jake când sosiseră, și sticla de Chardonnay pe care o luaseră în drum spre casă era aproape goală. Se întorseseră la ea acasă de mai mult de o oră și încă nu se întâmplase nimic. Nu până acum.

Cori voia să țipe. În schimb, luă o înghițitură de vin și așeză paharul alături pe covorașul striat.

-Dă-mi floricelele, te rog. Din poziția lui de pe podea din fața șemineului Jake îi înmână paharul.

-N-a mai rămas cine știe ce. El se rostogoli pe spate și își așeză o pernă albastră sub cap. Lumina focului se juca peste trăsăturile feței lui creînd umbre misterioase. Ea pescui printre floricelele rămase pe fundul vasului, sarea și piperul trecându-i printre degete.

-Singurele rămase sunt fete bătrâne!

-Corect, nu crezi? Cori își ridică privirea și îl văzu privind-o cu o strălucire diavolească în ochi.

-Explică-te, domnule! Ea privi cum își împreună mâinile sub cap și închise ochii. Își scosese haina și își slăbise cravata înainte să se întindă în fața focului. Butonii lui de aur zăceau pe podea, acolo unde și-i pusese înainte să-și suflece mânecile cămășii sale albe. Era așa de relaxat. Cori se simți ca o coardă gata să plesnească.

-Aștept un răspuns, zise ea. El spuse cu ochii încă închiși.

-Câți ani ai?

-Douăzeci și nouă. Deja știi asta.

-Ai fost căsătorită vreodată? Ea își împreună sprâncenele și răspunse.

-Nu.

Jake deschise ochii și se răsuci pe spate ca să o privească,proptindu-și capul în mâini.

-Închid cazul.Cori așeză vasul gol lângă ea și zâmbi.Asta era un joc pentru doi.

-Câți ani ai?

-Treizeci și șapte.El surâse.Și tu deja știai asta.

-Ai fost vreodată căsătorit?

-Nu.Asta mă face burlac.El se întinse după vin și goli paharul dintr-o înghițitură. Tu,pe de altă parte,ești fata bătrână.Conform tradiției,desigur.Ea aruncă o pernă după el.El se aplecă și ridică o mână ca să se apere de atac.Dar ești norocoasă.O măsură cu privirea din cap până în picioare iar ea simți o căldură curgându-i prin vine.Am o atracție pentru fetele bătrâne.Ochii lui Cori se tulburară la privirea lui fixă și provocatoare.Se îndreptau către acest lucru încă de prima dată de când se cunoscuseră și el o înconjurase cu brațele la petrecerea de *Halloween*.Înțelesese asta.Ceea ce nu înțelegea era de ce el dădea înapoi.O dorea.Era sigură de asta.Și Obosise să mai aștepte ca el să facă primul pas.Încet se întinse lângă el,și îi apucă cravata.O trase către ea,forțându-l să vină mai aproape.

-Dovedește-o,spuse ea.Jake o îmbrățișă și o trase sub el.

-Ești sigură? Odată ce voi începe nu mă voi opri până când nu mă voi convinge că mă crezi.

-Cum vei ști asta? El ridică mâna și o mângâie pe obraz,gândindu-se că fusese un miracol faptul că rezistase atât de mult fără să o atingă,mulțumind că agonia se sfârșise.

-Vom ști amândoi,șopti el și își aplecă gura spre a ei.Ținându-i capul între palme,el îi mușcă ușurel buza de jos înainte să o acopere cu gura sa.Cu limba o gustă,o testă,o necăji repetat,până când în cele din urmă ea deschise gura, invitându-l,cu un singur sărut,valoarea răbdării,arătându-i în câteva secunde ceea ce bunicul său încercase să-l învețe ani de zile: că merita să aștepti pentru orice lucru care merită.Jake își îndepărtă buzele de ale ei ca să o sărute ușor pe ochi,pe frunte,pe obraji,memorând atingerea pielii ei,subtilitatea parfumului ei în timp ce se ghemuia sub el.Va fi a lui,și înainte ca noaptea să sfârșească îi va cunoaște fiecare centimetru al trupului,așa cum și-l cunoștea pe al lui.

Cu o încetineală făcută să-i scoată din minți pe amândoi,el își reîntoarse atenția asupra gurii ei.Tandru,el explora forma gurii ei cu limba,înainte să o muște în joacă de colțurile gurii.Cori oftă peste gura lui,frustrată de acest asalt blând.

Inima îi bătea în urechi.Trupul i se cutremură sub senzația fierbinte pe care i-o dădeau buzele lui.Voia mai mult.Mai mult.Ea îl împinse până ce se rostogoli pe spate,luându-l cu ea.Sânii ei îi împungeau pieptul,și îl sărută lung și afectuos.

Ea îi simți degetele mângâindu-i spatele gol și se arcui leneșă.El gemu.

-Ai idee cât de mult te doresc? îi murmură el peste buze.Cu mâinile peste umerii lui,ea își vârî un genunchi între picioarele lui,împingându-l ușor și uitându-se în ochii lui albaștri devastați de pasiune.Ea zâmbi dulce.

-Am idee chiar foarte bine,replică ea,apoi râse tare când el holbă ochii auzindu-i remarca.Înainte să clipească,se pomeni din nou sub fel.Gura lui o acoperi pe a ei într-un sărut furtunos,care o lăsă fără suflare.El depuse sărutări de-a lungul obrazului,apoi se mută pe gât,lingând-o cu limba.Ea își alergă mâinile prin părul lui și oftă,umplându-și nările de parfumul lui puternic.Până atunci nu fusese complet conștientă că făcea ce se cuvine.Dar când Jake își ridică privirea și o privi cu tandrețe,îndoielile ei se spulberară.Jake îi luă fața în mâini.Nu mai văzuse niciodată pe cineva atât de frumos,nu mai simțise niciodată atât de acut nevoia de a posedea.Îi cuprinse gura într-un sărut rapid,brutal.

-Asta o să fie o noapte pe cinste,șopti el.El se ridică și o ajută și pe ea să se ridice.O pipăi peste șolduri,peste coapse,savurând modul în care materialul moale se mula peste curbela ei,o trase și o lipi strâns de el.Încet,își strecură degetele în tăietura rochiei,atât cât permitea accesul.

-Ți-am spus cât de mult îmi place rochia asta?

-Ai spus că e drăguță,îi reaminti Cori zâmbind.

-Am mințit.Ea îi simți mâinile pe ceafă,încercând să-i desfacă cei trei nasturași care îi închideau rochia.

-E sexy.Un nasture cedă când el îi șopti cuvintele în ureche.Senzațional.Ea simți o curioasă senzație de ușurare când cedă și cel de-al doilea.Un knock-out veritabil.Ultimul nasture se desfăcu.El îi lăsă rochia peste umeri,păși înapoi,și rochia căzu până în talie.El îi mângâie cu privirea sâni și umerii înainte să se uite în ochii ei.Își vârî mâinile în interiorul rochiei și o apucă de talie,apoi o trase pe șolduri și o lăsă să cadă pe podea.Îi coborî dresul până la glezne,i-l scoase și i-l aruncă deoparte,lăsând-o doar în chiloții albi de dantelă.

-Mă simt așa de vulnerabilă,șopti ea,reușind să reziste dorinței de a se acoperi în timp ce el o devora cu privirea.El o trase în brațe.

-Nu te voi răni.Te voi proteja.Mâinile lui rătăciră peste trupul ei,și îi frământă sfârcurile cu degetele mari,trimițându-i fiori din cap până în picioare.Ea își înfipse unghiile în brațele lui și se întrebă cât va mai rezista să stea în picioare.

-Doamne,Cori.Am o imaginație bogată,dar nu m-am apropiat.Ești frumoasă.El o trase spre el.Ea simți căldura erecției lui pătrunzând-o.Și te vreau așa de mult încât mă doare.Ea se frecă de el.Pielea ei întâlni materialul moale,care o făcu să-și amintească faptul că el tâncă era îmbrăcat.

-Mă întreb dacă și tu arăți la fel de frumos dezbrăcat așa cum arăți îmbrăcat, îl necăji ea simțind nevoia bruscă să atenueze tensiunea care creștea între ei. Să vedem. Îi scoase cravata imediat. Jake o privi, un zâmbet indulgent jucându-i la colțurile buzelor.

-Vrei să pariem? Cori își roti ochii.

-Ești așa de țăntoș.

-Asta încerc să-ți spun, murmură el, pe un ton serios. El îi luă mâna și o apăsă peste dovada afirmației lui. Își trecu palma peste el, gândindu-se că ea îi făcuse asta, și că el o dorea la fel de mult cum îl dorea și ea. Agitată, îi scoase cămașa din pantaloni, nerăbdătoare să găsească ceea ce deja știa, era magnific. Își aminti cum arăta atunci când îl întâlnește, îmbrăcat ca un pirat, dezbrăcat până la talie.

Zâmbind în sinea ei, Cori decise că nu văzuse destul în acea seară.

Degetele îi tremurau când încercă să se grăbească. Când în cele din urmă ea reuși să-i descheie cămașa, i-o trase peste umeri și o azvârli pe podea.

Pieptul lui se umflă și coborî în efortul de a respira. Ea își presă buzele pe pielea lui. Îl necăji și îl linse cu limba. Când îi vârî sânul în gură, el scânci.

-Mă omori, reuși el să spună și o îndepărtă înainte ca ea să-i cuprindă gâtul cu brațele. El o prinse de șolduri și o ridică. Instinctiv, ea își înfășură picioarele în jurul taliei lui. Metalul rece al cataramii lui îi împunse materialul chiloților. Oftă și se arcui pe spate. Aplecându-și capul, Jake îi luă sânul în gură, încercuindu-i sfârcul cu limba umedă până când vârful rigid se înălța cerând mai mult. Îl ronțâi ușor cu dinții înainte să închidă gura și să îl sugă profund.

Cori nu simțise niciodată o dorință așa de intensă. Capul îi căzu pe spate și închise ochii, strângându-l de umeri, frământându-i mușchii așa cum se flexionau între degetele ei. Gura lui fierbinte își continua tortura până ce ea simți că se înmoaie.

-Jake, gata! Nu mai pot! El își înalță capul și o privi intens.

-Spune din nou. Spune-mi să mă opresc și o voi face, îți promit. Ea scutură din cap și șopti.

-Te rog, nu te opri. El o puse jos încet, lasându-i trupul să se agațe de al lui, creînd un masaj delicios.

-Termină-mă de dezbrăcat. Ea îi scoase întâi pantofii și șosetele, încurcându-se în șireturi fiindcă mâinile îi tremurau de emoție. Apoi, îi desfăcu cureaua care o împunseser așa de intim doar cu câteva minute în urmă. Nasturele din talie cedă rapid. Mâinile îi tremurau în timp ce încerca să-i deschidă fermoarul. Ezitând doar o clipă, ea îi coborî pantalonii și i-i scoase. El rămase complet gol în fața ei. Ea se dădu înapoi, măsurându-i trupul complet gol.

Cu trupul bronzat și scaldat în lumina focului din cămin el arăta ca un zeu aztec, decise ea. Puternic, musculos, demn de respect. Arăta periculos de bine pentru un bărbat. Periculos, emoționant, minunat, spectaculos. Jake își încrucișa brațele peste pieptul masiv și surâse.

-Ei, care e verdictul? Cori râse.

-O, Jake. Ești țațoș. Ea aruncă o privire semnificativă în jos și zâmbi. Dar trebuie să recunosc, îmi place ce văd.

-Și mie. Cu excepția ăstora. El își vârî degetul în banda elastică a bichinilor ei și o trase mai aproape. Nu mă înțelege greșit, zise el. Sunt foarte sexy. Cu un deget el trase linia bichinilor, acolo unde se îmbinau între picioare. Dar va trebui să dispară. Cu o mișcare rapidă el îi scoase. Jake o lăsă la podea. Îi captură gura cu a lui, despiciându-i buzele cu limba lui pătrunzătoare. Ea scânci ușor, primindu-i invazia, întâlnindu-i nerăbdătoare fiecare mișcare înfometată de parcă nu se mai sătura de el. El își aminti gustul ei, mirosul ei, modul în care reacționa la cea mai mică atingere a lui. Trupul ei se mișcă peste al lui într-un ritm leneș, aducându-l rapid la limita suportabilului. Rostogolindu-se pe spate, el își înfășură brațele în jurul ei, luând-o cu el.

-Aștept asta de mult timp, zise el răgușit. El îi scoase agrafele din păr una câte una. Savurând modul în care părul ei îi gădila pielea, el închise ochii. Când îi deschise iar, ea îl privea, plină de dorință sinceră.

-Ești, fără îndoială, cea mai sexy femeie pe care am cunoscut-o vreodată. El își cufundă mâinile în părul ei și trase de el până ce buzele ei le întâlniră pe ale lui. El îi devasta gura cu limba în timp ce mâinile îi jucau pe tot corpul.

Degetele lui întâlniră pielea catifelată și curbele line. O răsuci ușor pe spate. Cu degetul, îi urmări linia trupului de la gât până la buric și înapoi până la sâni. Cu degetul mare îi mângâie sfârcul până când acesta se prefăcu într-un vârf ascuțit pe care îl luă în posesie cu limba. Mâinile lui îi mângâiau trupul. Buzele le urmară, lingând-o de la sâni până în talie și rămânând pe șolduri. Voia să o satisfacă așa cum nu mai satisfăcuse pe nimeni.

Cori încercă să-și mențină trupul liniștit când mâinile și gura lui o mângâiau cu pricepere, dar fiecare sărut și fiecare mângâiere o făceau să dorească mai mult.

Modul lui de a face dragoste o lăsase fără suflare. Propriile ei răspunsuri o uimiră. El o săruta peste tot până pe pânțele și jos, pe picioare, lingându-i glezna și apoi curbura tălpilor. Se întreba cât va mai dura până când îl va implora să o pătrundă ca să o satisfacă complet.

-Ai idee cât de mult te doresc? reuși ea să șoptească, amintindu-și sunetul răgușit al vocii lui când o întrebuse același lucru cu câteva minute în urmă.

Înainte să respire încă o dată,el își strecură unul din degete în căldura umedă dintre picioarele ei.

-Știi exact cât de mult mă dorești,iubito.Și îți promit că nu te voi dezamăgi.

Sprijinindu-se în brațe,el se poziționa între coapsele ei,apoi îngheță.

-O,Doamne,Cori.Avem o problemă.Ea își vârî mâna între trupurile lor și îl cuprinse frământându-i ușor penisul rigid.

-Știu.

-Nu asta e problema.El coborî de pe ea,punându-și mâinile la ochi.Nu sunt pregătit,îi spuse el încet.Ei îi luă o clipă să-și dea seama ce încerca el să-i spună. Când înțelese în cele din urmă,scoase un oftat ușor.Fuse așa de prinsă în sentimentele erotice pe care le experimenta încât nu se gândise la posibilitatea de a rămâne gravidă.Jake,pe de altă parte reușise să se controleze destul cât să se oprească atunci când își dăduse seama că nu o poate proteja.Acum avea încă un motiv pentru care să țină la acest bărbat,încă unul pentru care să îl creadă deosebit.Cori se uită la el.Trebuia să zâmbească.El părea așa de nenorocit.

Tandrețea o învălui.

-Cred că pot rezolva problema,se oferii ea și se ridică în picioare,fără să-i pese că era dezbrăcată în fața lui.Nu pleca.Ea se întoarse din baie imediat și puse jos o cutie micuță,apoi se așeză lângă el.Jake recunoscuse imediat ambalajul albastru.Îl ridică,dezvelind funda roșie și albastră și darul de Crăciun ieși la iveală.Pentru Cori,citi el,în cazul în care îmi vei urma sfatul ca să fii în siguranță.Cu dragoste, Marsha.El ridică o sprânceană întrebându-se de ce Marsha cumpără prezervative pentru Cori.Ridicând din umeri ea zâmbi.

-Marsha crede că ar trebui...să mă distrez mai mult.Modul în care Cori accentuase ultimul cuvânt nu lăsa nici un dubiu asupra sensului.Lui Jake nu-i plăcea ca cineva să-i dea un astfel de sfat lui Cori.Rupse funda și deschise capacul,apoi își trecu degetele peste pachetele,numărându-le.Un sentiment de satisfacție îl năpădi.

-O duzină completă,spuse el încet,nechinându-se să-și ascundă ușurarea.Nu prea te-ai distrat în ultimul timp,nu? Ea scutură din cap și el îi văzu roșeața din obraji.Se aplecă peste ea și o sărută adânc.În seara asta o să te distrezi

O puse pe covor și o sărută dulce,vrând mai mult ca orice să-i provoace plăcere.

Îi sărută din nou pleoapele,fruntea și umerii,sâni.Limba lui linse jucăuș pielea în zona stomacului apoi îi necăji triumghiul auriu roșcat al părului pubian înainte să coboare mai în adânc.Cori se arcui în timp ce gura lui se mișcă în sexul ei.El își înfipse mâinile în coapsele ei și ea își desfăcu picioarele pentru el într-un abandon complet,luând tot ceea ce i se oferea,acceptându-i darul fără jenă.

Degetul lui luă locul buzelor în timp ce o aducea aproape de orgasm.

-Asta e iubito,murmură el,dă-ți drumul.Ea îi auzi cuvintele tandre de încurajare și căldură o trecu prin tot centrul ființei ei.Brusc se cutremură necontrolat.Sexul ei îi încheșta degetul năpădită de spasm după spasm care o lăsară slăbită.Îi simți sărutările de pe sâni,apoi gura lui o acoperi pe a ei.Ea îi cuprinse gâtul cu brațele.

-Vreau să intri în mine,îi șopti ea în gură.Ea se întinse și pipăi podeaua cu mâna până când găsi cutia albastră.Cu mâinile tremurânde,încercă în zadar să deschidă unul dintre pachetele.Jake se întinse și luă pliculețul strălucitor și îl rupse.

-Data viitoare îl deschizi tu,îi promise el chicotind sexy,când nu te vei mai grăbi.Un moment mai târziu o pătrunse.Cu un efort incredibil el își menținu trupul perfect calm,dând trupului ei timp să se obișnuiască.

-A trecut mult timp pentru tine.E bine? Zâmbetul ei îi trimise fiori pe șira spinării.Ea se agăță de carnea lui tare,primindu-l cu bucurie.

Plăcerea dulce pe care o simțea părea să-i aline sufletul.El își șopti numele iar și iar și o simți mișcându-se sub el într-un ritm calm,liniștit.Ea își înfipse degetele în spatele lui și se împinse mai tare.

-Încetinește,iubito.Nu mă mai pot controla prea mult.Ea îl privi intens.

-Nu pot.Mă simt prea bine.Prea bine.Neputând să se mai țină,el o apucă de șolduri și o ridică,lovind-o cu penisul iar și iar.

-Deschide ochii,Cori.Uită-te la mine.El privi în ochii plini de pasiune.Ea desfăcu buzele,șoptindu-i numele.Se arcui pe spate și tremură sub el,pătrunsă de orgasm pentru a doua oară.Trupurile li se apropiară,zvâcnind repetat.El nu se mai putu abține.În cele din urmă,își dădu drumul,strigându-i numele,șoptindu-i cuvinte de dragoste.

CAPITOLUL 7

Cori se îmbracă cu costumul ei bleu de velur și se așeză turcește într-un colț la piciorul patului.Cu cotul pe un genunchi,ea își odihni bărbia în mână și îl privi pe Jake cum dormea.Știa că nu era politicos să se uite lung,dar continua.Nu o îngrijora faptul că nesocotea o regulă minoră a etichetei.După săptămânile în care încercase să reziste atracției lui Jake,cedase în cele din urmă,își încălcase regula de a nu se implica sentimental cu vreun bărbat decât la nivel social.În cele din urmă se convinge că le putea avea pe toate,că putea ține la un bărbat, putea avea o relație intimă cu el și să își mențină totuși independența fizică și emoțională pe care se chinuise atât de mult să și-o dobândească.Noaptea trecută fusese așa de sigură de decizia ei dar privind lucrurile în lumina rece a zilei nu

mai era atât de sigură.Fiind cu Jake,făcând dragoste cu el,simțise că era bine, natural ce făcea.Nu avusese nici o ezitare când își unise trupul cu al lui.De fapt,se simțise deodată întregită pentru prima dată după o perioadă foarte lungă. De asta era așa de încărcată de îndoieli în dimineața asta.

Cum se uită la el,Jake se răsuci pe burtă.Cuvertura căzu și îi lăsă la vedere umerii și spatele.Talia și șoldurile lui,înguste în comparație cu spatele,îi erau ascunse vederii,dar știa ce va găsi dacă se va întinde și va da deoparte cearceaful cu motiv floral,mai mulți mușchi cu care avusese cel mai intim contact din viața ei.Privirea îi rătăci mai jos,la picioarele care atârnavă la marginea patului.

Zâmbi.Se putea ca el să o dorească în pat,dar în mod cert nu se potrivea în el.Ar putea regreta că petrecuse noaptea cu ea când se va trezi îmbufnat că dormise prost pe o sofa care era mică pentru el.

Nu că ar fi dormit prea mult.Ea își aminti multele dăți în care ațipise extenuată și mulțumită,doar ca să fie trezită de vârfurile degetelor lui care îi mângâiau spatele,de buzele insistente care îi sărutau ușor genunchii,șoldurile,ceafa.

De fiecare dată când făcuseră dragoste își împărtășiră secrete,gânduri și dorințe, descoperiseră moduri noi,emoționante de a-și face plăcere unul altuia, experimentară o senzație grozavă a împlinirii mai mult ca oricând.De fiecare dată ea se mai îndrăgostea un pic de el.

Se îndrăgostea? Respingând noțiunea automat ea încălcă cea mai importantă lege,își vârî picioarele în mocasinii roz-pal și se ridică.Își luă geanta de pe masa din bucătărie și ieși încet afară.Dacă se grăbea va putea ajunge la brutărie după gogoși calde și se va întoarce înainte să se trezească Jake.Și poate că aerul rece al dimineții îi va limpezi mintea și o va face să gândească mai rațional.

Se sui în mașină,își puse centura de siguranță și porni motorul.O întâmpină un sunet clic-clic-clic.

-Minunat.Încă o baterie moartă.Cu un oftat se întoarce în casă ca să cheme remorcherul.Cel puțin nu trebuia să piardă timp căutând numărul.Îl știa pe dinafară.În creierul lui amorțit de somn pe jumătate,Jake nu putu localiza sunetul slab,zornăitor.Părea să-i vină de undeva din cap.Își imaginează o barcă cu motor,un punct în depărtare care se deplasa cu o viteză uimitoare.Zgomotul se intensifică și el se gândi că nu venea din vis.Era prea real,și practic în capul lui.

Deschise un ochi în silă ca să vadă o mare minge portocalie.Se întreba de ce Cori pusese o pereche de papuci blănoși pe pernă la câțiva centimetri de nasul lui.Papucul se ridică și începu să se răsucescă,rezolvând misterul.

Pisoiul ei mare și portocaliu mieuna.

-Bună Max,spuse Jake căscând la rândul lui.

El mângâie pe cap felina prietenoasă apoi se întinse.Fiecare mușchi din trupul său se împotrivi acțiunii.În mijlocul nopții el și cu Cori traseră patul și se suiră în el încolăciți,își traseră pături și cearceafuri pe ei,apoi le aruncară cât colo când pielea li se încinseră.Dacă nu ar fi fost așa de distras ar fi observat că salteaua transpirase sub ei și s-ar fi mutat pe podea.Modul în care tăblia patului amenința să-i oprească circulația la glezne îl sperie,data viitoare vor dormi în patul lui.

Jake zâmbi.Cori să doarmă în patul lui.Îi plăcea cum suna asta.Răsucindu-se pe o parte ca să o sărute,observă că era singur.Se ridică în fund,se aplecă peste perne și privi în jur.O rază de soare strălucea peste așternutul cu care era acoperit,spunându-i că dormise mai mult idecât de obicei,chiar și pentru o zi de duminică.Nu-l surprinse,având în vedere că adormise obosit,extenuat,înainte de venirea zorilor.Bolul de floricele și sticla goală de vin nu mai erau pe podea lângă șemineu.Haina lui era-așezată pe spătarul balansoarului,pantalonii și cămașa lui împăturite și așezate pe scaun,împreună cu butonii și ceasul.Cori se trezise de câțeva vreme,trase el concluzia.

Vârându-și mâinile sub cap,el și-o imagine,în portul acela mătăsos pe care îl văzuse atârând în dosul ușii din baie,mergând tiptil prin cameră și făcând curat,încercând să nu-l trezească,strângându-i hainele ca să le poată găsi fără să bântuie toată casa când se va da jos din pat.Era o imagine îmbietoare, surprinzător de intimă,cu care se obișnuise fără cel mai mic efort.La naiba,deja se obișnuise cu asta.Cu două zile în urmă,când decise să facă orice pentru ca Cori să devină parte din viața lui,nu se gândise la ceea ce implica o asemenea decizie,întrebări de genul ce rol voia el ca ea să joace în viața lui? Și pentru cât timp? în dimineața asta știa răspunsurile.O voia de soție.Pentru o viață.

Jake clipi din ochi.Nu căutase un partener de viață,dar nu se îndoia de faptul că îl găsisse.Pentru prima dată întâlnește o femeie fără de care nu se putea imagina.Și nici nu intenționa.Zvârlind cuverturile deoparte își balansa picioarele pe marginea patului și își puse tălpile pe podea.Vocile de afară îi atraseră atenția.Își înalță capul și ascultă,prinzând chicotitul sexy al lui Cori.O secundă mai târziu auzi și un râs masculin.Jake se ridică și ajunsese la balansoar în doi pași.Fără să-și mai pună lenjeria,își trase pantalonii și îi încheie înainte să se ducă spre ușă.Închise un ochi și se uită pe gaura cheii înainte să fie gata.

Parbrizul *Volswagen-ului* lui Cori era deschis și conversa înflăcărat cu un bărbat.Se putu gândi la un singur cuvânt ca să descrie bărbatul: curat.

Tricoul lui alb,sportiv era vârât în niște pantaloni de lucru care aveau o dungă de care un sergent în armată s-ar fi mândrit.Pantofii îi erau la fel de impresionanți, strălucitori ca un bănuț nou.

Tipul arăta mai mult ca un dansator la Chip-pendale decât un mecanic auto, așa cum arăta semnul de pe camionul parcat lângă *Porsche-ul* lui Jake.

Deschise ușa, intenționând să afle ce se întâmplă.

-Calmează-te iubito, zicea tipul. Bobby te va rezolva imediat.

Vocabular de surfer, observă Jake gândindu-se că se potrivea cu părul decolorat de soare care ieșea de sub șapca tipului. Undeva în mintea lui, Jake înregistra faptul că Cori trebuia să-l fi chemat ca să-i pornească mașina, dar pe el îl interesa mai mult tonul siropos și prea familiar cu care discuta cu ea. Trântind ușa după el, Jake hotărî că văzuse destul și înainta desculț pe pavajul rece în timp ce tipul o luă pe Cori pe după umeri.

-Jake Tanner, prietenul doamnei, spuse el fără să mai aștepte ca Cori să-l prezinte, și întinse mâna. Așa cum plănuse, tipul fu forțat să-i dea drumul lui Cori și îi strânse mâna.

-Bobby Armstrong, *Remorcarea de Urgență Armstrong*. Mergem oriunde, oricând. Și nu vă forțăm mâna luându-vă o avere pentru servicii bune Clipi din ochi, părând să savureze gluma. Înțelegeți ce vreau să spun?

Jake înghiți o remarcă brutală despre unde s-ar putea duce Bobby.

-Sigur că da, Bobby. Bobby își scoase șapca și se duse mai aproape către *Volswagen* și mai departe de Cori, observă Jake cu o mică notă de satisfacție.

-Alternatorul este paradiț. Va trebui să-l tractez până la atelier.

Jake duse mâna în buzunarul de la spate și scotoci după portofel.

-Mă voi ocupa eu de mașina doamnei, îi spuse el mecanicului. Îmi pare rău că te-ai deplasat până aici degeaba.

-Jake! Cori își așeză mâna pe umărul lui Jake ca să-i atragă atenția. Eu l-am sunat pe Bobby ca să...

-Întoarce-te în casă, Cori. Mă ocup eu de asta.

-Dar... El îi tăie restul propoziției cu un sărut rapid, apoi o răsuci și o bătu ușurel pe fund.

-Va dura doar o clipă, iubito, spuse el și se răsuci către Bobby.

Cu gura deschisă, ea se răsuci la timp ca să-l vadă pe Jake dându-i lui Bobby niște bani, pentru deranj, apoi depuse o mână grea pe umărul lui Bobby și-l direcționează către camion. Întregul episod nu durase mai mult de treizeci de secunde și o lăsase mută de uimire. Oare o concediase Jake cu un sărut și o bătaie pe fund? Se simți de parcă era prinsă pe picior greșit, de parcă se uita la un film cu Ozzie și Harriet, doar că Ozzie nu ar fi plecat cu un ultim gest în fața spectatorilor. Își încleștă mâinile în pumni de parcă ei îi puteau aduna furia și începu să patruleze, privind în lături când Jake îl conduse pe Bobby la camion.

Respiră adânc și își spuse să se calmeze. Adevărat, piratul se reîntorsese, mai arogant ca oricând dar nu ca să stea, nu dacă avea și ea un cuvânt de spus.

Cine se credea? Întâi ieșise fără să poarte altceva decât pantalonii cu dungulițe și barba care-i crescuse peste noapte, arătând clar cum își petrecuse noaptea. Apoi avusese tupeul să o concedieze, de parcă ea avea nevoie ca el să discute în numele ei. Nu-și putea crede ochilor, bărbatul grijuliu, sensibil cu care făcuse dragoste toată noaptea se transformase într-un tiran. De-abia îl recunoștea.

Brusc se opri din patrulat. Nu, nu era adevărat. Asta nu era prima, sau a doua dată când era tratată umilitor. A fost petrecerea de *Halloween*, biblioteca, picnicul, unde el vorbise de parcă era singurul care trebuia să decidă cu cine să se întâlnească sora sa. Înainte ca ea să scoată o vorbă, el o îmbrățișă o trase către el și o sărută. Trăgându-se într-o parte ea se eliberă din strânsoare.

-Ce crezi că faci? spuse ea uitându-se urât la el. El îi depuse un sărut pe vârful nasului, apoi zâmbi.

-Încerc să te sărut de dimineață, spuse el cu o strălucire diavolească în ochi.

-Foarte amuzant. Cine ți-a dat dreptul să-l trimiți înapoi?

El își împreună sprâncenele și se încruntă la ea.

-Pe cine?

-Pe Bobby? Jake rezistă dorinței de a-l imita pe Bobby Armstrong. *Remorcarea Urgentă Armstrong*. Calmează-te, fetiço. Hmm. Dacă ea avea nevoie ca cineva să repare lucrurile ca lumea, atunci el o va face. Apoi, amintindu-și modul în care Bobby își pusese mâna pe umărul lui Cori simți că ia foc. Își lăsă brațele să cadă. Cori se dădu doi pași înapoi.

-Mă voi îngriji eu de mașina ta, spuse el încet, fiindcă nu vedea de ce să țipe. Nu-ți face griji.

-Nu ai dreptul să te amesteci. Nu e treaba ta.

-Tu ești treaba mea și la fel mașina ta, țipă el uitând intenția de a discuta în secret. Încă îl mai vedea în minte pe Bobby ținându-se după ea. Își încleșta pumnii până când îl durură degetele. Dacă ai vreo problemă, spune-mi mie și mă voi ocupa eu de asta.

-Sunt perfect capabilă să am grijă de mine, dar îți apreciez oferta.

-Nici o problemă, mă ocup eu. Drept răspuns ea îi întoarse spatele.

Jake o auzi vorbind de una singură. Părea ca și când ar număra până la zece așa nervoasă cum era, dar el nu-și imagina ce o deranjase într-atât. Se uită lung la spatele ei, așteptând ca ea să se calmeze. Când în cele din urmă ea se răsuci către el, se gândi că tehnica cu numărul funcționase. Arăta foarte bine.

-M-ai concediat,zise ea un pic mai tare,de parcă nu m-aș fi putut descurca cu mecanicul auto.

-Iubito,dacă tipul ăla e mecanic,eu sunt Papa.

-Bobby are propria companie auto de mai mulți ani.

-Și-a construit-o cu escavatorul propriu?

-Este stația de la intersecția lui Holly cu McFarland.Amintindu-și stația de benzină pe care i-o menționa,Jake își încrucișa brațele peste piept și pufni scurt.

-Drăguț loc.Pun pariu că altcineva execută reparațiile.

-Jake,nu-i adevărat.

-I-ai văzut mâinile? Doamne,unghiile tipului erau manichiurate.Pun pariu că nu a făcut nici măcar o pană.El scutură din cap.Mecanic autorizat pe...

-Destul.Cori scrâșni din dinți întrebându-se dacă se certa pe seama reparației mașinii;o idee prostească.Ar fi fost fericită să-l lase să se ocupe de mașina ei.

Dacă dorea,îl va lăsa să o spele,să curețe motorul.Ar fi o plăcere,nu,o ușurare,să treacă responsabilitatea asta pe umerii altcuiva.Dar nu asta era problema.

Încet,își înălță capul,urmărind cu ochii linia pieptului său musculos,până când îi întâlni privirea.Problema era modul în care o tratase.Îi trebuiră ani de zile ca să se convingă că nu era ca mama ei,că se putea descurca de una singură că nu avea nevoie de un bărbat care să facă totul pentru ea.Și el se amestecase și o dăduse deoparte de parcă era incapabilă să se ocupe de o problemă minoră.

Scoase un oftat.Știuse de la bun început că Jake era genul de bărbat căruia îi plăcea să preia controlul.Și-ar fi dat seama mai devreme sau mai târziu că încerca să preia controlul vieții ei și ar fi refuzat să-l mai vadă.

-Cred că mai bine ți-ai lua lucrurile și ai pleca,zise ea.

-Ce?

-Am făcut o greșeală noaptea trecută și cu cât înfruntăm faptele mai repede,cu atât mai bine.

-Despre ce vorbești?

-Despre asta.Ea gesticula cu ambele brațe luând totul în vizor.Poate că Susie e obișnuită să te bagi în treburile ei oricând dorești,dar eu nu.

-Cori,iubito.El se întinse după ea dar ea se dădu înapoi.Exagerezi.Am încercat să te ajut.

-Grozav.De câte ori crezi că am nevoie de ajutor te ridici și preiei lucrurile.

Mulțumesc,nu am nevoie de așa ceva.El încercă să deschidă gura.Aș vrea să plec.Acum.Spre surpriza ei,el se răsuci și intră în casă.Când ieși o clipă mai târziu,avea pantofii într-o mână și cheile de la mașină într-alta.Avusese timp să-și pună cămașa și haina,dar nu se mai chinuise cu butonii.

Cravata îi atârna aiurea la gât și batista îi ieșea din buzunarul de la piept. Arăta furios.

-Știi ce cred? spuse el, arătându-i un deget ca să accentueze. Cred că ți-e frică să afli că ai nevoie de un pic de ajutor. Încerci să dovedești că Cori McLaughlin poate face totul singură. Știu că e foarte important pentru tine, dar lasă-mă să-ți spun ceva. Ai nevoie de oameni, ca și ceilalți.

-Nu am nevoie de nimeni care să-mi conducă viața.

-Nu ai nevoie ca eu să-ți conduc viața. Asta vrei să spui, nu?

Fără să mai spună vreun cuvânt, el se îndreptă către mașină și plecă.

Ea îl privi plecând, spunând că făcuse un lucru bun rupând relația chiar aici și acum. Lucrurile merseseră prea departe. Experiența o învățase că o va dura mai puțin dacă nu se implica atât de mult încât să nu poată sta fără el. Era cea mai bună soluție. Încă năucită, se duse către masa de picnic și se așeză pe bancă.

Lacrimile îi țâșniră imediat.

CAPITOLUL 8

-Unchiule J.T., o să te căsătorești cu Cori? Jake își înălța capul și îl scoase de sub *Porsche-ul* lui.

-Fir-ar să fie, vreau să spun... pe dracu! Cu mâinile pe amortizor se târî pe podeaua garajului până când fixă matrița ca lumea.

-Ei, te însori? repetă nepotul său de șase anișori.

-Ar fi destul de greu acum, replică Jake având în vedere că doamna nici măcar nu-mi vorbește.

-Grea treabă, amice. Se vede că e friptă. Rick mai puse ceară pe cârpă și reluă de unde rămase cu lustruitul pe aripa din față. Jake își studie nepotul, scuturând din cap la acuratețea concluziei pe care acesta o trase.

-Cum de ai ajuns la ideea asta așa de repede? Ricky pufni.

-Cunosc eu fetele. El își împinse bărbia în față cu mâinile în șolduri. Sunt așa de furioasă, n-o să-ți mai vorbesc niciodată, mimă el, cu vocea subțiată în mod deliberat. Jake se aplecă înainte rezemându-și coatele pe genunchi.

-Sună de parcă ai avea experiență la lucruri de genul ăsta.

-Sigur că da. Așa spune sora mea când fac ceva ce nu-i place. Urăsc când fetele fac asta. Jake chicoti ușor și se ridică.

-Și eu. După ce își agăță cheia fixă pe cuierul din spatele băncii de lucru, Jake scotoci printre boarfe după un tricou vechi înainte să vină lângă Ricky. Era ușurat de faptul că nepotul său nu-l întreba de ce lustruiau aripa deja terminată.

Ricky era încă prea mic ca să înțeleagă dar Jake descoperise că cel mai bun mod

de a-și scoate din minte o femeie era să-și îndrepte atenția asupra problemelor de familie. Dacă se dedica muncii pe care o făcea nu va mai avea energie ca să gândească. Tehnica lucrase minunat în trecut. Spera ca și azi să funcționeze la fel de bine. Apropiindu-se de mașină, Jake se concentra asupra aranjării ei.

-Probabil că va trebui să-i duci lui Cori niște flori. Mâna lui Jake îngheță în mișcare.

-Crezi că va merge? Ricky dădu din cap entuziasmat.

-Mda. Așa s-a întâmplat într-un film pe care l-am văzut eu odată. O fată s-a supărat pe băiatul ei așa că el i-a luat flori. L-a început a țipă, apoi l-a îmbrățișat și l-a sărutat. A fost o ceartă mică, dar în final s-a rezolvat. Pocni din degete. Uite așa. Uite așa. Jake își dori să fie atât de simplu. Scuturând din cap, merse în colțul garajului și luă o cârpă curată înainte să se reîntoarcă la mașină.

-Mulțumesc pentru sugestie, dar cred că de data asta nu merg florile, băiete.

Ricky se dădu în lături și luă și el altă cârpă.

-Cum așa?

-Cori a fost ofensată tare.

-Oh! Ricky își împreună sprâncenele și își încrucișă brațele la piept, l-ai putea cumpăra un ursuleț. Animale pentru fete.

-Nici asta nu va merge.

-De ce nu?

-Fiindcă atunci când m-a dat afară a vorbit ca și când nu ar vrea să mă mai vadă.

-Uau! Chiar că a fost ofensată. Jake încuviință din cap, gândindu-se că și el a fost supărat. Fiindcă mecanicul pusese mâinile pe Cori, fiindcă Cori luase apărarea tipului când Jake pusese la îndoială abilitatea mecanicului, pe modul în care-i spusese că încerca să-i conducă viața când tot ce dorea el era să-i repare mașina blestemată. Încă iritat, trase de colțurile maioului până când îl făcu cârpă de șters.

-Da, mi-e teamă că e ceva serios, Ricky, și nu cred că mă va plăcea din nou dacă îi voi cumpăra ceva. Ricky își făcu cârpa pătrățel.

-Poate că ar trebui să-i spui că îți pare rău.

-Grozavă idee, dar nu cred că mă va asculta.

-Serios? Ce i-ai făcut?

-Nu i-am făcut nimic. Încercam doar s-o ajut.

-Atunci de ce s-a înfuriat așa de rău?

-Nu știu! Jake închise ochii și numără încet până la trei, se uită la nepotul său întrebându-se dacă puștii aveau un instrument special care să te aducă la un subiect pe care nu doreai să-l discuți.

-Uite, zise el răbdător, am putea discuta despre altceva?

-Sigur.Eu și cu Jason am găsit o broască moartă în piscină ieri.Ricky își încreți nasul.Era grasă.Jake reuși,să râdă.

-Îmi imaginez.Deși subiectul ăsta trebuia să fie mai ușor decât celălalt,nu era.El spusese adevărul când îi zisese lui Ricky că nu știa de ce Cori era supărată.

Știa,în regulă,că nu o putea învinui nici un pic pentru modul în care țipase la el.Doamne,acționase ca un prost,nebun de gelozie.Dar când îl văzuse pe domnul Curat așezându-și brațul peste umărul femeii cu care își petrecuse noaptea făcând dragoste,ceva din interiorul lui răbufni.De parcă fiecare hormon venise la viață.Scuturând din cap,decise că nu fusese o idee bună să-și urmeze instinctele de data asta.

-Facem o pauză? spuse Ricky,întrerupând gândurile lui Jake.Jake se uită în jos spre Ricky.Cârpa îi atârna în mâna dreaptă și el clipi din ochi somnoros.

-Bună idee.

-Te întrec până în casă,țipă Ricky venind din nou la viață și luând-o la fugă, lăsându-l pe Jake în spatele lui.Erau aproape de ușă când Ricky se împiedică. Automat,Jake se întinse și îl prinse înainte să cadă.

-E-n regulă? Ricky făcu semn din cap că da.Uitându-se în jos,Jake descoperi problema.

-Mai bine am lega șiretul ăla,băiete.

-Îl leg eu.

-Nici o problemă.Jake îngenunche și luă șireturile.Ricky îi dădu mâinile deoparte.

-Îl pot lega eu,unchiule J.T.Jake se ridică în picioare și îl privi pe Ricky luptându-se să-și lege șireturile,gândindu-se că semăna mult cu mama lui.Mary avea aceeași expresie a feței când era hotărâtă să demonstreze că putea face ceva fără ajutorul lui.Jake zâmbi.Nu se schimbase prea mult.Încă refuza să-l lase să facă ceva pentru ea.Mulțumesc pentru ofertă,dar sunt obișnuită să mă descurc singură,îi spusese ea ferm.La fel de hotărâtă fusese și Cori în acea dimineață.

Cori.El și-o imaginea așa cum stătea în stradă lângă mașina lui,cu o expresie de luptătoare pe față,apoi o compară cu expresia independentei Mary de acum câteva zile când se oferise să o ajute să schimbe robinetele la bucătărie.Nu era diferență între ele.Deloc chiar.Vârându-și mâinile în buzunarele din spate ale blugilor săi,își dădu seama că și Ricky era independent.Cu alte cuvinte,era înlăturat.Jake se așeză pe treptele verandei.Așa bune cum îi erau intențiile, trebuia să recunoască că reacțiile îi erau văzute,de cele mai multe ori,ca nedorite.La dracu',în final va accepta faptul că Susie nu avea nevoie ca el să-și bage nasul în treburile ei,apoi se întorsese și făcuse același lucru cu Cori.

Și ea fusese cea care îi deschisese ochii asupra relației cu sora sa. Doamne, o făcuse lată de data asta. De ce nu fusese atent când Cori încercase să-i spună că se putea descurca singură? se întrebă el. Răspunsul veni rapid: el fusese prea ocupat ca să facă pe deșteptul din cauza unui remorcagiu care îi atinsese femeia. Acum își tăiase craca. Cumva, trebuia să găsească un mod de a o face pe Cori să știe că înțelesese ceea ce-i spusese.

Cori își folosi cotul ca să țină în loc jaluzeaua la care făcuse ultimul tușeu. Apoi se dădu un pas înapoi și își admiră lucrul de mână, mulțumită că reușise să instaleze jaluzelele într-o singură zi. Și o noapte, adăugă ea, amintindu-și că era noapte când începuse să lucreze la ele și le terminase dimineața. Încă de când se certase cu Jake și-l trimisese acasă. Își roti ochii prin magazin gândindu-se ce să mai facă, și se întinse după ceașca cu ceai. Sorbi cu grijă, dorindu-și ca lichidul negru să se răcească ca să-l poată da pe gât dintr-o înghițitură și să se poată răcori. Telefonul sună. Sări, vărsând ceai fierbinte în farfurie.

-Fir-ar să fie. Telefonul continuă să sune. Își șterse mâna pe fundul blugilor și făcu o remarcă oribilă la invenția lui Alexander Graham Bell, refuzând să ridice receptorul doar din cauza zgomotului pe care îl făcea.

Era duminică, așa că nu avea chef să primească telefoane de serviciu. Deschise robotul, ca să nu trebuiască să discute cu nimeni. Când va mai suna cineva mașina ei va înregistra și i-l va transmite. În timp ce descifra cum să monteze jaluzelele, Bobby sunase ca să-i spună că șaretă mergea și că o putea lua oricând. Venise la ea acasă, a doua oară, la scurt timp după plecarea lui Jake, și fără un cuvânt la cele întâmplare, ridică mașina. După ce o lăsase la atelier promise să o facă nou-nouță și plecă. Sunase Marsha. De patru sau cinci ori.

Bună, Cori. Ce mai e nou? Sună-mă când poți. Țac.

Amice. Ce mai faci? Ai uitat cum să suni? Țac.

Hei McLaughlin, nu mai știi să suni? Țac.

Nu mersese la țintă ca să întrebe detalii despre legătura lui Cori cu Jake, dar pentru asta sună. Cori nu era gata să discute ceva despre ceea ce se întâmplase în ultimele douăzeci și patru de ore. De aceea deschisese robotul.

Cori se strâmbă. Pe cine încerca să prostească? O deschisese din cauza lui Jake.

Nu știa ce să-i spună dacă sună. Când va suna, se gândi ea, convinsă că nu-l va mai vedea. Țac. Încă un telefon.

Vorbitorul trebuie să se fi decis că nu avea sens să-i lase vreun mesaj. Sau se încăpățâna să-i vorbească ei, și nu mașinii. Se uită la telefon. Jake avea această încăpățânare. Plecase furios ca vijelia dar îl cunoștea destul de bine ca să știe că

nu se terminase totul între ei,că el nu va renunța fără luptă.Și fiindcă se calmase și ea după mai multe ore,își dădu seama că nu dorea să se termine,cel puțin nu din cauza unei neînțelegeri.Gândind mai limpede acum,își aminti că știuse de la începutul relației lor că Jake avea o personalitate care îl făcea să-i conducă pe toți.Ar fi trebuit să fie pregătită pentru această dimineată și să raționeze logic,în loc să se supere.Dar el se purtase ca un stăpân,se contrazise ea,când o sărutase și o trimisese în casă,ca să aștepte până discuta problema mașinii.Doamne,era prea mult.Și modul nebunesc în care reacționase când îl apăruse pe Bobby,de parcă îi era vreun rival în turnir și ea îl alesese campion pe Bobby Mecanicul în loc de Jake Magnificul.Vai,trebuia să se fi gândit că era gelos.

Încet,Cori așeză ceașca jos.Sprijinindu-se într-un cot pe masă,se mai gândi o dată.Ea și cu Bobby fuseseră prieteni încă din școală,dar Jake nu avea de unde să știe asta.Bobby o înconjurase cu brațul când Jake ieșise din casă ca un taur care văzuse steagul roșu.E foarte posibil să fi avut impresia greșită despre ceea ce era între ea și Bobby.Poate că fusese gelos.Asta îi va explica,în mod sigur, comportamentul,poate că i-l va și scuza.Și el nu era complet țicnit încât să creadă că avea nevoie de el sub pretextul mașinii.Îi spusese toate problemele pe care le avusese cu ea și că nu mai spera să o scoată la capăt cu mașina.Iar ea sărise pe el când încercase să o ajute.*Bună treabă,McLaughlin.*

Telefonul sună din nou.În timp ce ascultă propriile instrucțiuni date interlocutorului,bătea din degete pe masă,nerăbdătoare să afle cine suna de data asta.

-Dacă nu ridici receptorul chiar acum o să-l trimit pe soțul meu acolo să vadă ce e cu tine,și va fi foarte furios dacă îl voi determina să plece în mijlocul celor șaiszeci de minute,o auzi pe Marsha spunând.Ai timp până număr la trei.

Unu...doi...doi și jumătate...Cori smulse receptorul din furcă.

-Bine,bine,sunt aici.

-Vai,măi fată.Chiar eram îngrijorată pentru tine,spuse Marsha.

-Îmi pare rău.N-am vrut...

-Ești bine? Unde ai fost? De ce nu m-ai sunat?

-Sunt bine.Serios.Cori respiră adânc.Nu aveam chef să discut cu nimeni azi.

Marsha scoase un zgomot nazal,apoi începu să ceară toate detaliile despre întâlnire și după aceea.Câteva minute mai târziu,Cori se pomeni recunoscând în silă că ea și cu Jake folosiseră echipamentul dăruit de Marsha.Marsha scoase un oftat de ușurare.

-Atunci totul este bine între voi.

-Bine ar fi,murmură Cori.

-Ce e? Ce ai spus?

-Am spus că bine ar fi...O bătaie în ușă întrerupse discuția.Cori surâse,se uită în sus și trimise mulțumiri cerului.Trebuie să închid.E cineva la ușă.

-La ora asta din noapte? Cori,fii atentă.Mă auzi? Ești singură acolo?

-Relaxează-te,Marsha.Nu deschid ușa până ce nu sunt sigură.

Închise.Bătaia se înteeți.Se duse și deschise vizorul,și văzu ceva care arăta suspicios,cu un nas mare și roșu.O secundă mai târziu obiectul roșu se ridică ușor,aducând în vizor o pereche de dinți perfecți,înconjurați de buze roșii, proporționale cu nasul uriaș.Trase vizorul cu o mână și verifică yala cu cealaltă, încuiată.Era perfect.O făcuse mai devreme.

-Cine-i acolo? își apăsă urechea de ușă și așteptă o replică.

-Domnișoară Cori McLaughlin? Ea redeschise vizorul în silă.

-Da? Nasul se mișcă în sus și în jos.

-Minunat.Absolut minunat,spuse vocea înfundată.Am un mesaj pentru tine.

Așa cum se uita,musafirul ei se dădu un pas înapoi și ținu un plic mare în fața vizorului.Numele și adresa ei erau înscrise în litere îngroșate.Cu câțva timp în urmă scrisese la *Clown-o Grams.Inc.*, gândindu-se că ar fi amuzant.

-Cine te-a trimis? Clovnul se mai dădu doi pași înapoi și ea îl putu vedea mai bine.Purta o vestă mov-cardinal peste un costum închis la culoare.Avea fața vopsită în alb,cu lacrimi arigentii pictate pe fiecare obraz și o frunte ridicol de înaltă,o cunună de bucle de nylon galbene,verzi,albastre și albe.

-Domnișoară McLaughlin,spuse el pe un ton înăbușit,sunt aici cu afaceri.

Deschide.Cori îngheță.

-Ia stai ușurel.Nu deschid ușa oricărui clovn care bate.De unde să știu eu că nu ești un hoț sau un criminal deghizat? Umerii clovnului părură să se cutremure.

-Doamnă,arăt ca și când aș vrea să te atac? Într-o mână ducea un buchet de flori la fel de mari și colorate ca cele pe care le adusese ea din excursia în Mexico,și în cealaltă mână un ursuleț cafeniu cu turcoise,cam de un metru jumătate,și o sticlă de vin împreună cu vreo șase baloane.Părea inofensiv,în regulă,și probabil fusese trimis de cineva care dorea să o felicite pentru magazin.Cori lăsă lacătul și deschise ușa.

-Bine.Poți intra.Dar fără bancuri.Clovnul intră și se plantă în mijlocul camerei costumul jucând pe el în timp ce se bătaia pe ritmul unei melodii.Întinse mâna stângă și îi oferii florile de hârtie.

-Pentru tine,draga mea.

-Mulțumesc.Intrând în joc,ea acceptă buchetul cu o plecăciune.Clovnul începu să danseze.Cori se învârti în cerc în timp ce el dansa pe lângă ea bătând din

palme,acceptând cu grație un dar după altul,până ce nu le mai putu ține în brațe. Râzând,se gândi că tipul era bun în meseria lui.Se simți mai bine decât...decât de dimineață.După ce execută o plecăciune,clovnul îi înmână darul final.

Cori făcu vraf cadourile ca să ia plicul mare.Examina scrisoarea timp de câteva secunde,îl deschise și scoase o singură foaie.

*Am crezut că dacă o să fac pe clovnul,o să mă pot îmbrăca astfel.Te rog,iartă-mă.Am fost un prost J.T.*Clovnul se ridică și își scoase masca.

-Jake? El se ridică în mijlocul magazinului purtând peruca colorată și o expresie serioasă.

-Doar ascultă-mă,zise el.Da? Ea deschise gura ca să vorbească.Nu ieși nimic.În final trebui să dea din cap.El oftă din greu,și făcu un pas către ea,pantalonii fluturându-i în timp ce se mișca.

-Ai avut dreptate,nu trebuia să mă amestec când discutai cu Bobby.Cuvintele îi ieșiră în grabă,de parcă,se aștepta s-o audă dându-l afară în orice clipă.Ești perfect capabilă să-ți porți de grijă și nu ar fi trebuit să te tratez ca pe un copil.

Și...Am fost gelos,pe pentru că te-a atins tipul.Am acționat ca un idiot,iartă-mă.

Pentru tot.El clipi din ochi,ascunzându-și privirea albastră,strălucitoare,de ea.Vorbesc serios.Ea își coborî privirea și își trecu degetele peste numele de pe plic.O surprinsese încă o dată.După modul în care îl tratase nu-l putea învinovăți dacă nu i-ar mai fi vorbit vreodată.Dar el venise la ușa ei îmbrăcat ca un clovn,cu daruri imense,prostești,care îi sfâșiau inima.Jake își ținu respirația până când ea își ridică privirea și o întâlni pe a lui.El privi cum buzele i se întindeau într-un zâmbet,și nodul din stomac i se dizolvă imediat.

Meritase tot efortul prin care trecuse învârtindu-se cu atâtea daruri,rugându-l pe un coleg de școală să-i împrumute costumul târziu,într-o duminică.Meritase foarte mult.Se întinse și trase de o ață care atârna de tricoul ei roșu.

-Ți-a înghițit pisica limba? Cori simți lacrimi în ochi,dar nu le putea opri.Clipi,și una dintre ele se scurse pe obraji.

-O,iubito.Jake o trase în brațele lui.Te rog,nu plânge.Dar nu voia să o oprească.

O ținu strâns la piept,cu o mână pe sub talie,strivindu-i pieptul de al lui.

Inimă peste inimă,coapsă în coapsă,el o lăsă să plângă.O frecă pe spate și o mângâie pe obraji.Murmura cuvinte tandre de dragoste și făcu sugestii răutăcioase despre ce ar putea face ca s-o înveselească.Lacrimile udaseră pieptul costumului lui.Nu fusese niciodată mai fericită.

-Ai de gând să mai dai apă la șoareci mult? Cred că mă înec,remarcă Jake.Ea chicoti,apoi râse și începură să se sărute.Încă purtând nasul roșu,Jake o strânse de umeri până când nu mai putu să respire,apoi o luă de mâini și o îndepărtă de

el.

-Ți-e bine? Ea dădu din cap că da.El o trase spre el și își propti bărbia în creștetul capului ei.

-Pot să-ți spun o poveste? Ea dădu din nou din cap și își încolăci brațele în jurul taliei lui,gândindu-se că se simțea bine în brațele lui.

-Când Susie avea cam șapte anișori,începu el,a primit o bicicletă nouă de Crăciun.Era pe două roți,și pentru un timp a fost mulțumită să meargă cu încă o roată la spate.Dar curând m-a pus să i-o scot.În cele din urmă am încuviințat.

Toată familia se aliniase pe verandă ca să o vadă pe Susie.

Mama,Mary,Elizabeth.Erau cu toate acolo.Cori,zâmbi,gândindu-se la prima ei aventură pe două roți.Trebuise să împrumute bicicleta unei prietene,fiindcă ea nu avea și căzuse de atâtea ori încât era zgâriată toată în coate și în genunchi.Dar fusese mândră de succesul ei.

-Susie trebuie să fi fost încântată.

-A fost.Dar pot spune că a fost speriată.A fost greu drumul până pe ciment.

Cori se încruntă.

-Susie a căzut?

-Nu.Am fugit după ea tot timpul.În timp ce vorbea o mângâia pe păr,pe umeri,pe spate.La început am ținut bicicleta ca să o echilibrez,continuă el.Când părea că a început să o simtă,i-am dat drumul dar tot fugeam după ea în caz că-și va pierde echilibrul.Susie râdea și țipa la toată lumea că mergea singurică,și am lăsat-o să creadă asta.Așa a fost în fiecare zi,până când m-am convins că nu va cădea.

-Nu i-ai dat niciodată șansa să cadă,șopti ea.El o îndepărtă ușor ca să o poată privi în față.

-Cred că aș fi fost distrus să o văd rănită.

-Dar și asta face parte din procesul de creștere,să te zgârii un pic.

-Sigur,dar știam că ea conta pe faptul că eu eram acolo,și nu o voi lăsa.

Întotdeauna mi-am făcut griji că o voi lăsa într-o zi.El își concentra atenția spre perete un timp,apoi înapoi către ea.Ca și tata.El ne-a lăsat pe toți.

-A fugit de voi,Jake.E diferit.Ea se întinse și îi atinse obrazul cu mâna.

-Acum înțeleg asta.Și mi-am dat seama că timp de douăzeci de ani am încercat să-i conving pe toți că nu eram ca tata.Voiam ca toți să știe că puteau conta pe mine.El scoase un chicotit decisiv.La naiba,eram așa de hotărât să fiu acolo la nevoie,încât eram și când nu era cazul.La fel ca și cu tine.

-Jake,regret...

-Ei,e rândul meu să mă căiesc.Nu încerca să mă ridici în slăvi,bine?

-Dar am exagerat și nu mă pricep la mașini și dacă...

-Ei,gata cu asta.M-am gândit destul la asta,și am primit un sfat semiprofesional, spuse el știind că Ricky venise cu ideea cadourilor pe care i le dăduse.Și mi-am dat seama că eu am sărit calul,nu tu.Așa că nu te scuza.El se uită pe cât de sincer putu.Sau îmi iau darurile și plec acasă.Cori se întinse și îi cuprinse gâtul cu brațele.Îl trase mai aproape.

-Nu te duci nicăieri,caraghios mic,și își lipi buzele de ale lui.

CAPITOLUL 9

Cori stătea înaintea ferestrei pictate a magazinului ei.Era greu de crezut că mai erau doar douăzeci și cinci de zile de cumpărături până la Crăciun.

Oamenii se plimbau în șorturi,șepci de soare,simțindu-se mai mult în mijlocul verii decât la începutul iernii.Alături,mese albe de plastic și scaune presărau trotuarul în fața micului magazin de înghețată ticsit de cumpărători care se opreau osteniți să ia o gustare,cumpărători care,spera ea,de-abia așteptau să intre mâine în librăria ei.Mâine.Ziua marii deschideri.De-abia avea stare să aștepte,se gândi ea întinzându-se și trăgând obloanele,hotărând că nu dorea ca cineva să tragă cu ochiul la magazin până când nu era perfect,gata de deschidere.

-General McLaughlin,mai ai treabă sau te scot la prânz?

Își strânse buzele ca să-și suprimă un surâs,se răsuci ușor cu fața către Jake,dându-și seama că se putea bucura de modul în care o tachina fiindcă știa că o făcea în glumă.Lunga discuție pe care o avuseseră în seara în care el venise îmbrăcat ca un clovn fusese un macaz important pentru ei.Reușise să-i explice nevoia ei de independență fără să intre în detalii,de ce era așa de importantă pentru ea,iar el ascultase atent până să-i promită că nu va sări s-o ajute până când nu îl va ruga ea.Până acum se ținuse de cuvânt.Timp de două săptămâni cât lucraseră împreună terminaseră magazinul,și el nu încercase să-i submineze poziția de șef al proiectului.Niciodată.Începea să creadă că el înțelesese,cu adevărat,nevoia ei de a-și controla viața singură.

-Raftul pentru best-seller-urile cartonate este gata? întrebă ea seriosă,jucând rolul de general.El o salută crispat și își pocni călcâiele.Cizmele negre din piele pe care le purta se aliniară.

-Complet, așa cum ați ordonat.Ca la carte.Mulțumită lui Jake,se gândi ea,fiindcă nu ar fi terminat în decembrie dacă i-ar fi refuzat ajutorul.Se uită de jur împrejur cu mândrie la tot ce realizaseră în scurt timp.Podeaua lucea proaspăt lustruită, zona acoperită cu covoare din dreapta nu mai era murdară de fâșiute de hârtie și ambalaje.Cutiile de carton și gunoaiele erau de mult dispărute,împreună cu uneltele de lucru și cablurile electrice portocalii peste care trecea în fiecare zi.

Pe ici pe colo erau plante de decor,un ficus într-un colț al ferestrei,palmieri de un metru în fiecare secțiune a magazinului,mai multe ghivece care atârnav din tavan,destul de verzi ca să atenueze austeritatea cărților din rafturi.Și ideea lui Jake de a pune un covoraș oriental între scaunele aglomerate,una dintre cele mai bune idei,trebuia să recunoască,dădea camerei un aer tihnit.

Întorcându-se roată,luând în vizor întregul efect,își dădu seama pentru prima dată de când intrase în posesiunea unității că nu mai avea senzația că stă în mijlocul unei camere imense și goale.Era un magazin.Magazinul ei.

Neputându-și abține mulțumirea,hoinări de la un raft de cărți la altul,oprinde-se în final înaintea secțiunii care conținea lansări de carte.Își imaginează cum va arăta locul mâine,plin de clienți care căutau ceva de citit sau ceva potrivit pentru un cadou.Când simți două brațe înconjurându-i talia,ea se relaxa și lăsă capul pe spate pe umărul lui Jake.El profită de gâtul ei expus și îl acoperi cu sărutări.

Trase de lobul urechii ei de mai multe ori înainte să meargă în josul urechii cu limba.Ca o pisică alintată,ea se întinse,își ridică brațele și îi încercui gâtul.

-Mmm...

-Nu te mai mmm...Ce avem la prânz? El o mângâie până când ajunse la sâni.

Ea se arcui de spate,împingându-se în el.Degetele lui mari îi frământară sfârcurile și ele se întăriră pe loc.

-Ți-e foame?

-Am flămânzit.Jake își eliberă strânsoarea destul cât să-și vâre mâinile pe sub tricoul ei să-i deschidă sutienul.

-De mâncare? Ea se răsuci și îi zâmbi,știind care va fi răspunsul lui.

-Printre altele.El îi scoase tricoul peste cap și-i dădu drumul pe podea la picioarele sale.Își apropie gura și prinse unul dintre sâni goi în timp ce cu mâinile îi desfăcea nasturele de la blugi,îngenunchind în fața ei ca să-i scoată pantalonii mai ușor în stilul lui,el se pomeni uitându-se lung la o pereche de bikini albi cu multe buline roșii.Se întrebă dacă era posibil să sărute fiecare punct în parte,și decise că era interesant de aflat.

Mintea nu putea să i se concentreze asupra numărului bulinelor mici așa că nici măcar nu mai încerca.Începu doar să o sărute pe oriunde găsea o bulină,sărutări scurte,lungi,mici muș caturi,vârându-și degetele pe sub banda elastică a bikinilor,ca să o găsească umedă și gata pentru el.Cu mâinile agățate de umerii lui,Cori încercă să rămână în picioare dar în cele din urmă cedă.Ei o prinse cu limba de la stomac până la buze în timp ce ea se lăsă pe podea în fața lui.

Înfigându-și mâinile în părul lui deschise gura mare,luându-i limba în interiorul umed și fierbinte cu un geamăt.În clipa următoare bikinii ei dispărură.Se întinse

lângă el, pielea ei goală lipindu-se de materialul aspru al blugilor și de tricoul de bumbac și se gândi că nu se va sătura niciodată de senzațiile contrare pe care le încerca alături de acest bărbat. De fiecare dată când făceau dragoste era altceva, relaxată și leneșă noaptea târziu în fața unui foc cald, nespus de tandru în primele ore ale dimineții. Când trăsese mașina și parcase ră supraveghind *Rose Bowl*, așa cum făcuseră de două ori în la fel de multe săptămâni nemaiputând să aștepte până când ajungeau acasă, fusese de-a dreptul nebunesc. Se simțiseră ca școlarii care chiuliseră de la școală, nervoși în primele minute, dar plini de încredere arogantă când scăpaseră fără să fie prinși. Dar în zile ca aceasta...

Degetele îi tremurau când ajunse la nasturii cămășii lui, deschizându-i unul după altul, fără grabă, ca totul să fie plăcut.

Când în final îi deschise pe toți, îi scoase cămașa și o azvârli. Îi desfăcu cureaua apoi se luptă cu nasturele mare din talie. El chicoti și ea știu imediat la ce se gândea, că întotdeauna ei îi luase de două ori mai mult ca să-l dezbrace. Ea nu se obosi să vadă că mâinile lui făceau tot ce puteau ca să o încurce. Nu dorea să-l descurajeze, în cele din urmă rămaseră amândoi goi. Ea se ridică în fund și îl încalcă, genunchii atârându-i în lături.

-Vrei să sărbătorim înainte de prânz? fără să-i aștepte răspunsul, el o ridică ușor, apoi o coborî intrând în ea. Ea scăpă un oftat ușor. În zile ca astea, era un lucru special să faci dragoste, un ritual de indulgență pe care îl începuseră în prima zi când lucraseră împreună în magazin, după ce puseseră ultima fâșie de tapet în spatele casei de marcat. Dar sentimentul de împlinire pe care îl experimentă în răstimpuri ca acestea nu avea nimic de-a face cu faptul că mai avea un pas și își îndeplinea visul, ci totul era legat de Jake.

Nu mai încercă să-și spună că era îndrăgostită de el. Modul în care o făcea el să se simtă când erau împreună putea fi descris doar ca dragoste. Și în ciuda prevederilor care îi deveniseră o a doua natură în decursul anilor, ea își lăsase deoparte teama de a deveni prea dependentă de bărbatul pe care îl iubea. Era prea fericită să fie cu Jake, să sărbătorească cu el, să-și înlăture vechile îndoieli.

Îi cuprinse umerii cu brațele apăsându-l în ea o secundă, ușurând drumul. Ca o vampiră nemiloasă, îl necăji fără milă, repetându-și acțiunea și după ce el îi prinse coapsele și o ținu calm. Îl simți explodând cu o secundă înaintea ei. Eliberată și fericită căzu peste el.

Cori se trezi cu niște degete care băteau ritmul pe spinarea ei. Simțindu-se leneșă ca un câine vagabond într-o după-amiază toridă, își înălță capul, apoi deschise un ochi.

-Ai dormit bine? Jake se uită la ea, surâzând ca un prostănac.

Încă stând întinsă peste el, ea coborî și pipăi până când găsi mâna, apoi îi ridică brațul și se uită la ceas. Doar unsprezece și jumătate. Bun, se gândi ea, știind că ar fi intrat în panică dacă ar fi ațipit mai mult de câteva minute.

-Bun somn, replică ea. Trezindu-se complet, Cori lunecă de pe el și se dădu în lături.

-Știi, ar trebui să ne reluăm lucrul, spuse ea dându-se mai aproape, căutându-i căldura, fiindu-i imposibil să se scoale.

-Într-o clipă. Jake îi luă o șuviță și îi gădilă nările cu vârful. Sunt prea obosit ca să stau în picioare.

-O să-mi fie dor de asta, spuse ea.

-De asta? El se concentra asupra urechii ei de data asta, gădilând-o până când ea se ridică și îi dădu mâna în lături.

-Nu...de asta. Să poți face dragoste în mijlocul zilei, îi explică ea râzând.

Dar nu va trebui să o facem dacă ne vom căsători și vom cumpăra o casă la jumătatea drumului între casă și biroul meu, vru Jake să spună, gândindu-se cât de drăguț ar fi să se întâlnească aici câteodată și să se iubească în loc să mănânce pâine cu unt. Dar își ținu ideea pentru el, gândindu-se că în final învățase să nu meargă prea departe, prea repede. Simpla sugestie a căsătoriei, chiar aruncată și în glumă, o putea înspăimânta pe Cori. Jake îi luă mâna și o sărută.

-Și mie, zise el în schimb, întrebându-se ce o speria într-un angajament. Și mie. Telefonul sună, iar Cori orbecăi până când găsi receptorul.

-Cumpărați Cartea, Cori la telefon.

-Alo, aveți o cutie de chibrite? Mor după o țigară.

-Foarte amuzant, Marsha. Tu nu fumezi.

-Mă gândesc să mă apuc. Noaptea trecută m-am gândit să-mi fac un hobby mai trainic decât să fac sex cu bărbatul meu. Ceva care să nu rezulte în nouă luni de sarcină și o naștere de douăzeci și patru de ore.

-Oh, Doamne! Cori sări în fund și strânse brațul lui Jake. Ai un copil nu? Ce face? Cum e ăla mic? O, Marsha, de ce nu m-ai sunat?

-Te sun.

-Aș fi putut veni noaptea trecută la spital. De ce nu m-ai sunat noaptea trecută?

-Am fost prea ocupată să-i întreb pe toți din sala de naștere nume haioase.

Imaginea lui Marsha întrebând doctorii și asistentele o făcu pe Cori să râdă.

-Cred că i-ai dat un nume ca lumea.

-Da. A venit Kevin. Jake îi făcu semn lui Cori să-i dea telefonul.

-Stai așa, Marsha. Jake vrea să-ți vorbească.

-Felicitări,Marsha.Am auzit veștile...Îhî,e minunat.Când sunt ore de vizită? Bine,Cori se va opri în după-amiaza asta.Stai o clipă.Cori face semne caraghioase cu mâinile.El lipi receptorul de piept.Ce e,iubito?

-Nu mă pot duce în după-amiaza asta,am mult de lucru aici.

-Ei,ce zici să fac eu ce a mai rămas și tu te duci să o vezi pe Marsha.La încuviințarea lui Cori,duse receptorul iar la ureche.

-Vine cam într-o oră.Ai grijă.El așeză receptorul în furcă.

-Sigur nu te superi? întrebă ea.Nu vreau să te las aici.Jake se se aplecă și o sărută scurt.Când își înălță capul,surâdea.

-Fă-mi o listă și o să termin totul cât îți vizitezi prietena.Nu e mare lucru.În afară de asta,trebuie să fac cumva să te scot de aici după-amiază.Îmi face munca mai ușoară.

-Să mă scoți de-aici? De ce?

-Surpriză.

-Urăsc surprizele,îți amintești?

-Ai încredere.Asta o să-ți placă.Ea se uita lung la el,dar înainte să-l chestioneze din nou el o sărută de data asta lung încât îi trimise fiori din creștet până în tălpi.

Era întuneric când Cori se întoarce la magazin.O lumină galbenă pală,care de-abia se zărea de sub obloane.Pentru o clipă crezu că nu era nimeni acolo,și se întrebă dacă înțelesese greșit instrucțiunile lui Jake.El îi spusese să stea cât voia la Marsha apoi să se ducă direct acasă.Se va bucura de o baie pe cinste,va dormi bine și se va îmbrăca într-un neglijeu care îl va scoate din minți.

Respirând adânc,își pescui cheile din geantă și,amintindu-și promisiunea lui cum că îi va plăcea surpriza,descuie ușa și păși înăuntru,închizând ușa în urma ei.

Își ținu respirația.Lumina palidă venea de la sfeșnicele aprinse.Erau douăsprezece,poate mai multe,aliniat de pervazuri,pe tejghea,oriunde era o suprafață plană.Jake lustruise tejghelele și le dăduse cu ulei de lămâie,și ele străluceau în lumina candelor.Locul era curat lună,gata de deschidere.

O pocnitură puternică o făcu să tresară și îl văzu pe Jake aducând o sticlă de șampanie și două pahare.Gura i se adânci într-un zâmbet masculin,aprobator când îi privi fusta roz-pal și bluza înflorată care îi puneau în valoare silueta sexy.Ea observă că el avusese timp să-și schimbe hainele,alegând un sacou sport verzui,o cămașă roz cu mâneci scurte și pantaloni gri-închis.Arăta bine, incredibil de bine.

-Surpriza.El turnă lichidul într-un pahar cu picior și i-l întinse.

Acceptând paharul,ea așteptă până când își turnă și el.

-Aș vrea să propun un toast,zise el,ridicând paharul.Pentru Cori McLaughlin, singurul proprietar al magazinului *Cumpărați Cartea*.Să aibă un succes răsunător și imediat.Ciocniră paharele.Lacrimi îi veniră în ochi în timp ce sorbeau șampania.

-Ai făcut totul.Ești uimitor.

-Hei,aveai îndoieli? întrebă el în glumă.Zâmbind,ea mai luă o înghițitură de șampanie.

-Vreo două,trei.

-Ei,el arată cu brațul în jur,ce crezi? Nu e grozav?

Ea se uită în jur neputându-și opri lacrimile.Merse și își puse paharul pe tejghea, apoi se întoarse la Jake și îl înconjură cu brațul.

-E minunat.Nu știu cum să-ți mulțumesc.

-O,vedem noi,zise el,aplecându-și gura spre a ei.Un ciocănit în ușă îl făcu să tresară.

-Nu pleca.Se grăbi spre ușă și făcu loc unui bărbat.Tipul aduse înăuntru o măsuță cu roțile apoi începu să pregătească cina pentru doi,completă,cu față de masă,tacâmuri strălucitoare,înainte să dispară.

-Drăguță surpriză,dar cum de știai că îmi va fi foame? întrebă ea cu un zâmbet răutăcios,amintindu-și cum își petrecuseră prânzul.El trase un scaun.

-Am ghicit.În timp ce mâncau,Jake reumplu paharele din sticla din frapiera de lângă ei.În cele din urmă deciseră să nu mai mănânce,și își împinseră farfuriile deoparte.Arătând complet satisfăcută,Cori se așeză în scaun,ridicându-și leneșă părul de pe ceafă și ținându-l în vârful capului.Jake observă modul în care sfeșnicul își arunca lumina roșiatică și se gândi că ar fi mulțumit să-și petreacă restul vieții așa ca acum,privind femeia pe care o iubea.Mai mult ca oricând își dori să nu o fi dezamăgit.Reumplând paharele,decise să o mai lase două,trei minute.

-Încă un toast,zise el,ținând ridicat paharul de șampanie.Pentru viitor.

Cori ciocni cu el și luă o gură de șampanie.

-Pentru viitor,repeta ea.Pentru deschiderea mea,pe pentru ca magazinul să fie un succes pentru...o,pe pentru tot.Ea așeză paharul la loc pe masă apoi își împreună mâinile în fața ei și închise ochii timp de-o clipă.

-Sunt așa de emoționată,știu că va fi bine,și dacă va fi,îmi voi mai deschide încă un magazin în Pasadena,poate în Arcadia sau în Valley,zise ea,întinzându-și brațele larg.În următorii cinci ani aș putea deveni Mrs.Fields a cărților.Jake îi ascultă emoția din voce,observă modul în care ochii ei străluceau când vorbea de proiectele ei de viitor,visuri care nu includeau casa,soțul,copiii.Se întreba cât va

mai dura până când își va da seama că Mrs.Fields nu era numai o femeie de afaceri plină de succes,ci și o soție și o mamă bună.

-Se pare că o să fii ocupată.

-Incredibil.Începând de mâine.O să lucrez douăsprezece sau cincisprezece ore pe zi minimum până la Crăciun.Voi fi așa de ocupată încât n-o să mai pot gândi bine.Jake se sprijini în scaun.

-Prea ocupată ca să-ți fie dor de mine? Cori se îndreptă și se încruntă.

-Ce vrei să spui? El respiră adânc,sperând ca veștile să nu-i strice bucuria complet.

-Când m-am dus acasă azi,am găsit un mesaj de la un client,Sam Kennedy.Îți amintești că am discutat cu el? Ea încuviință din cap.

-Este cel cu proiectul din San Diego,cel care ți-a dat de furcă în ultimul timp.

-Așa e.A programat o conferință ca să stabilească schimbările pe care le-am discutat.El se opri și respiră adânc.Mâine.

-Spui că...

-Dacă aș fi putut amâna treaba asta aș fi făcut-o,dar dacă amân pentru altă dată trebuie să închid proiectul și voi fi forțat să concediez o sută de oameni.Nu pot face asta.Nici nu o pot evita.Dură doar o clipă ca impactul mesajului să o pocnească,dar când o făcu,simți ca și când cineva ar fi lovit-o în stomac.

*Jake va pierde deschiderea magazinului.*Ea așeză șervețelul pe masă și se ridică, apoi se duse către fereastră și ridică oblonul ca să poată vedea afară,sperând că această activitate o va distra de destul cât să nu se facă de râs plângând în fața lui Jake.Nu dorea ca el să știe cât de dezamăgită era,nu-l putea lăsa să vadă că ea contase pe faptul că el va fi cu ea.

La dracu! voia să țipe.Nu conta că el va pierde deschiderea.Ăsta era magazinul ei.Nu ar trebui să simtă nevoia ca el să-i stea alături,ținând-o de mână, spunându-i cât de bine mergea.Și nici nu crezuse că va fi așa.

Avea și el responsabilitățile lui,către clienții lui,către o sută de oameni plus familiile lor.Monopolizase tot timpul lui în ultimele două săptămâni.Era complet egoistă să nu-și dea seama că el și-ar putea neglija afacerile lui ca să o ajute.

Sigur că se va duce la San Diego mâine.Și ea se va descurca fără el.

Un scaun se izbi de podea și ea auzi zgomotul pantofilor lui pe când traversa încăperea și se apropie de fereastră.Cu un zâmbet hotărât pe față se răsuci.

-Nu mă așteptam să fii aici pentru deschidere,îi spuse ea forțându-se să abordeze un ton vesel.Ai stat atât de mult aici în ultimele două săptămâni și ți-am apreciat ajutorul dar începusem să mă întreb dacă ai uitat de Construcțiile Tanner.

Încruntându-se,Jake o privi pe Cori.

Toată după-amiaza se îngrijorase că acest anunț va strica seara, dar ea suportase bine veștile. Așa că, de fapt, reacția ei veselă îl surprinse ca naiba.

Lucraseră cot la cot în fiecare zi timp de două săptămâni pregătind totul pentru ziua cea mare. Se așteptase ca ea să fie cel puțin dezamăgită că el trebuia să plece din oraș și să piardă ocazia cea mare.

-Iubito, știi cât de mult înseamnă ziua de mâine pentru tine și aș dori... ea îi închise gura cu un sărut. El îi gustă vinul de pe buze, vinul de la sărbătorirea de mai devreme.

-Sss, zise ea. Nici un cuvânt despre asta. Tu te duci la întâlnirea ta, rezolvi lucrurile ca să te poți ține de programări. Te înțeleg. În afară de asta, tu ai spus-o, sunt Cori McLaughlin, singurul proprietar al magazinului *Cumpărați Cartea. O să mă descurc*. Serios. O să mă descurc, repetă ea în sine, îndepărtându-și lacrimile care amenințau să țâșnească.

CAPITOLUL 10

Cori puse bancnota de douăzeci de dolari în casa de marcat scoase restul și i-l dădu clientului care stătea de cealaltă parte a teighelei.

-Sper să vă placă cartea, îi spuse ea, apoi vârî romanul într-o pungă și i-l înmână.

-Sunt convins de asta, replică el, zâmbind, așezând pachetul sub braț.

În acel moment Max sări pe teighea. Se plimbă pe masă, fără probleme și se îndreptă către bărbat. Se uită lung la el așezându-se comod pe teighea.

-Ce-i ăsta? încă un client? întrebă domnul, chicotind în timp ce se întinse să-l scarpine pe Max pe după urechi. Max începu imediat să toarcă. Probabil că a venit să cumpere o copie după *Pisica de Crăciun*, a lui Cleveland Amory.

Cori îi zâmbi bărbatului scuturând din cap de câtă atenție se bucura Max.

-Ei, trebuie să fug. Mult noroc cu magazinul. E un loc plăcut, zise el arătând către peretele din spatele ei la tabloul pe care Jake sugerase să îl pună acolo ca toată lumea care intră în magazin să îl poată vedea. Întotdeauna mi-a plăcut pictura aia. Este una dintre favoritele mele.

-Și a mea, mormăi ea când bărbatul trase ușa după el. Simțindu-se brusc obosită, se uită la ceasul de perete. Nu era de mirare, fiindcă era trecut de nouă seara, și era vremea să închidă. Lucrurile fuseseră așa de precipitate încât nu-și dăduse seama că era așa de târziu. Deschiderea decursese bine și dacă ziua de azi îi indica ceva, se îndrepta către succes. Reclama pe care o dăduse în ziarele locale mersese mai bine decât se așteptase, aducându-i un val mare de clienți, și se gândi să angajeze imediat niște vânzători cu jumătate de normă. Și numărul prietenilor și al negustorilor care se opriseră să-i ureze succes era uimitor.

Kevin Simpson se oprise în drum spre spital unde erau Marsha și copilul său. Sean avea doar două zile,dar Kevin insistase că nu era prea devreme ca să înceapă să-i citească și luase vreo șase cărți,prima vânzare a lui Cori.

La scurt timp sosi un imens buchet de flori din partea doamnelor cu care lucrase la bibliotecă.Doamna Wilson,fosta ei șefă se oprise la ora prânzului plină de încurajări și dornică să-i împărtășească modul în care să-și țină angajații de a lua pauze lungi de cafea.Chiar și Harriet,chelnerița ei favorită de la *Butch's Barbecue Pit* se oprise în drum spre lucru.Singură pentru prima dată după atâtea ore,ea încuie ușa și stinse marea majoritate a luminilor,apoi traversă către centrul magazinului și se cufundă într-unul din scaunele ușoare.Descoperise cu o imensă satisfacție zona pentru lectură,spațiu destinat să ofere un loc confortabil, folositor după o zi grea de muncă.Scoțându-și pantofii,își cufundă degetele în covoraș.Acum că se așezase jos în cele din urmă își dădu seama cât de obosită era.O jumătate din ea tânjea să meargă acasă,dar pe de altă parte era prea emoționată ca să poată dormi.Își strânse picioarele sub ea.

Ani de zile de planuri și de muncă asiduă erau acum răsplătiți.Era acum mândra posesoare a propriei ei afaceri.Va mai dura până când va fi pe roți,dar făcuse un pas mare în realizarea acestui vis.Ciudat,dar ori de câte ori se gândise la deschiderea magazinului își imaginase că va simți o satisfacție totată și completă.Ceva lipsea.Se gândi pentru a suta mia oară la Jake.

De fiecare dată când suna clopoțelul de la ușă anunțând venirea sau plecarea unui client,Cori se uitase să vadă cine era.Când el nu se arătase după-amiază,își spuse că era prea devreme ca să se îngrijoreze.Întâlnirea lui trebuia să țină câteva ore bune și cu tot cu transportul nu se putea întoarce înainte de ora patru. Dar după ora cinci începuse să-și facă griji.

Avusese vreun accident? Nu voia să se gândească la această posibilitate,își spuse că întâlnirea durase toată ziua și că traficul era aglomerat de la San Diego până aici.Dar de ce nu o sunase? se întrebă ea,apoi își aminti că telefonul sunase toată ziua,prietenii îi uraseră mult noroc,clienții sunau ca să întrebe de vreo carte anume.Probabil că nu reușise.Sau poate nici nu încercase.

Poate că spectacolul ei cu o noapte înainte îi dăduse senzația că nu avea nevoie de el.Dacă era așa,îi venea să plângă.Fiindcă exact asta încercase să-i provoace. Cori scutură din cap,gândindu-se la cât de proastă fusese.Încercase așa de mult să-și dovedească ei,și lui Jake,că nu avea nevoie de nimeni,încât niciodată nu observase cât de dependentă era de el.Și se gândise la munca pe care o depusese el de bună voie.Sprijinul emoțional pe care i-l oferise merita mai mult.Oricând se descuraja,el îi ridica moralul și o susținea,insistând că erau probleme

curente, la care vor găsi o soluție împreună. Și sărbătoririle lor... Măinile ei atârnavă pe lângă scaun, oftă și își aminti orele pline de dragoste pe care le petrecuseră, bând șampanie. Nu conta cât de mare sau de mică era realizarea, el fusese aici, alături de ea ca să sărbătorească. Până azi. Dar avusese o ședință importantă își aminti ea, gândindu-se la mulții oameni care depindeau de el și care ar fi rămas fără de lucru dacă ar fi amânat construcția. Făcuse ce trebuia ducându-se la San Diego. Dar încă era tulburată. Voise, nu, avusese nevoie, să fie cu el azi, să împărtășească emoția. Să sărbătorească.

Cori clipi din ochi, dându-și seama pentru prima dată în mai mult de douăzeci de ani că nu se simțea disperată la gândul că avea nevoie de cineva. Și Jake era cineva de care avea nevoie. Nu ca să-i conducă viața așa cum îl acuzase cu câteva săptămâni în urmă, ci ca să fie cu ea și să împartă fericirea amândoi. Acum știa asta. Uitându-se în sus, văzu figurina așezată pe tejghea cu o seară în urmă.

Jake i-o făcuse cadou. Erau o pereche de clovni așezați într-un scaun uriaș, care citeau o carte. Împreună. Nu-i de mirare că simțea că lipsește ceva. Și că acel ceva era Jake. Devenise parte din viața ei, la fel de mult ca și librăria și era la fel de important.

Jake stătea pe marginea băncii de lemn roșu cu coatele sprijinite pe genunchi, cu mâinile împreunate așa de strâns încât vârfurile degetelor erau albe. Îl văzuse pe ultimul client al lui Cori părăsind magazinul cu câteva minute în urmă, o privi trăgând obloanele și micșorând lumina. Nu mai rezista, trebuia să intre și să discute cu ea. Dar de data asta nu mai purta un costum de clovn. Nu se potrivea să o atragă cu baloane și animale mari în ceea ce avea să-i spună. Și nu va pleca până când nu va ști cum stătea. Se gândise mult la asta. Drumul înapoi de la San Diego fusese de zece ori mai rău decât de obicei, cu autostopiștii și șosele aglomerate, cu accidentele numeroase care încetineau traficul atât de des încât se întreba dacă va mai ajunge în oraș. Dar întârzierile îi dăduseră răgaz de gândire și se hotărî că nu mai putea continua așa, în-trebându-se dacă lui Cori îi păsa de el sau dacă însemna ceva pentru el.

El o iubea. Și până noaptea trecută fusese convins că și ea îl iubea. Acum nu mai era sigur. Dacă îl iubea, se întrebase el iar și iar, de ce nu-l rugase să asiste la deschidere? De ce nu arătase nici cea mai mică urmă de dezamăgire în faptul că el avea să piardă acea zi mare, ziua pentru care lucraseră amândoi?

Dacă îl iubea, de ce visele ei de viitor nu-l includeau și pe el?

Oare îl părăsise din cauza picturii roz pe care și-o făcuse fiindcă nu dorea un viitor alături de el? Sau fiindcă nu-și dorea nici un bărbat în viața ei? Avea probleme cu angajamentele, știa asta de-acum.

Dar nu știa de ce,și nu știa dacă sentimentele ei se vor schimba vreodată,și crezu că era o ocazie bună ca să-i explice de ce o înspăimânta așa de mult o relație pe viață,de ce nu îl includea în planurile ei,de ce nu avea încredere în el.Era ca și când ea credea că el nu a înțeles de ce simțea așa,de ce nu-i putea încredința secretele ei.Poate că asta îl durea cel mai mult.Jake se ridică și merse către ușă. Așa de multe întrebări,se gândi el,scuturând din cap.Și un singur mod de a afla răspunsurile.Ridică mâna și bătu.

Cori tocmai terminase de lucru la registre când auzi bătaia în ușă.Se duse spre ușă și se uită pe sub obloane.La început crezu că își imaginează,dar apoi el zâmbi timid și ei i se păru că recunoaște acel zâmbet.El stătuse acolo afară purtând acel costum de clown,cu brațele pline de daruri.Azvârli lacătul în lături și deschise ușa.

Jake? El părea extenuat.Cămașa lui odată apretată era boțită și părul îi arăta de parcă își trecuse degetele prin el tot drumul din San Diego.

-Am încercat să vin mai devreme,dar...

-Nu contează,spuse ea încuind ușa după el.Jake își simți inima în stomac.Avea dreptate.Nu ținea la el.Apoi ea îl luă de mână și îl conduse în zona de lectură.

Așezându-și mâinile pe umerii lui îl împinse până când el căzu în scaun.Timp de o clipă avu senzația că ea îl va dojeni,dar spre surprinderea lui,ea i se așeză în poală,îi luă fața în mâini și îl sărută în cel mai dulce chip posibil.

-Tot ce contează,spuse ea închizând ochii,este că acum ești aici.

El se simți ușurat și pentru o clipă,Jake își uită temerile,întrebările care îl frământaseră tot drumul.Se gândea doar că ea ținea la el,și că dacă era vreo șansă ca ea să învețe să aibă încredere în el,el era dispus să aștepte,indiferent de cât va dura asta.El se legăna în brațele ei,ținând-o strâns,mângâind-o prin rochia de jerse care se mula pe ea și dorindu-și să facă dragoste chiar acolo,pe podea așa cum făcuse și altă dată în săptămânile trecute.Dar mai întâi aveau de discutat.O trase din brațe,și o îndepărtă ca să-i poată vedea fața.

-Mi-ai lipsit azi,îi zise el.Temându-se,el își ținu respirația și așteptă răspunsul.

Cori se gândi la multele dați în care voise să-l ia de mână,să-i împărtășească bucuria acelei zile.Se gândi la complimentele care i se făcuseră în legătură cu magazinul și la faptul că multe dintre idei îi aparținuseră lui Jake.Și se gândi la singurătatea pe care o simțise știind că el era la zeci de mile depărtare de ea într-o zi așa de importantă.Ochii i se umplură de lacrimi.

-Și tu mi-ai lipsit,îi spuse ea,mângâindu-l pe obraz.Ar fi trebuit să fii aici.A fost așa de emoționant.Ea deschise gura și-l sărute,apoi decise că se întâmplaseră

atât de multe încât nu-l putea sărută chiar atunci.În afară de asta,avea timp destul să-i povestească...dacă mai voia să asculte după ce ea îi va spune ce avea de zis. Respira adânc sperând că el o va asculta.

-Jake,trebuie să-ți spun ceva.Jake încremeni,întrebându-se oare ce avea să-i spună.Apoi își aminti ca și el fusese hotărât să pună lucrurile la punct în seara asta,indiferent de cât le va lua.

-Nu am fost cinstită aseară față de tine.El își împreună sprâncenele.

-În legătură cu ce?

-Așa cum am reacționat când mi-ai spus despre conferința de azi.Ți-am spus că nu mă așteptam să fii aici,și nu era adevărat.Deloc.

-Atunci de ce ai spus-o? Legănându-se,Cori se jucă cu nasturele de la bluză.

-Fiindcă am fost răvășită că îmi vei pierde deschiderea și mă gândeam doar că pentru tine nu însemna mare lucru.Că eu nu trebuia să am nevoie de tine aici.Dar a contat.Aveam nevoie de tine.Și îmi era teamă de acea nevoie.Jake o trase mai aproape,frecând-o pe spate,dorindu-și să-i îndepărteze toate temerile.

-După ce tata a murit,continuă ea,am privit-o pe mama descurcându-se de una singură.Dar întotdeauna avea un bărbat pe care să se bazeze și nu a învățat niciodată să-și poarte singură de grijă.De-abia reușeam să avem mâncare și un acoperiș deasupra capului.În cele din urmă a renunțat să se mai zbată pentru noi. S-a căsătorit cu un bărbat pe care l-a întâlnit la coadă la un supermarket doar fiindcă avea o slujbă ca lumea și voia să aibă grijă de noi.Nu l-a iubit,el nu a încercat să fie drăguț cu noi și în final ne-a părăsit.Câteva luni mai târziu s-a căsătorit cu altul.Cori închise ochii încet înainte de a continua.

-Mama s-a căsătorit cu soțul numărul șase acum un an.Ăsta e tiparul ei.Când unul pleacă,iese și găsește un altul,fiindcă nu poate fără bărbat.

-Și tu nu vrei să ți se întâmple una ca asta,spuse Jake,înțelegând în cele din urmă motivul pentru care nu voise să depindă de cineva.Cori scutură din cap.

-Mi-era așa de teamă să nu fiu abandonată încât preferam să nu mă leg de nici un bărbat.Până când te-am întâlnit pe tine.

-Un tip care ia totul asupra sa și te calcă pe bătăături.Cum de m-ai suportat în tot acest timp?

-Fiindcă ești un om bun,Jake și nu ești ca cei cu care s-a căsătorit mama mea.Ea eliberă nasturele cu care se juca apoi trecu la celălalt.Și fiindcă te iubesc.

Jake surâse.Îl iubea,și faptul că o auzise spunând-o făcea lucrurile diferite.Se simți relaxat pentru prima dată de când intrase pe ușă.

-Și mai trebuie să-ți mărturisesc ceva.

-Ce anume? spuse el,neîngrijorat de ceea ce avea să-i spună acum.

Se iubeau și asta conta,indiferent de ce se întâmplase.Era mai îngrijorat de faptul că era absorbită de el,își descheiase nasturii de la rochie fără ca măcar să-și dea seama.Rochia era lungă și nasturii erau mulți și mici ca perlele.Se întrebă dacă el îi va descheia pe toți înainte să-și piardă răbdarea.

-Tot timpul de când suntem împreună,spuse ea,mi-a fost frică să mă îndrăgostesc de tine ca să nu te pierd într-o zi.Degetele lui înghețară pe al patrulea nasture de jos.

-Cori...

-Nu cred că aş putea trăi fără tine.

-Nici nu va trebui.Ca să-și sublinieze cuvintele,el își așeză mâinile pe umerii ei și o strânse cu putere.Sunt eu,Jake Tanner,omul pe care poți conta oricând.Încă nu știi asta? Cori zâmbi.

-Știu,spuse ea.Dar adevărul este că încă mi-e frică de ce se va întâmpla dacă te voi pierde.Dar vreau să risc.Fiindcă te iubesc,vreau să fiu cu tine,pe cât de mult posibil.*Pe cât de mult posibil?* Jake se ridică luând-o cu el și o așeză în picioare.

-Cori,asta înseamnă că ai dori să te căsătorești cândva?

Zâmbind,Cori aprobă din cap,îi scoase cămașa și o aruncă pe podea.

-Cândva,spuse ea desfăcându-i cureaua.Curând.

-Cât de curând? întrebă el,părăndu-i-se greu să se concentreze asupra nasturilor când ea îi desfăcu pantalonii.

-Foarte curând.Un minut mai târziu el era gol-goluț.Și de-abia începuse să o dezbrace.Ești în urmă,Tanner.El se aplecă și îi apucă rochia de tiv,i-o trase peste cap apoi o aruncă în spate.Ateriză pe o pernă albastră în fața raftului cu cărți.O secundă mai târziu fu urmată de desuurile ei și rămase și ea dezbrăcată.

El o luă în brațe și o sărută.Fu un sărut lung,plin de promisiuni.Când în cele din urmă,își ridică buzele de pe ale ei,spuse:

-Te iubesc,și promit să nu te părăsesc niciodată.Va trebui să mă crezi.

-Te cred.Jake zâmbi și îi luă fața în palme.Acum două săptămâni căsătoria ar fi speriat-o ca naiba.Azi părea ceva natural să-și petreacă restul zilelor cu bărbatul pe care îl iubea.

-Da,zise ea,te cred cu adevărat.El își puse ambele mâini pe fundul ei și o trase către el.

-Speram să spui asta.Luând-o de mână îngenunche pe covoraș,luând-o după el.El se întinse lângă ea,proptindu-și capul într-o mână.Îi prinse un sân în palmă și se aplecă ușor ca să se joace cu sfârcul.

-Cred că ar trebui să sărbătorim marea ta deschidere,spuse el înainte ca să se ocupe la fel de delicios și de celălalt sân.

Ea îi înconjură gâtul cu brațele și își apropie gura de a lui.
-Cred că deja sărbătorim.

SFARSIT